EWANGELIE POLSKIE Y LITEWSKIE TAK NIEdźielne iáko y wszytkich Swiąt, ktore w Kościele Katholickim, według Rzymskiego porządku przez cały rok czytáią.

Wydáne za dozwoleniem stárszych.

Ná imię Páná Jezusowe niechay klęka wszelkie kolano / niebieskich / ziemskich / y podziemnych. Philip 2

W WILNIE.
W Drukárniey Akademiey Soc. IESV
Roku / 1647.

EWANGELIE
POLSKIE Y LITEWSKIE.

NA NIEDZIELE pierwſzą Adwentu, Ewangelia v Lukaſza ś. w Rozdz: 21,

WON czás: Mowił Jezus vczniom ſwoim: Będą znaki ná ſłońcu / y kśiężycu / y gwiazdach: á na ziemi vćiśnienie narodow / dla zámießánia ßumu morſkiego / y náwálnośći: ták iż Ludźie ſchnąć będą od ſtráchu / y oczekawánia tych rzeczy / ktore będą przychodźić ná wßytek świát. Albowiem mocy niebieſkie wzrußone będą. A tedy vyzrzą Syná człowieczego przychodzącego w

VNT PIRMOS NEdelos Aduento Ewagelia Luk. Padeimi 21.

Anuo metu: Biłoio wießpats Jezus mokitiniump ſawo. Bus zinklai vnt ſaules / ir meneſio / ir zwayzdziu / ir vnt ziames priſpaudimas gimiminiu / del ſumiśimo vzieima mariu ir wilniu: dziuſtunt zmonemus nuog baymes / ir laukimo (tu dayktu) kurie ątays vnt wiſo ſwieto. Nes galibes dungaus paſiwiſkins: ir tadu ißwis Sunu zmogaus ataiunti debeſiy / ſu galiby didziu ir Maieſtotu

obłoku / z mocą y z Máiestátem wielkim. A to gdy sie dziáć pocznie / poglądayćieß á podnośćie głowy wáße: boć sie przybliża odkupienie wáße. Y powiedział im podobieństwo: Poyrzyćie ná figę / y ná wßytkie drzewá: gdy iuż z siebie listki wypußczáią / wiećie / żec iuż blisko iest láto. Tákże y wy / gdy vyrzyćie iż sie to będzie dziáło / wiedzćieß / żeć blisko iest krolestwo Boże. Záprawdę mowię wam; żec nie przeminie ten to wiek / aż sie wßytko ziśći: Niebo y ziemia przeminą: ale słowá moie nie przeminą.

O tiemus daiktá mus pradeduntis / weyzdekite ir pakialkite galwas iusu: nes iau artinas atpirkimas iusu. Ir pasakie iemus prilyginimu. Weyzdekite vnt figos / ir vnt wisu medziu: kad iau sprogsta / zinote iog arti ira wasara. Teipagi ir ius / kadu izwisite tai deduntis / zinokite iog: arti ira karaliste Diewo. Vztiesu sakau iumus / iog ne prasoks to gimine / nei wisa tai isipildis. Dangus ir ziame praeis / bet zodziei mano nie praeis.

W Niedźiele wtorą Adwentu, Ewangelia v Mattheusza ś. w Rodz. 11.

Vnt vntros Nedelos Adweto Ewangelia Math. Pad. 11.

Won

W ON czas: Vſłyſzawſzy Jan w więzieniu dzieła Chryſtuſowe / poſławſzy dwu z vczniow ſwoich / rzekł mu: Tyżes ieſt on / ktory miał przyść / czyli inſzego czekamy? A odpowiedaiac JEzus rzekł im: Szedſzy oznaymićie Janowi coś ie ſłyſzeli y widzieli. Slepi widzą / chromi chodzą / trędowaći biorą oczyśćienie / głuſzy ſłyſzą vmarli zmartwychwſtáią / vbodzy Ewangelią przyimuią. A błogoſławiony ieſt / ktory ſię ze mnie nie zgorſzy. A gdy oni odeſzli / poczał JEzus mowić (onym) rzeſzam o Janie. Cożeśćie wy-

ANo metu: Iſgirdis Jonas turmoie (*kaliney*) darbus Chryſtuſo / nuſiuntis du iſz mokitiniu ſawo / tare iam Tugu eſi / kurſai turi ataic / ergu kito laukiame? O ataſakidamas w. JEzus tare iemus: Nuei apſakikite Jonuy ku girdeiote ir regieiote. Aklieii regi / rayśieii wayksćioia / raupuoti apćiſtiti eſt / kurtiney girdi / numireiei kielaſi iſz numiruſiu / vbagai Ewangeliu priimdineia: ir pagirtas ira kurſai ne papiktinſis manimp. O atſtoiuntiemus prадeio w. JEzus bilot miniump ape Jonu Ko iſzeiot girion regietu. Ar nindres

ƒsli ná puƒzczą widzieć? trzćinę chwiejącą ſię od wiátru? Ale cośćie wyƒzli widźieć? człowieka w miękkie ƒaty oblecżonego? Oto ktorzy miękkie ƒáty noƒzą / w domiech krolewſkich ſą. Ale cośćie wyƒzli widźieć? Proroka? Zaiſte powiedam wam / y więcey niż Proroká.
Boć ten ieſt / o ktorym nápiſano: Oto ia poſyłam Anyołá mego przed oblicżem twoim / ktory zgotuie drogę twą przed tobą.

ſiubioiunćios nuog weią? Bet iƒzeiote regietu. Zmogaus ƒwełnais rubais apwilkto? ƒitai, kurię ƒwełnus rubus neśioią / namuoſe karaliu eſti. Bet kogi iƒzeiotę regietu? Pranaƒo? uztieſu ſakau iumus / ir daugieſn neg Pranaƒo. Nes taſai ira / apę kuri paraƒita. Szitai aƒ ſiunčiu Angelu mano / pirm weydo tawo / kurſái ſugatawis kialu tawo / pokim tawis.

W Niedźielę Trzećią Adwentu. Ewangel: v Iana ś. Rod. I.

Vnt Trećios Nedelos Adwento Ewangelia Ioan. cap: I.

WOna gas: Poſłáli Zydowie z Jeruzalem Kapła-

ANuo metu: Nusiunte Zyday izgi Jeruzalem Kunigus

ny y

ny y Lewity do Ja-
na / aby go zopyta-
li / ktoś ty iest? Y
wyznał / á nie záprzał:
á wyznał / żem ia
nie iest Chrystus. Y
spytali go: Coś tedy?
Jesteś ty Eliaß? Y
rzekł: Nie iestem.
Jesteś ty Prorok? Y
odpowiedział; Nie.
Rrzekli mu tedy: Kto
żeś iest / żebyśmy da-
li odpowiedź / tym
ktorzy nas posłali? Co
powiedaß o sobie?
Rzekł: Jam głos
wołaiacego ná pu-
ßczy: Prostuycie
drogę Pańską / iá-
ko powiedział Ezá-
iaß Prorok. A ći co
byli posłani / byli z
Phariseußow. Y
pytali go / á mowili
mu: Czemuż tedy
krzćiß / ieśliżeś ty

ir Lewitus Jonop /
adunt klaustu io: kas
tu esi? Jr išpaži-
no o ne vžgine: ir iš
pažino / iog neesmi
aß Chrystus: Jr
klause io? kasgi ta-
du? Elias esi tu?
Jr tare. Ne esmi /
Pranaßas esiguty?
Jr adsakie. Ne. Ta
re tadu iam. Kas-
gi esi / adunt atsa-
kimu duotume tiemus
kurie mus atsiunte?
ku sakai ape sawi pa-
ti? Tare. Aß balsas
ßaukiuncio giriosi: ay-
sitite kialiu wießpa-
ties kaip palakie Jsa-
ias pranaßas. O ku-
rie buwo atsiusti / bu-
wo iß Phariseußu.
Jr klause io / ir ta-
re iam. Kodrinag
krikßtii / iey tu nei
esi Chrystus / ne-

nie

nie iest Chrystus/ áni Eliaß / áni Prorok? Odpowiedźiáł im Jan / mowiac: Jać krzczę wodą: ále w pośrzodku was stánał/ ktorego wy nie znaćie. Tenći iest / ktory za mną przyidźie / ktory przedemną był: ktoregom ia niegodźień / żebym rozwiazał rzemyk v trzewiká iego. Toćsię dźiało w Betháníey zá Jordanem / kedy Ján krzćił.

Pranaßás? Atsákie iemus Jonas / tari damas. Aß krikßtiju wundeniu / bet widuy iusu stoios / kurio ius ne zinote. Tasai irá/ kursai poman atais / kursai pirma manis buwo Kurio aß neesmi wertas adunt ißmegsćio dirzieli apsiawimo io. Tai deios Bethanioy vß Jordano / kur Jonas krikßtiio.

W Niedźielę Czwartą Adwentu Ewágel v Luka: ś. Rozd. 4.

ROku piętnastego Pánowánia Tyberiußá Cesárza / gdy Pontski Piłat stárostą był Judskim / á Herod Tetrarchą

Vnt Ketwirtos Nedelos Adwento Ewangelia Luk: cap. 4.

WEtuose pinktuose liekuose wießpatawimo Tiberiußo Ciesoriaus / kad Pontskas Pilotas storasto buwo Judeas/ Galilei

Gálileyſkim/ á Phi-
lip brat iego Tetrar-
cha Ituretſkim y
Trachonitſkiey kra-
iny/ á Lizániaß A-
bilenſkim Tetrár-
cha / zá Arcyká-
płanow Annaßa y
Kaiphaßá : ſtało
ſię ſłowo Pańſkie
do Jana Zacharya-
ßowego ſyna ná pu-
ßczy. Y przyßedł do
wßytkiey krainy (le-
żącey nad Jorda-
nem / opowiedaiąc
chrzeſt pokuty ná
odpußczenie grze-
chow / iako nápi-
ſano w Kśięgách
mow Izáiaßa Pro-
roká : Głos wołá-
iącego na pußczy.
Gotuyćie drogę
Pańſką / czyńcie
proſte ścieżki iego.
Każda dolina będźie
napełniona : á każda

o Herodas Tetrar-
chu Galileos/ o Phi-
lippas brolis io te-
trarchu Itureos ir
Trakonitidos ßalies/
o Liſanias tetrar-
chu Abilinos / kad
buwo Wiſkupais
Anośius ir Kaipho-
śius: ſtoios żodis
wießpaties Jonop
Zachariaśiaus ſunau
ſp girioy. Jr ata-
io ingi wiſu ßali Jor-
dano / apſakidamas
krikßtimu gáyleimo/
vnt átleydimo nuſi-
deimu: kaip para-
ßita ira knigoſe żo-
dźiu Jſaiośiaus Pra-
naßo: Balſas ßau-
kincio girioy: Ga-
tawikite kieliu wieß-
paties / kielus da-
rikite takus io. Wi-
ſokias klonis bus
papilditas/ ir wi-
ſokias kalnas ir kal-

gorá y págorek poniżon bedźie Y (mieyscá) krzywe śie wyprostuia / á drogi ostre ostána śie bitemi, Y oglada wszelkie ćiáło zbáwienie Boże.

Ná pierwszey Mszey Narodzenia Bożego Ewangelia v Lukaszá ś. w Rozdź: 2.

WOn czás: Wyszedł dekret od Cesárzá Augustá / áby popisano wszytek świat. Ten popis pierwszy / był od stárosty Syryiskiego Cyryná. Y szli wszyscy / áby śie popisáli / káżdy do miástá swego. Szedł też y Jozeph od Galileiey z miásta Názárethu / do Judskiey

nelis bus pażemintas; ir bus kraywos wietos tiesiomis/ o áßtras kielas pramintás. Jr iżwis wisokias kunas iżganimu Diewo.

Vnt Dienos Vżgimimo sunaus Diewo Ewangelia Luk: cap. 2.

ANuo metu / ißeio isakimás niog Ciesoráus Augusto / adunt butu paraßitas / wisas świetas. Tas paraßas pirmas buwo nuog storastos Syrios Lyrino. Jr eio wisi parasinetus / kiekwienas ingi mieśtu sáwo. Jr nueio ir Jozephas nuog Galileos ißgi miesto Nazareth / ingi żeßiemiey/

ziemisy do miástá Dawidowego / ktore zowa Bethleem: przeto iż był z domu y pokolenią Dawidowego: áby był popisan z Marya poslubiona sobie mał żonka (ktora była) brzemienna. ostało sie: gdy tám byli wypełniły się dni áby porodziłá Syna swego pierworodnego / á owinełá go w pieluszki / y położyłá go we żłobie: iż miey scá dla nich nie było w gospodzie. A byli pasterze w teyże krainie guiacy / y strzegacy nocne straże nad trzoda swoia. A oto/ Anyoł Páński stanał wedla nich: a ia sność Boża zewszad

my Judos / ing miestu Dowido / kuri wadina Bethleem: todrin iog buwo is namu ir gimines Dowido / adunt butu parasitas su Mariu pasawintu sawo moterim / kuri buwo nesciu. Jr tikos kad tinay buwo / iszpildes dienos / ádunt pagimditu. Jr pagimde sunu sawo pirmagimi / ir suwiste gi wistiklais / ir padeio gi prakarty: iog ne bowo iemis wietos pádwarioy. Jr buwo piemenes taiaigi száliy / kurie iuteio ir sergeio sargibas nakties ant stodo sawo. Oszitay Angelas Wieszpaties stoios pas iuos / ir swiesibe Diewo

ie oſwiećiłá : y vlękli ſię boiáźnią wielką. Y rzekł im Anyoł. Nie boyćie ſię Bo oto opowiedam wam weſele wielkie / ktore będzie wßytkiemu ludowi : iż ſię wam dziś národził Zbawićiel / ktory ieſt Chryſtus Pan / w mieśćie Dawidowym. A ten wám (dáie) znák: Znaydźiećie niemowiątko vwinione w pieluſzki / y położone w złobie. A nátychmiaſt (z onym) Anyołem przybyło wiele zaſtępow niebieſkich / chwalących Bogá y mowiących: Chwała ná wyſokośći Bogu : á ná ziemi pokoy ludziom dobrey wo ey.

apświete iuos / ir nuſigundo didziu izguśćiu. Jr tare iemus Angelas: Nebiiokites. Nes ßitay apſakau iumus dziaugſmu didi / kurſai bus wiſiemus zmonemus: iog gime iumus ſiu dienu Izganitoias / kurſai ira Chryſtus wießpats mieſty Dowido. O tas iumus zinklas: Raſite wáykieli wiſtiklais ſuwiſtitu ir padetu prakarti. Jr tuoiaus ſtoios ſu Angelu daugibe káro dungaus garbi nunčiu Diewa / ir biluněiu: Garba vnt aukßtibiu Diewuy / o vnt ziemes pakaius zmonemus giero noro.

Ná wtorey Mszey, ktora bywa o świtaniu, Euangelia, v Lukasza ś. w Rozdźiale 2.

WOn czás: Pásterze (oni) mowili ieden do drugiego: Podźmy aż do Bethleemá/ á ogladaymy to słowo / ktore sie ſtáło / ktore nam Pán oznaymił. Y przyszli kwápiac sie / Y nálezli Máryą y Jozepha / y niemowiatko lezace we złobie. A vyrzáwszy / dowiedźieli sie o słowie / ktore im było powiedźiano o dźieciatku onym. A wszyscy ktorzy to słyszeli / dźiwowáli sie / y temu / co do nich Pásterze mowili. Lecz Márya te

Vnt Vntros Miśios kuri eſti auſtunt Ewangelia dienoy vžgimimo Sunans Diewo Luk. cap. 2.

ANVO metu: Piemenes bilo. io terp ſáwis Eykime ing Bethlem / ir dabokimes tam žodžiuy / kurſay ſtoios / kuri wieſpats parode mumus. Jr ataio ſkubindámies ir rado Mariu ir Jožephu ir waykieli paguldituu prakarty O izwidi dáſiżinoio ape žodi / kurſai buwo pasakitas iemus ape waykieli anu. Jr wiſi kurie girdeio / ſtebeios / ir tam / ku piemenes iemus ſakie. O Maria ažulaykie wiſus žodžis tuos muſtidawszytkie

wszytkie rzeczy zachowáłá / vważáiąc ie w sercu swoim. Y wrocili się pásterze wysławiáiąc y chwaląc Bogá / że wszytkiego co słyszeli y widźieli / iáko im powiedźiano było.

Ná Trzećiey Mszey Euangelia v Iana ś. w Rozdź. 1.

NA początku było Słowo: á Słowo było v Bogá: á Bogiem było (ono) Słowo. Toc było ná początku v Bogá. Wszytko się przez nie sstáło: á bez niego nic się nie sstáło / co się sstáło. W nim był żywot: a żywot był swiátłośćia ludźi: a świátłość w ćie-

ma sirdiy sáwo. Ir sugrižo piemenes gar bindami ir laupsindami Diewu wisami ku girdeio ir regieio / kaip buwo iiemus pasakita.

Vnt Trećios Misios vżgimimo sunaus Diewo Ewangelia Ioan: cap. 1.

Nt pradžios buwo Zodis / á Zodis buwo Diewiep / o Diewas buwo Zodis. Tásai buwo vnt pradžios Diewiep. Wisi daykṫay per gi stoios. Jump buwo giwenimas / o giwenimas buwo swiesibe žmoniu / o swiesibe tumsibese žiba / o tumsibes ios neapieme. Buwo

mnosciách

mnośćiách świeći: á ćiemnośći tey nie ogarnęły. Był człowiek posłány od Bogá / ktoremu imie było Jan. Ten przyszedł ná świádectwo: áby świádczył o świátłośći / áby przezeń wszyscy wierzyli. Nie był ći on świátłośćią; ále iżby świádczył o świátłośći. Byłáć świátłość prawdziwa / ktora oświecá wszelkiego człowieká ná ten świat przychodzącego. Ná świećie był: á świat iest vczynion przezeń: a świát go nie poznał. Przyszedł do swey własnośći: á swoiśgo nie przyięli. Lecz ktorzykolwiek przyięli go

žmogus nuog Diewo siųstas kuriam wárdas buwo Jonas. Tasai átaio vnt świećimo / ádunt świećiimu ižduotu ape świesiby adunt wiśi tikietu per gi. Ne buwo iisai świesibe / bet ádunt świećiimu ižduotu ápe świesiby. Buwo świesibe tikrá / kuri apświećia wisoki žmogu atáiunti vnt to swieto. Vnt swieto buwo / ir świetas per gi pádaritas irá / o swietas io ne pažino. sáwump ataio / o sáwieii io neprieme o kiek iu prieme gi / dawe iiemus galiby stotis sunumis Diewo / tiemus / kuie tiki ing wárdu io. Kurie nie iž kráuio /

gyms

tym dał moc áby się ſtáli ſynami Bożymi: tym ktorzy wierzą w imię iego. Ktorzy nie ze krwie ani z woley ćiáłá / áni z woley męża: ale z Bogá ſię národźił. A Słowo (ono) ćiáłem ſię ſtáło / y mieſzkáło miedzy nami (y widźieliſmy chwałę iego / chwałę iáko iednorodzonego od Oycá) pełne łáſki y prawdy.

niey iž noro kuno / ney iž noro wiro / bet iž Diewo vžgimi irá. Ir Zodis kunu ſtoios / ir giweno terp muſu / ir regieiome gárbu io / garbu kaip wienagimio nuog Tewo pilnu miliſtos ir tieſios.

W Niedźielę po Bożym Narodzeniu Euangelia v Lukaſza ś. w Rozdź. 2.

WOn czás: Jozeph y Mátka Jezuſowá dźiwowáli ſię temu co o nim mowiono. Y błogoſłáwił im Symeon / y rzekł do Máriey mátki iego: Oto ten położon ieſt ná v-

Vut Pirmos Nedelos po vžgimimuy Wieſſpaties. Ewangelia Luk. cap. 2.

ANuo metu: Jozaphas ir Mária motiná Jezaus / ſtebeios tiems daytams / kurie buwo ſakiti ape ii. Ir páſſłowino tiemus Simeonas / ir tare Mariosp Motinosp io. Sitai padetas

pod/

pád / y ná powſtá-
nie wielu ich w J-
zraelu / y ná znak
przećiw ktoremu
mowić będą (y du-
ßę twą włáſną
przeniknie miecz)
áby myśli z wielá
ſerc były obiáwio-
ne. Byłá też Anna
Prorokini / corká
Fanuelowá / z po-
kolenia Aſer: tá by-
łá bárzo podeßła w
lećiech / á śiedm lat
żyłá z mężem ſwym /
od pánieńſtwá ſwe-
go. A tá byłá wdo-
wa áż do lat ośm-
dźieśiat y czterech:
ktora nie odchadzá-
łá z kośćiołá / po-
ſtámi y modlitwá-
mi ſłużąc (Bogu)
we dnie y w nocy.
Tá też / oneyże
godźiny naßedßy
chwaliłá Pana: y

ira taſai vnt nupuo-
limo ir vnt prikeli-
mo daugio Jſrae-
li / ir vnt zinklo /
kuriam prießtaraus
Jr tawo paćios du-
śiu pereis kalawi-
as / adunt ap ſireyk-
ßtu iżgi daugio śir-
dżiu dumos. Jr bu-
wo Anna Pranaśi-
ne / dukte Phanue-
lo iż gimines Aſſer /
to buwo labai ſena /
ir giweno ſu wiru
ſawo ſeptinelis me-
tus nuog mergi-
ſtes ſawo. Jr to na-
ßle iki aßtuonioms
deśimtims metu ir
kietwirtiemus / ku-
ri ne ißeio iż bażni-
čios / paſnikais ir
maldoms tarnauda-
ma Diewui nakti ir
dienu. Jr ta anaiigi
walunday atáius
iżpażino wießpati /
powie-

powiedałá o nim wßytkim ktorzy oczekawáli odkupienia Izraelskiego. A gdy wykonali wßytko według zakonu Pańskiego / wrocili sie do Gáliléiey / do Názarethu miástá swego. A dziecię rosło y vmácniało sie: nápełnione mądrości / á łaska Boża byłá w nim

W dźień Nowego Lata, Euangelia: v Lukaszá s. 2.

A Gdy sie spełniło osm dni / iżby obrzezano dzieciątko : názwano iest imie iego IEZVS: ktore było mianowano od Anyoła / pierwey nizli sie w żywocie poczęło.

ir sakie ape ii wisiemus / kurie laukie atpirkimo Israelo. A kad išpilde wis pagal zokano wieß paties / sugrižo ing Galileiu / ingi miestu sawo Nazarethu. A bernelis augo / ir stiprinos / pilnas išminties / ir milistá Diewo buwo iamy.

Vnt dienos nauiu metu, Ewangelia Luk: 2.

NUo metu / kad išpilde aßtuonias dienas / adunt butu bernelis apipiaustitas / pramintas wardas io buwo Jezus / kursai buwo pramintas nuog Aniolo pirm neg žywaty prasidejo.

W dźien

W dźień trzech Krolow, Ewange: v Mattheuſza ś. w Rozd. 2.

GDy ſie národźił JEzus w Bethlehemie Judſkim we dni Heroda krola: oto Mędrcy ze wſchodu Słońca przybyli do Jerozolimy/ mowiąc: Gdzie ieſt ktory ſie národźił Krol Zydowſki? Abowiem widźieliſmy gwiazdę iego/ ná wſchod ſłońca y przyiacháliſmy pokłonić ſie iemu. Co gdy vſłyſzał krol Herod/ zatrwożył ſie/ y wſzytka Jerozolima znim. Y zebráwſzy wſzytkie Arcykapłany/ y Doktory ludu/ dowiádował ſie od

Vnt triiu Karalu Evangelia, Matheuſſo cap: 2.

KAD vžgime JEzus Betbleeme Judos dienoſe Herodo Karalaus: sitay iš mintingi nuog vžtekieimo ſaules ataio Jerozolymán bilodami. Kur ira/ kurſai gime karalus Zydu? Nes regieiome žwayždy io vnt vžtekieimo ſaules ir ataiom pokloniotis iam. A išgirdis karalus Herodas nuſimine (iſigunda) ir wiſa Jeroſolima ſu iuo. Ir ſurinkis wiſſus wiriauſius Kunigus ir vaškarus žmoniu daſižinodineio nuog iu/ kur tureio Chry-

nich gdźie ſie miáł Chryſtus národźić. A oni mu rzekli / W Bethehemie Judſkim. Bo ták ieſt napiſano przez Proroká: Y ty Bethlehemie źiemio Judſka / z żadney miáry nie ieſtes nápodleyſzy miedzy kśiążety Judſkimi. ábowiem z ciebie wynidźie wodz / ktory bedźie rządźił lud moy Izraelſki. Tedy Herod wezwawſzy potáiemnie onych Mędrcow: pilnie ſie wywiadował od nich cząſu / ktorego ſie im gwiazdá vkazałá / Y poſławſzy ie do Bethlehema / rzekł: Idzcie á wywiaduyćie ſie pilno o dźiećiątku: a gdy nay-

ſrus vzgimt? A anis tare iam. Bethleeme Judos. Nes teip ira paraśita per pranaſzu. Ir tu Bethleem źiame Judos / nieku budu ne eſsi maziauſia terp kunigaykśćiu Judos / nes iz tawisiſzeys kunigaykſztis / kurſai waldzios źmonemis mano Izraela. Tadu Herodas pawadinis ſlaptems Iſzmintingus pilniei klauſes nuog iu meto zwaizdes / kuri iiemus paſirode. Ir ſiuſdamas iuos ing Bethleem tare. Eykite a klauſkites gierai ape Berneli / a kad raſite / duokite man zinu / adunt ir aſz atais paſiklonioćia iam. kurie iz klauſi

dźiećie

dźiećie / o znaymićie mi / abym y ia przyiachawszy pokłonił sie iemu; Ktorzy wysłuchawszy krola poiachali. A oto gwiazda ktora widźieli ná wschod słońca / prowadźiłá ie / áż przyszedszy stánełá nad (mieyscem) gdźie było dźiećiatko. A vyzrzawszy gwiazde / vradowali sie rádośćia bárzo wielka. Y wszedszy w dom / naleźli dźiećiatko z Mária matka iego / y vpadszy pokłonili sie iemu: a otworzywszy skarby swe / ofiárowáli mu dary; złoto / kádźidło / y mirę. A nápomnieni we śnie / áby sie do Heroda nie wracali / inszą droga wroćili sie do krainy swoiey.

karalaus nueio. A śitai zwayzde / kuriu buwo izwidi vnt vztekieimo saukes / eio pirmiu / net ataius stoios vnt wietos / kur buwo bernelis. A izwidi zwayzdy dziaugies dziaukśmu labai didziu. Jr inei namu / ośna rado berneli su Marum motinu io / ir puoly poklonioios iam / ir at weri starbus sawo / afierowoio iam dowanas / auxu / kadilu ir myrrhu. A iiemy atśakimu sapny / adunt ne sugriztu Herodop / kitu kielu sugrizo ing šali sawo.

W Niedźielę I. po trzech Krolach, Ewang. v Lukaſza ś. w Rozdź. 2.

GDy iuż był Jezus we dwunaśćie leciech / gdy oni wſtąpili do Jeruzalem wedle zwyczaiu świętá / á ſkończywſzy dni gdy ſię wracáli / zoſtáło dźiećię Jezus w Jeruzalem: á nie obacżyli rodźicy iego. A mniemáiąc że on był wtowárzyſtwie uſzli dźień drogi / y ſzukáli gó miedzy krewnymi y znaiomemi. A nie nálazſzy / wroćili ſię do Jeruzalem / ſzukáiąc go. Y ſtáło ſię po trzech dniách / ná leźli go w Kośćiele śiedzącego w po-

Vut Pirmos Nedelos, po trims Karalams Ewangelia Lukaſz. 2.

KAd buwo Jezus dwilikos metu / eiunt iiemus ing Jerozolimu / pagal budo dienos ſzwintos / ir po iżpilditoms dienoms grizʒunt / paſiliko bernelis Jezus Jeroſolimoy / ir nepamate gimdıtoiey io. A taridamies ii aſunti draugiey / eio dienu kielo / ir ieſzkoio io terp giminetu paźiſtamuiu. A ne radi ſugriżo ing Jeruſalem ieſzkodami io. Ir ſtoios po trims dienoms rado ii bażnićioy beledinti widui Daktaru klauſunti ir klauſiunti iu. A ſtebeios

érzodku

śrzodku Doktorow á on ich słucha y pyta ich. A zdumiewáli śię wszyscy/ ktorzy go słuchali / rozumowi y odpowiedźiom iego. A vyzrzawszy (go) wielce śię zdźiwili. Y rzekła ku niemu matka iego: Synu / przecześ nam tak vczynił? otó Oćiec twoy y ia żałośni szukáliśmy ćię. Y rzekł do nich: Czemużeśćie mię szukali? Niewiedźieliśćie / iż temi rzeczami ktore są Oyca mego iam śię báwić powinien? A oni nie zrozumieli tego słowa ktore im mowił. Y poszedł z nimi / y przyszedł do Nazarethu: á był im poddany. Lecz matka iego wszytkie

wisi / kurie io klause / išmanimuy ir atsakimams io. Ir regiedami stebeios. Ir tare iop motina io. Sunau ku mums teip padarey? sitai tewas tawo / ir asz gaykedami ieszkoiam tawis Ir tare iump Kas ira iog manis ieszkoiot / nežinoiot iog tuose (dayktuose) kurie ira Tewo mano / reykia man but? A iie ne supra to žodzio / kuri bilo io iump. Ir nuoeio su ieys / ir ataio ing Nazareth: ir buwo iiemus paduotas. A motina io azulaykie wisus žodzius tuos śirdiy sawo. A Jezus dauginos (auga) išmintiy / ir augime (metuose) ir milistoy Diewiep ir

matka

te słowa záchowałá w sercu swym. A Jezus sie pomnażał w madrości / y we wzroście / y w łásce v Bogá y v ludzi.

zmonese.

W Niedźiele 2. po trzech Krołach Euangelia v Iana ś. w Rozd. 2.

WOn czás: Były gody małżeńskie w Kanie Galileyskiey: a byłá tam mátka JEzusowa. Wezwany też był y Jezus/ y vczniowie iego ná gody. A gdy nie ostało Wina / rzekłá matká Jezusowá/ do niego: Wina nie maia. Y rzekł iey Jezus: Co mnie z tobo niewiásto ? Jeszczeć nie przyszłá godzina moiá. Rzekła mátka iego sługom. Cokolwiek wam rzecze/ to czyń-

Vnt vntros Nedelos po trims Karalums Ewangelia Iono ś. 2.

ANuo metu : swodba buwo Kanay Galileos/ ir buwo motina Jezaus tinay. Pakwiestas teipag buwo ir Jezus ir mokitiniey / io vnt swodbos. A kad ne teko wino/ taria motina Jezaus iop. Wino ne turi. Jr tarie iey Jezus. Kas mań ir taw zmonaʔ Dabar notaio adina (walãdá) mano. Tariá motinaio tarnams. Ku norint taris iums/ padarikite. A buwo tinai ižákmie-

ćie

ćie. Y było tám ßeść ſtagiew kamiennych / według oczyśćiánia Zydow ſkie° poſtawionych/ biorących w ſie kaʒda dwie álbo trzy wiádra. Rrzekł im Jezus: Napełnićie te ſtagwie wodą. Y nápełnili ie áż do wierzchu: Y rzekł im Jezus: Czerpayćieß teraz / á donieśćie przełożonemu weſela. Y donieśli. A gdy ſkoßtował przełożony/ wody oney ktora ſie ſtałá winem / a niewiedział ſkadby było / lecz ſłudzy wiedźieli / ktorzy wodę czerpali: wezwał oblubieńca on przełożony / y rzekł mu: Káżdy człowiek pierwey dawa wino dobre : A gdy

nio ſudai śieśi padeti pagal apčiſtumo ʒydu/ kurioſu tilpo du aba tris wiedray. Tare iiemus JEzus: Pripilkite ſudus wundenim. Jr pripile iuos ſklidinus. Jr tarie iiemus Jezus. Semki te nu/ir neßkite vʒweyʒdetoiu ſwodbos Jr nunešie A kad para gawo vʒweyʒdetoias ſwodbes wundenio winan permaynito / ir neʒinoio iʒgi kur butu eſſus/ bat tarnayʒinoio / kurie ſeme wundeni / pawadina iaunikio vʒweyß detoias ſwodbos/ ir tarie iam. Kiekwienas ʒmogus pirm gieru winu padoſt/ A kad paſigieria /

 podleyße

ſobie? pod piia/tedy podleyſze. A tyś dobre wino záchował áż do tego czáſu. Ten poczatek cudow vczynił Jezus w Kanie Galileyſkiey / y okazał chwałe ſwo/ y vwierzyli wen vczniowie iego.

W Niedziele 3. po trzech Krolach E-
Ewangelia v Matth
ś w Rozd. 8.

W On czás: Gdy wſtąpił Jezus z gory ſzły za nim wielkie rzeſze. A oto tredowaty przyſzedſzy pokłonił ſie mu/ mowiac: Panie/iesli chceſz/ możeſz mie oczyścić. Y ściagnawſzy Jezus reke/ dotknał ſie go/mowiac: Chce/ badz oczyscion. Y był zarazem oczyscion

tadu tu kuris ira plakieſnis A tu azu laykiey gieru winu ikšiolay. Tu padare pradžiu zinkiu Jezus Kanay Galileos/ ir apreyškie garbu ſáwo. Jr intikieio ing ii mokitiney io.

Vnt Trećios Nedelos po trims Karalums Eu: Mattheuſzo. 8.

A Nuo metu. Kad nužingie Jezus nuog kalno / eio paſkuy ii minios dides A ſitay raupuotas prieis klonioios iam bilodamas. Wieſzpatie/iey nori/ gali mani apčiſtic. Jr iztieſis runku Jezus/ paſiliteio io taridamas: Noriu / buk ciſtas. Jr tuoiaus apčiſtiti buwo raupai io. Jr

trad

trad iego. Y rzekł mu Jezus: Patrz ábyś nikomu (tego) niepowiedał: ále idź: vkaż śie kápłanowi; y ofiaruy dar ktory przykazał Moyżesz ná świádectwo im. A gdy wszedł do Kápharnaum / przyszedł do niego Rotmistrz/ prosząc go/ mowiąc: Panie/ sługa moy leży w domu powietrzem ruszony / y srodze vtrapiony. Y rzekł mu Jezus: Ja przyidę / á vzdrowię go. Y odpowiedáiąc Rotmistrz/ rzekł: Panie nie iestem godzien ábyś wszedł pod dách moy; ále tylko rzekni słowem/ á będźie vzdrowion sługa moy. Bociem y

tare iā Jezus. Weyzdek adunt niekam nesakitumey to: betcyk parodikis kunniguy: ir afierawok dowanu/ kuriu liepe Moyzesius vnt świečiimo (*ludimo*) iiemus. A kad ieia ing Kapharnaum/ ataio iop śimtinikas prasidamas io ir bikodams. Wieszpatie tarnas mano guli namie paraližium negalis / ir sunkiei mučias (*maytinas*): Jr tare iam Jezus. Asz ataysiu/ izgidisiu ii. A atsakidamas śimtinikas tare. Wieszpatie neesmi wertas/ adunt ieytumey po stogu mano tiktai tarik žodi / á bus izgiditas tarnas mano. Nes ir

ia i st

ſa ieſt człowiek pod
władzą poſtáwio-
ny / máiacy pod ſo-
bą żołnierze / y mo-
wię temu: Idź / a i-
dzie: a drugiemu:
chodź / á przychodzi.
á ſłudze moiemu:
czyń to / á czyni. A v-
ſłyſzawſzy to Jezus /
dziwowáł ſię / y
rzekł tym ktorzy ſzli
zá nim: Záprawdę
wam powiadam /
nie nalazłem ták
wielkiey wiary w
Izraelu. A powia-
dam wam / iż wiele
ich ze wſchodu ſłoń-
cá y z záchodu przy-
idą / y vśiądą z Abra-
hámem y Izáákiem
y Iákobem w kro-
leſtwie niebieſkim: á
ſynowie kroleſtwá
będą wyrzuceni w
ćiemnośći zewnę-
trzne: tám będźie
płácz y zgrzytánie

aſz žmogus eſmi / po
waldžiu eſſus (*paſta
titas* turis po ſawim
kareywius / ir ta-
riu tam eik / ir eit / ir
kitam eyk ś / ir á
ataik / ir tarnuy ma-
no / darik tai ir da-
ro. A išgirdis tai Je-
zus ſtebeios / ir pa-
ſkuy ſawi eiuntiems
tare. Vžtieſu ſakau
iums / ne radau teip
didžio tikieimo J-
zraeliy. A ſakau
iums / iog daug
nuog vžtekiemo ir-
vſileydimo ſaules
atais / ir ſeſis ſu A-
brahamu / Jſaaku
ir Jakobu karali-
ſtey dungaus. A
ſunus karaliſtes
bus išmeſti tumſi-
beſn wirſzutineſn /
tinai bus werkſmas
ir griežimas duntu.
Jr tare Jezus ſim-
zebow

zebow. Y rzekł Jezus Rotmistrzowi: Idź á iákoś vwierzył / niech sie ostánie. Y ozdrowiał sługá teyże godźiny.

W Niedźiele 4. po trzech Krolach Euangel. v Matthe: ś. w Rozd: 8.

W On czás: Gdy JEzus wstapił w łodź / weszli zá nim vczniowie iego. A oto wzruszenie wielkie ostáło sie ná morzu / ták iż wały. łodź okrywały / á on spał. Y przystapili k niemu vczniowie iego / y obudzili go / mowiac: Pánie zachoway nas / giniemyć. Y rzekł im Jezus: Czemużeśćie boiáźliwi / máłowierni? Tedy wstáwszy ro-

tinikuy. Eyk ir kaip intikieiei / tegul stoias tawi. Ir swey ku stoios (*pasweyka*) tarnas anay walunday (*adinay.*)

Vnt kietwirtos Nedelos po trims Karalums Ewangel. Mattheuß. 8.

A Nuo metu. Kad Jezus ineio eldiian / eio paskuy ii mokitiney io. A śitai pawiskinimas stoios mariose / teip kad (iog) eldia wilniomis vzdingies (*vžleios*) á anas mie goio. Ir prieio mokitiniey io / ir pabudino ii taridami. Wießpatie gialbek mus / prapuolame (*žuwame*) Jr tare iiemus Kam biiotes mažatikiey *mažo tikieimo?* Tadu kielys

skazal

skazał wiatrom / y morzu / y stało sie vćiszenie wielkie. A ludzie sie dziwowali. mowiac : Jakiż to iest / że mu y wiatry / y morze sa posłuszne.

W Niedźiele 5. po trzech Krolach Euang : v Matth: ś. w Rozdź: 13.

W On czas: Mowił Jezus vczniom swym to podobieństwo. Podobne iest krolestwo niebieskie człowiekowi sieiacemu dobre násienie ná roley swey. A gdy ludźie spali / przyszedł nieprzyiaćiel iego / y ná siał kakolu miedzy pszenica / y odszedł. A gdy vrosłá trawá / y owoc vczyniłá: tedy sie po-

isakie weiams ir mariams / ir stoios nutilimas didis. A zmones stebeios bilodami / koksay tas ira / iog weiey ir marios klauso io.

Vnt pinktos Nedelos *po trims Karalums Ewangelia Matth:* cap: 31

A Nuo metu· Pasakie Jezus mokitiniams sawo tu priliginimu. Priliginta ira Karalyste dungaus zmoguy / kursai paseio gieru seklu vnt dirwos sawo. A kad miegoio zmones / ataio nieprietelus io / ir vzseio kukalus widuy kwiečiu / ir pareio. A kad vzaugo iżdigo zole / ir waysiu padare / tadu

kazal

kazał y kąkol. A przystąpiwszy słudzy gospodarscy / rzekli mu: Panie / izaliś nie posiał dobrego nasienia ná roli twoiey? Skąd tedy kąkol ma. Y rzekł im: Nieprzyiazny człowiek to vczynił. A słudzy mu rzekli: Chcesz że iż poydziemy y zbierzemy go? A on rzekł / Nie: byście snadź zbieráiąc kąkol / niewykorzenili záraz z nim y pszenice Dopuśćcie oboygu społu rość / áż do żniwá: A czásu żniwa rzekę żeńcom: Zbierzcie pierwey kąkol / á zwiążcie go w snopki ku spaleniu: A pszenicę zgromadźcie do gumna moiego.

pásirode ir kukaley. Ir prieii tarnai Wieszpaties *Gaspadarias*, *Sieyminiko*, tare iam. Wieszpatie / Negu gieru se, klu paseiey vnt dirwos tawo? Iszkurgi tur kukalus? Ir tare iemus. Neprietelus zmogus tai padare. A tarnai tare iam. Nori eysimeiz rausime iuos *surinksime*? Ir tare. Ne / adunt artes *nekas* raudami kukalus / ne isz rauiumite / iu eys draugie ir kwieciu. Perleyskite abeiems augt ik piumeni piu kley / piuti á metu piumenies kalbesiu piaweiams: surinkite iuos peduoin vnt sudeginimo / á kwiecius sukraukite kionan mano.

W Niedźiełe 6. po trzech Krolach, Ewangel. v Matth: ś. w Rozdź: 13.

WOn czás: Mowił Jezus rzeszam to podobieństwo: Podobne iest krolestwo niebieskie ziarnu gorczycznemu: ktore wziąwszy człowiek wśiał ná roli swoiey: ktore námnieyszeć iest ze wszego na śienia: ále kiedy vrośćie / wietsze iest ze wszech ziol ogromnych: y ostawa sie drzewem ták iż przychodzą ptacy powietrzni / y mieszkaia na gáłązkach tego. Insze podobieństwo powiedział im: Podobne iest krolestwo niebieskie / kwasowi / ktory wziąwszy

Vut śießtos Nedelos po trims Karalums Ewangelia Matteuß. 13.

ANuo metu. Pásakie Jezus minioms tu priliginimu. Priliginta ira karaliste dungaus gruduy garćićios / kuri iemis żmogus paseio vnt dirwos sawo / kursai mażiausias ira tiesa iżgi wisu seklu *semenų* A kad vżauga didesnis esti ażu wisas żoles ir stoios medziu / teip iog paukśćiey dungaus (horo) átait / ir giwena vnt śaku io. Ritu priliginimu pasakie iiemus. Priliginta ira karaliste dungaus rukßti / kuriu iemus żmona paslepe *ażurawgie*

niewiástá

niewiáſtá zákryłá we trzy miáry mąki/ áż wßytká ſkwáśniáłá. To wßytko mowił Jezus przez podobieńſtwá do rzeßey: á krom podobieńſtwá nie mowił im: áby ſie wypełniło to/ co ieſt rzeczono przez Proroká mowiącego: O tworzę vſtá moie w przypowieściách o powiem ſkryte rzeczy od záłożenia świátá.

W Niedźiele ſtárego Mięſopuſtu, Ewangelia v Matth: ś. w Rozdź. 20.

WOn czás: Mowił Jezus vcznió ſwoim to podobieńſtwo: Podobne ieſt kroleſtwo niebieſkie człowiekowi goſpodárzowi / kto-

trise mierose miltu/ nec *pokoley* surugo wisa. Tai wis kalbeio Jezus priezodziuose miniump/ á be priezodziu nekalbeio iiemus / adunt isipilditu kas buwo pasakita per Pranaßu bilunti. Atwersiu nasrus mano priezodziuose / izsakisiu ázudingktus dayktus nuog pradzios swieto.

Vnt Nedelos Septindesimteles wadinamos Ewangelia mattheuß 20

ANVO metu: Pasakie JEzus mokitiniams sawo tu priezodi. Priliginta ira karaliste dungaus zmoguy gaspadoriuy *sieyminos wießpati-*

ty w

ry wyſzedł barzo ráno náymowáć robotniki do winnice ſwoiey. A zmowiwſzy ſie z robotnikámi z groſzá ná dzień / poſłáł ie do winnice ſwoiey. Y wyſzedſzy o trzeciey godzinie / vyzrał drugie ſtoiace ná rynku prożnuiace / y rzekł im: Idźcie y wy do winnice mo iey: á co bedźie ſpráwiedliwa / dam wā A oni poſzli. Y záśie wyſzedſzy o ſzoſtey y dźiewiatey godzinie / tákże vczynił. A o iedenaſtey godzinie wyſzedſzy / nalazł drugie ſtoiace / y rzekł im: Co tu ſtoićie cáły dzień prożnuiacy? Rzekli mu: Iż nas nikt nie náiał.

kurſai iſzeio kábai vnkſti ſumditu darbiniku winićion ſawo. A ſudereis ſu darbinikais iz graśio dienos / muſiunte iuos winićion ſawo. Ir iſzeis ape adinu trećiu izwido kitus ſtoiunčius vnt turgawićiu *turgaus* dikus / ir táre iiemus. Eykite ir ius winićion mano: a kas teiſu bus (*kas priſieys*) duoſiu iums A anis nueio: Ir wel iſzeio ape ſieſztu ir dewintu adinu: ir padare teipági. A ape deśimsu lieku iſzeio / ir rado kitus ſtowinčius / ir taria iiemus. Kamčia ſtowite per wiſu dienu pateykaudami (*diki*) Taria iā Jog niekas muſu ne pa-

Rzekł

Rzekł im: Idźcie y wy do winnice moiey. A gdy wieczor przyszedkł/rzekł Pan winnice sprawcy swemu: Zawołay robotnikow/ y oddaj im zapłáte/ poczawszy od ostatnych aż do pierwszych. A gdy przyszli oni ktorzy o iedennastey przyszli byli/ wzieli kazdy po groszu: Przyszedszy tez y pierwszy/ mniemáli zeby wiecey wziać mieli: ále wzieli y oni káżdy po groszu: A wziawszy szemráli przeciw gospodarzowi/mowiac: Ci ostetecżni iedne godzine robili: A vczyniłeś ie rownym nam/ktorzysmy nieśli ćiezar dnia y vpalenia? A on od-

sumde. Taria iiemus. Eykite ir ius winićion mano. A kad wakaras ataio (weku bnwo) taria Wieszpats winićios vzweyzdetoiuy sawo. Wadink dar binikus/ ir ataduok iiemus algu/ pradeis nuog paskućiausiu iki pirmiemus. Kadu ataio tadu/ kurie ape desimtu lieku adinu ataii buwo/ ieme po graśi. A ataii ir pirmiein tares iog daugiesn ims/ bet ieme ir anis po graśi. A imdami murmeio prieš Gaspadoriu wiešpati bilodami. Tie paskućiausiii wienu adinu dirbo: á ligus iuos mums padarey/ kurie nešiotome sun-

 powie-

powiedáiąc / rzekł iednemu z nich: Przyiacielu nie czynięć krzywdy: A záś sie zemną za grosz nie zmowił? Weźmiiż co twego iest / a idź. Chce tez y temu ostatecznemu dáć iáko y tobie. Czyli mi sie nie godzi vczynić co chce? Czyli oko twoie złośliwe iest iżem ia iest dobry? Tákći ostátecżni / będą pierwszemi: á pierwszy / ostátecżnymi. Abowiem wiele iest wezwánych: ále mało wybránych.

W Niedźielę przed Mięsopusty Ewangelia v Lukasza S. w Rozd: 8.

kumu dienos ir karścio. A anas atsakidamas wienam iżgi iu tare. Prietelau ne darau taw abidos. Negu iż grasio suderetey su manim. Imk kas tawo ira a eyk: A noriu ir tam paskuciausia duot / kaip ir taw. Aba ne dera man / ko noriu darit. Akis gu tawo pikta ira *żwayra ira* iog aß gieras esmi? Teip bus paskuciausieii pirmais / a pirmei paskuciausieis. Daug nes ira pawadintuiu / amaża iß rinktuiu.

Vnt Nedelos sießtadesimtines Ewangelia Luk: 8.

Won

WOn czás: Gdy ſie wielka rzeſza ſchodziłá / y z miaſt kwapili ſie do Jezuſa / rzekł przez podobieńſtwo: Wyſzedł ten ktory śieie śiać náśienie ſwoie. A gdy śiał / iedno vpadło podle drogi / y podeptano ieſt: á ptacy powietrzni pozobáli ie. Drugie zas vpadło ná opokę: á wſzedſzy vſchło / iż nie miáło wilgotnośći Drugie też padło miedzy ćiernie: á ſpolem wzroſzy ćiernie zaduſiło ie. A drugie padło na ziemię dobrą: á wſzedſzy / vczyniło owoc ſtokrotny. To mowiąc / wołał: Kto ma vſzy ku ſłuchaniu / niechay ſłucha. Y

ANuo wetu: Kad didę minia ſuſi eydineio ir iżgi mieſtu ſkubinos Jezauſp / tare per priliginimu: Iſzeio kurſai ſeia / ſetu ſeklos ſawo. Ir kad ſeio / wiena puołá pas kielu / ir paminta buwo / ir paukśćiei dungaus ſuleſe iu. A kita puoła vnt volos / á iżdigus padżiuwo / iog ne tureio dregnumo. A kita puołá terp erſzkiećiu / a draugie iżdigi erſzkiećiei / nuſmelkie iu. A kita puołá vnt żiámes geros / ir vżaugus padare wayſiu ſimteriokſu. Tay bilodamas ſzaukie / kas turi auſis vnt klauſiſmo / te klauſai. Ir

pytali go vczniowie iego/ coby to za podobieńſtwo było. Ktorym on rzekł Wamći dano poznáć táiemnice krolestwá Bożego/ ále innym przez podobieńſtwa: áby widząc nie widźieli/ á ſłyßąc nie rozumieli. Jeſt tedy to podobieńſtwo: Naśienie ieſt ſłowo Boże: A ktorzy podle drogi/ ćić ſą ktorzy ſłucháią/ potym przychodźi dyabeł/ y wybiera ſłowá z ſercá ich/ áby vwierzywßy nie byli zbáwieni. Ktorzy zaś ná opoke/ ći gdy vſłyßą/ z weſelem przyimuią ſłowo: á ći korzenia nie maią/ iż do czaſu wierzą/ á czáſu po-

klauſe ii mokitiniey io/ kas tai butu da priliginimas? Ku-riemus iis tare. Jumus duota ira zinot paſlaptes karalistes Diewo/ ákitiemus priezodziuoſe/ adunt regiedami ne regietu/ ir girdedami neißmanitu. Jra tadu tas priliginimas. ſekla ira zodis Diewo/ á kurie pas kielu/ śitie ira/ kurie klauſo/ potam atait welinas/ ir ißima zodi iz śirdies iu/ adunt tikiedami ne butu izganiti. Nes kurie vnt volos/ kurie kad izgirſtá/ ſu dziaugſmu priima zodi/ ir tie ßaknies ne turi/ nes iki metu tikt/ á metu pagundimo átſtoiá.

kuſy

kuſy odſtępuią. A ktore padło miedzy ćiernie: ći ſą/ ktorzy ſłuchali/ á odſzedſzy/ od ſtarania y od bogáctw / y od roſkoſzy żywota bywáią zaduſzeni/ y nie przynoſzą owocu. Lecz ktore ná ziemię dobrą: ći ſą/ ktorzy dobrym a v przeymym ſercem v. ſłyſzawſzy / słowo zatrzymawáią/ y owoc przynoſzą w ćierpliwośći.

A kuri puolá erſzkieciuoſn / tie ira / kurie klauſo / ir nuog ſielwartu ir turto ir megumu żywato eydami ażuſmaugias nuſmelkias, ir neatneſza waysiaus. A kuri puolá vnt gieros žiames / tie ira / kurie širdiy gieroy ir gierauſioy / iſzgirdi žodi / ajuturi / ir wayſiu ataneſza kuntribey.

W Niedźiele Mięſopuſtną, Euangelia v Lukaſza ś. w. Rozdziele 18.

Vnt Nedelos Ažugawimoſios Ewangelia Luk: 10.

WOnczas: wziął JEzus vczniow dwunaśćie / y rzekł im: Oto wſtępuiemi do Jeruzalem: á ſkończy ſię wſzytko co napiſa-

ANuo metu: Jeme Jezus dwilika mokitiniu ſawo / ir tare iiemus, ... eyme ing Hieruzalem/ ir iſipildis wiſkas paraśita ira-

no ieſt

no iest przez Proroki o Synu człowieczym. Bo bedzie wydan Poganom / y bedzie nágráwan y vbiczowan y vplwan : á vbiczowawszy zámorduią go : á dnia trzećie° zmartwych wstanie. A oni tego nic nierozumieli / y było to słowo zákryte od nich : áni wiedźieli o czym mowił. Y sstáło śie gdy śie przybliżał ku Jerichu / ślepy niektory śiedźiał wedle drogi żebrząc. A vsłyszawszy rzeszę przychodzącą / pytał coby to było. Y powiedźieli mu / iż JEzus Názáreński mimo idźie. Y záwołał mowiąc : Jezuśie synu Dawidow

per pranašus / ape sunu zmogaus. Nes bus išduotas pagonamus / ir bus apiuoktas / ir plaktas ir suspiaudytas. Jr kad nuplaks / ažumuš ii / ir trečiu dienu kielsis. A anis nieko to neišmane / ir buwo zodis tasai pasleptas nuog iu / ir neišmane kas kal beios. Jr tikos kad prisi artino Jerichop / aklas nekuris sedeio pas kielu elgdamasis. Jr kad išgirdo miniu praeiunčiu / klause kas tai butu. Jr tare iám. Jog JEzus Nazarenas praeyt. Jr šaukie taridamas. Jezau Sunau Dowido susimilk vnt manis. A kurie pirm eio / ba-

zmiluo

zmiłuy śię nádemna. A ći co ßli w przod / fukali nań aby milczał. Lecz on tym więcey wołał: Synu Dawidow zmiłuy śię námemna. A JEzus stánawßy roskazał go przywieść do siebie. A gdy śię przybliżył / pytał go mowiąc: Co chceß ábym ći vczynił? A on powiedział: Pánie/ abych przeyzrzał. A JEzus mu rzekł: Przeyzrzy. Wiárá twoiá ćiebie vzdrowiłá. Y nátychmiast przeyzrzał; y ßedł zá nim wielbiąc Bogá. A lud wßytek widząc / dawał chwałę Bogu.

W pierwszą Niedźielę postu, Ewangelia v Mattheu. w Rozdź. 4.

ro ii adunt tiletu A ifai labiaus ßaukie/ Sunau Dowido susimilk vnt manis. A stois Jezus liepe ii atwest sawisp / a kad priartinosi / klause io taridamas. Ko nori adunt padariċia taw. A anas tare. Wießpatie adunt regieċio. A Jezus tare iop. Regiek / tikieimas tawo tawi sweyku padare. Jr tuoiaus regieio / ir eio paskuy ii garbindamas Diewu. Jr wisi zmones kad izwido / dawe garbu Diewuy.

Vnt Pirmos Nedelos gawenios: Ewangelia Matth: 4.

W On czas: Był zawiedzion Jezus ná puſzczą od Duchá/ áby był kuſzon od dyabłá. A gdy pośćił czterdżieśći dni y czterdżieśći nocy / potym łaknął. Y przyſtąpiwſzy kuśićiel rzekł mu: Jeślis ieſt Syn Boży / rzecz aby to komienie ſtáło ſię chlebem. A on odpowiedáiąc rzekł Napiſano ieſt/ Nie ſamym chlebem żywie człowiek / ále wſzelkim ſłowem ktore pochodźi z vſt Bożych Tedy go wźiął dyabeł do miaſta świętego/y poſtáwił go ná gánku kośćielnym. Y rzekł mu: Jeślis ieſt Syn Boży / ſpuść ſię nádoł. Abowiem

A Nuo metu Nuweſtas buwo Jezus girion nuog dwaſios / adunt butu gundintas nuog welino A kad iżpaſnikawo kieturias deśimtis dienu / ir kieturias deśimtis nakćiu / potam alko. Jr prieis gunditojas tare iam. Jey ſunus Diewo eſsi/ liepk adunt akmenes tie duonu ſtotus a iiſai atſakidamas tare. Parasita ira. Ne paćiu duonu giwas eſti żmogus: bat wiſokiu żodżiu / kurſai iſzeyt iżgi náſru Diewo. Tad ieme ii welinas ing ſzwyntu mieſtu ir paſtate ii vnt wirſzaus (wiſzku) bażnićios / ir tare iam. Jey ſunapiſano

nápiſano ieſt: Iż anyołom ſwoim roſkazał o tobie / y będą ćię ná ręku nośić/ ábyś ſnádź nie obráźył o kamień nogi ſwoiey. Rzekł mu Pan Jezus: Záſię napiſano ieſt: Nie będźieſz kuśił Pana Bogá twego. Wźiął go zaś dyabeł na gorę wyſoką bárzo: y vkazał mu wſzytkie kroleſtwá świátá/ y ozdobę ich. Y rzekł mu: To wſzytko dam tobie / ieśli vpadſzy vczyniſz mi pokłon. Tedy mu rzekł Jezus: Podź precz ſzatanie. Abowiem napiſano ieſt: Pánu Bogu twemu kłaniáć ſię / á iemu ſamemu (Bożką) ſłużbę oddáwać będźieſz. Tedy

nus Diewo eſsi/ nułeyſkis ziemin. Nes paraśita ira/ icg Angełamus ſawo iſakie aps tawi / ir runkoſe neśios tawi adunt nekas nepazeyſtumey vrieg akmeni koios ſawo. Tare iam Jezus. wel paraśita ira: Ne gundik wieſzpaties Diewo tawo. Wel ieme ii welinas vnt kałno aukſzta łabay: ir parode iam wiſas karaliſtas ſwieto / ir garbu io / ir tare iam. Tay wis táw duoſiu / iey puołys pcſiklonioſi mań. Tad taria iam Jezus: Eyk ſzetone ſzalin. Nes paraśita ira: Wieſzpati Diewu tawo garbinſi/ ir iam paciam

opuścił

opuśćił go dyabeł: á oto Anyołowie przy ſtąpili/ y ſłużyli mu.

W Niedźielę wtorą poſtu, Euangelia v Matth: ś. w Rozdźiale 17.

WOn czás: Wźiął Jezus Piotrá y Jakubá y Janá brátá iego/ y wprowadźił ie ná gorę wyſoką oſobno: y przemienił ſię przed nimi. A oblicze iego rozjaśniáło iáko ſłońce: ſzaty też iego oſtáły ſię białe iáko śnieg. A oto ſię im vkazali Moyżeſz y Eliaſz z nim rozmawiaiacy. A odpowiedáiąc Piotr / rzekł do JEzuſa: Pánie dobrze ieſt nam tu być: Jeśli

tarnauſi. Tád apłey de ii welinas/ á śitai Anyołay prieio ir tarnawo iam.

Vnt vntros Nedelos *gawenioy. Ewangelia Matth.* 17.

ANUO metu: Jeme JEzus Petru ir Jakubu ir Jonu broli io/ ir vżwede iuos vnt kałno aukſzto ſkirium/ ir atſimayne pokim iu. Jr pra zibo weydas io kaip ſaule / a rubáy io ſto ios balti kaip ſniegas. A śitai páſirode iiemus Moyzieśius ir Eliaśius ſu iuo kałbedami. A atſakidamas Petras tare Jezauſp. Wieſz patie giera ira ćia mums buth iey nori/ padarikime ćia

chceſz

chceß vczynimy tu
trzy przybytki: to
bie ieden/ Moyże-
ßowi ieden/ á Elia-
ßowi ieden. Gdy on
ießcze mowił/ oto
obłok iáſny okrył ie.
A oto głos z obłoku
mowiący: Ten ieſt
moy Syn miły/ w
ktorym ſie mnie do-
brze vpodobało/ ie-
goż ſłuchaycie. A
vſłyßawßy vczniö-
wie/ vpadli ná
twarz ſwoie y bali
ſie bárzo. A przy-
ſtąpiwßy JEzus
dotknał ſie ich/ y
rzekł im: Wſtáńcie
á nie boycie ſie.
A podnioßßy oczy
ſwe/ nikogo nie-
widzieli/ iedno ſá-
mego JEzuſá. A
gdy ſtępowali z
gory/ przykazał im
Jezus mowiąc: Ni-

tris giwenimus.
Taw wienu/ May-
ziesiuy wienu/ ir
Eliasiuy wienu.
Dabar iam bekal-
bunt/ sitay debeſis
świeſa abdingie ios.
Jr sitay balſas iż
debeſies bilodamas
Taſai ira ſunus ma-
no mielawſis/ kuria
miman geray mega
ſi/ to klauſikite. Jr
iżgirdi mokitiniey
puolo vnt weydu
ſawo/ ir biiolos ta-
bai. Jr prieio Jezus
ir paſilitelo iu/ ir
tare iiemus. Kielki-
tes a nebiiokites. A
pakieli akis ſawo/
nieko ne iżwido/ tik-
tay pati Jezu Jr nu
żingiontiienis nuog
kalno/ priſakie iie-
mus. Jezus bilodа-
mas: Niekam neſa-
kikit regieimo po-
komu

komu nie powiedayćie widzedzenia te°; aż Syn człowieczy zmartwychwstanie.

W trzećia Niedźiele postu, Ewangel: v Lukasza ś. w Rozd: 11.

WOn czas: Wyrzucał JEzus czartá ktory był niemy. A gdy wyrzućił czárta / przemowił niemy: y dziwowały śię rzesze. A niektorzy z nich mowili: Mocą Beelzebuba Kśiążęciá czártowskiego/ wyrzuca czarty. Drudzy záśię kuszac / domágali śię znaku od niego z niebá. A on widząc myśli ich / rzekł im: Kążde krolestwo przećiw sobie rozdźielone / bedźie spustoszone: y dō

kolay sunus zmogaus kielsis iz numirusiu.

Vnt trećios Nedelos gawienioy Ewangelia Luk: 11.

ANuo metu. Izmetineio Jezus welnisste / a ta buwo nezadziá / ir kad izmete welnisste / prakalbeio nezadzia / ir stebeios minios. A nekurie izgi iu tare. Beelzebuby wiriausiamy welinu izmetineta welinistes. A kiti gundindami zinkło iz dungaus ieskoio nuog io. A anas kad izwido dumas iu / tare iiemus. Wisokia karaliste priesz sáwi perskirta / bus izgaysinta / ir náná dom

ná dom vpadnie. A ieśliż y ßátán rozdzielon ieſt przećiw ſobie. takoż ſie oſtoi kroleſtwo iego? gdyż powiedaćie / iż ia moca Beelzebuba wyrzucam czarta: A iesliż ia moca Beelzebuba wyrzucam czarty / Synowie waßy czyiaż moca wyrzucaia? Przetoż oni ſedziámi wáßemi beda. Lecz iesli palcem Bozym wyrzucám czarty: zaiſteć przyßło do was kroleſtwo Boże. Gdy mocarz zbroyny ſtrzeże domu ſwego: w pokoiu ſa máietnośći iego. Ale ieśli mocnieyßy nádeń nadßedßy zwyćieży go: odeymie wßytke broń od

may vnt namu pagrius Jey tadu ir ßietonas prieß ſáwi perſkirtás ira / kaip ſtowes karali/ ſte io? iog ſakat Beelzebuby mańi ižmetineiunti welinus. A ieygi aż Beelzebuby ižmetineiu welinus / ſunus iuſu kami ižmetineia. Todrin anis ſudziams iuſu bus. Bat iey pirßtu Diewo ižtremiu welinus / pareyſey ataio vnt iuſu karaliſte Diewo. Kad ſtipras ßárwinikas ſergti namu ſawo / pakaiuy ira turtay io. Bat iey ſtipre ſnis ažu ii atains pergalesu / wiſus ßárwus atima / kuriuoſe dukſeios / ir naudu io išdalija Kas

mego

niego w ktorey vfał/ y korzyści iego rozda Ktoć nie iest zemna/ przećiw mnie iest: á kto nie zgromadza zemna / ten rospaſza. Gdy duch nieczysty wynidzie od człowieka ; chodzi po mieyscách bez wodnych / ſzukáiac odpoczynku. A nie náláżſzy/ mowi: Wrocę ſie do domu mego ſkadem wyſzedł. A przyſzedſzy nayduie go vmiećiony y vchedożony. Tedy idzie y bierze z ſoba śiedmi innych duchow gorſzych nád ſie: á wſzedſzy mieſzkáia tam. Y ſtawáia ſie poslednieyſze rzeczy człowieká onego gorſze niż pierwſze. Y ſtało ſie/ gdy on to mowił /

ſumanim ńe eſti / prieſz mani ira / a kas ne rinka ſumanim / barſto. Kad necíſtas dwaſas iſzeyt iż żmogaus / waykśćioiá per wietas ſauſas/ ieſzkodamas atilſio. A neradis bilo. ſugriſiu namuoſna mano/ iżgi kuriu iſzeiau/ ir atais runda iuos ſzluotomis iſzluotus ir iſzkuoptus. Tad eyt ir pruma ſeptinis kitus dwaſus pikteſnius ażu ſáwi / ir iiei giwena tinay / ir ſtoios paſkuciauſiey dayktay żmogaus ano pikteſni ażu pirmuoſius. Jr ſtoios kad tay biloio/ pakielus balſu nekuri żmona iżgi minios tare iam. Pagirtas żiwatas /

podnioſzſzy

podnioszszy głos niektora niewiásta z rzeszé/ rzekłá mu: Błogosławiony żywot ktory ćie nośił/ y pierśi ktores ssał. A on rzekł: Y owszem błogosławieni ktorzy słucháią słowa Bożego y strzegą go.

kursay tawi nešiodio / ir krutis kuriu žindai. Ir anas tare. Ir gieray / pagirti / kurie klauso žodžiu Diewo / ir sauguo ii.

W czwartą Niedźielę postu, Ewágelia v Iana ś. w Rozd: 6.

Vnt kietwirtos Nedelos Gawenioy Ewangelia Ioa: 6.

WOn czas: Odszedł Jezus zá morze Galileyskie / ktore iest Tyberyadskie: y szłá zá nim rzeszá wielka / iż widźieli znaki / ktore czynił nad chorémi. Wszedł tedy Jezus ná gorę: y śiedźiał tám z vczniámi swémi. A byłá blisko Pascha/ świeto Zydowskie. Podnioszszy

ANuo metu. Nuėio Jezus vž mariu Galileos / kurias ira Tibeirados / ir eia paskuy ii minia dide / iog regeio zinklus / kuriuos dare vnt tu / kurie sirgo. Vžeio tadu vnt kalno Jezus: ir tinay sedeio su mokitinieys sawo / a buwo arti weliku diena šwynta židu

 tedy

tedy dzy Jezus/
y vyzrzawßy iż wiel
ka rzeßa idzie do
niego/rzekł do Phi-
lippa: Skad kupie-
my chleba/żeby ci
iedli? A mowił to
kußac go: bo ſam
wiedział co miał
czynić: Odpowie-
dział mu Philip Zá
dwieśćie großy chle-
bá nie doſyć im bę-
dzie/żeby każdy ma-
ło co wział. Rrzekł
mu ieden z vczniow
iego:/ Andrzey brat
Symona Piotra:
Jeſt tu iedno pa-
chole/ co ma pię-
ćioro chlebá iecz-
miennego/ y dwie
rybie: ale coż to ieſt
ná tak wielu? Rzekł
tedy Jezus: Każ-
ćie ludziom vsieść.
A było trawy doſyć
na onym mieyſcu. A

Pakielys tadu ákis
JEzus ir iżwidis
iog labai dide dau-
gibe ataio iop/ tare
Philippop. Ji kur
pirkſime duonos/ a-
dunt walgitu tie/
a tai biloio gundi-
damas ii: nes anas
żinoio/ ku turieio da
rit. Atſakie iam
Philippas! vż du-
simtu grasiu duo-
nas ne tekts iiemus/
adunt kiekwienas
izgi iu truputi ku
imtu. Taria iam
wienas izgi mokiti-
niu io Andrieius
brolis Simono Pe-
tro. Jra ćia wienas
bernas/ kuriai turi
pinketu duonos mie-
żienes/ ir dwi żuwi/
bet kas tai ira vnt
teip daugio? Tare
tad Jezus Liepkite
żmonemus ſeſtis. A
tak v:

ták wßiádło mężow w liczbie iákoby pięć tysięcy. Wziął tedy Jezus on chleb: á dzięki vczyniwßy rozdał śiedzącym / tákże y z ryb ile chcieli. A gdy się ná iedli / rzekł vczniom swoim : Zbierzćie zbywáiące vłomki / áby nie zginęły. Zebráli tedy y nápełnili dwanaśćie koßow vłomkow z pięćiorga chlebá ięczmiennego : ktore zbywáły tym co iedli. Oni tedy ludźie vyzrzawßy cud ktory Jezus vczynił / mowili ; Iż ten iest prawdźiwie on prorok / ktory miał przyść ná świát. Tedy Jezus poznawßy / iż mieli przyść áby go porwáli / y

buwo zoles daug vnt anos wietos. Sedos tadu wiru ſkayćiū kaip butu pinkios tukſtunćios. Jeme tad Jezus duonas / ir dekas padaris / dalijo ſedintiems teipagi ir izg zuwu kieko noreio. A kad priwalgie / tarie mokitiniams ſawo. ſurinkite / kurie liko / trupućius / adunt ne prazutu. Surinko tadu / ir pripilė dwilika ſudarećiu trupućiu / iz pinkieto duonos miezienes kurie likos walgiuſiemus. Anie tadu zmones kad izwido / kuri Jezus padare zinklu / kalbeio. Jog tasai ira pateyſey pranaßas / kurſay turi ataiť vnt ſwieto. Jezus

vczynili krolem/ v-
ciekł zasię sam ieden
na gorę.

tad pazinis / iog tu-
reio atayt: adunt pa
gauti ii/ir padaritu
ii karaliu n / vzbego wel vnc kalno pats
wienas.

W piątą Niedzie-
lę postu, Ewange-
lia v Iana ś. w Roz-
dziele 8.

W On czas Mo-
wił Jezus rze-
ßom Zydowskim y
przełożonym ka-
płańskim: Ktory z
was dowiedzie na
mię grzechu? Jeśliż
prawdę mowię /
przecżże mi nie wie-
rzyćie? Ktoć z Bo-
ga iest/ słow Bo-
żych słucha. Dla te-
goż wy nie słucha-
ćie że nie iesteśćie z
Bogá. Odpowie-
dzieli tedy Zydo-
wie, y rzekli mu:
Izali my nie dobrze

*Vnt pinktos Nedelos
gawenioy: Ewangelia
Ion. 8.*

ANuo metu / bi-
loio Jezus mini-
osp zydu ir wire-
sniump kunigu. Kas
izgi iusu perwes
unt manis nusidei-
mu? Jey tiesu bi-
lau iumus / kodrin
ne tikite man? Kas
iz Diewo ira/ zodziu
Diewo klauso. To-
drin ius nekiausote/
iog iz dziewo ne este.
Atsakie tadu zyday
ir tare iam. Negu
gieray kalbame mes
iog Samaritanas
esi tu / ir welinu
mowimy/

mowimy/żeś ty iest Samarytan/y gar ta (w sobie) masz? Odpowiedział Jezus: Ja garta (w sobie) nie mam/ ale czczę Oyca mego/ á wyśćie mię nie vczcili. A iáć nie szukam chwały swoiey: iestći ten ktory szuka y sądźi. Zaprawdę zaprawdę mowię wam: Jesli kto zachowa mowę moię/ śmierći nie oglada na wieki. Rzekli mu tedy Zydowie: Teraześmy poznali że garta (w sobie) masz. Abráham vmarł/ y Prorocy: á ty powiadasz; Jeśliby kto strzegł mowy moiey/ nie skosztuie śmierći na wieki. Izas ty iest wietszy

turi? Atsakie Jezus: Asz welino ne turiu/ bat garbinu tewu mano/ a ius ne pagarbinate manis. A asz ne ieszkau garbos mano: ira kursai ieszka ir sudiio. Pateysey pateysey bilau iums: iey kas kalbu mano azulaykis/ smerties ne regies ont vmziu. Tare tad zyday. Nu pazinome iog welinu turi. Abrahámas numire. ir pranaszay/ a tu bilay: Jey kas kalbu mano azulaykis/ ne ragauys smerties ont vmziu. Er didesnis tu esi azu tewu musu Abrahamu/ kuris numire ir pranaszay pamire. Kuo sawi pati daray? Atsakie Jezus

nad

nad Oyca náßego Abrahamá/ ktory vmarl? y Prorocy pomarli. Czymże śię ty czyniß? Odpowiedźiał Jezus: Jeśli śię ia sam chwále/ chwałá moiá nic nie iest. Jestći Oćiec moy ktory mię czći: ktorego wy powiádaćie iż iest Bogiem wáßym: á (przećie) niepoználiśćie go: ále go ia znam. Y ieślibych rzekł że go nie znam. będę podobnym wá/ kłamcą. Ale go znam/ y mowy iego strzegę. Abrahám oćiec wáß z rádośćią żądał (tego) áby oglądał dźień moy: y oglądał/ y weselił śię. Rzekli tedy Zydowie do niego: Pięćidźieśiąt

Jey aß garbinu sawi.pati/ garba mano niekas ira/ ira tewas mano/ kursay garbina mani/ kuriius sakat/ iog Diewu iusu ira/ a ne pazinot io/ a aß pażistu ii. Jr iey tarisiu iog nie żinau io/ busiu ligus iums melagis. Bat żinau ii/ ir kalbu io azułaykau. Abráhámos tewas iusu troßko adunt iżwistu dienu mano/ ißwido ir dżiaugies. Tare tad żyday iop. Pinkiu desimtu metu dabar ne turi/ a Abráhamu regie iey. Tare iems JEZVS, Patey. sey pateysey biłau iums/ pirm neg Abrahámas buwo/ aß esmi. Pagawo

lat

lat ieszcze nie masz; á Abrahámas widział? Rzekł im Jezus: Zaprawdę/ záprawdę powiedam wam; pierwey niż Abrahám był/ iam iest. Porwali tedy kamienie/ áby nań ćiskali. Lecz Jezus z chronił się/ y wyszedł z Kośćiołá.

tad akmenis/ aduns mestu vnt io. A Jesus pasislepe/ ir isse io iż bażnićios.

W Kwietną Niedźielę, Euangelia v Matth. ś. w Rozdziele 21.

Won czas: Gdy się przybliżał Jezus ku Jeruza[illegible]/ y przyszedł do Bethphagi do gory oliwney. tedy Jezus posłał dwu vczniow swoich/ mowiąc im: Idźćie do miásteczká ktore iest przećiwko wam; á natychmiast naydźiećie oslice vwiązáną/ y ośle

Vnt werbos Nedelos, Ewangelia Matth. 21:

ANuo metu. Kad artinos JEzus Jerosolymosp/ ir atataia ing Betphage/ kalnop aliwu: tad Jezus nusiunte du mokitiniu/ bilodamas iiemus Eykite ing miesteli/ kursai ira prieszius/ ir tuoiaus rasite asilicią pririsztu ir asyla[illegible] su ia/ atriszkite ir atweskite mań. A iey kas iums ku taris/

znia. Odwiazawszy / przywiedźcie mi. A iesliby wam kto co rzekł: powiedźcie / iż Pan ich potrzebuie: á záraz(em) puści ie. A to sie wszytko ztáło; áby sie wypełniło co iest powiedziano, przez Proroká / mowiacego: Powiedzćie corce Syońskiey Oto krol twoy idźie tobie ćichy / śiedzacy ná oslice / y ná ośleńćiu / synu pod iarzemney. Szedszy tedy vczniowie / vczynili iako im był roskazał Jezus. Y przywiedli oślice y ośle: y włożyli ná nie odźienia swoie / y wsadzili go ná nie. A rzesza bárzo wielka słáli száty swoie ná drodze. A

sakikite / iog wieszpats iu priwalo / a tuoiaus paleys iuos. A tay wis stoios / adunt isipildi. tu kas pasakita ira per pranaszu bilunti: Pasakikite dukteri Siono. Sitay karalus tawo atayti taw romus sede damas vnt asilićios ir asilayćio, sunaus paiungiemos. Nu eii tad mokitiniey / padare kaip isakie iiemus Jezus. Ir atwede asiliciu ir asilayti / ir vzdeio vnt iu rubus sawo / ir vzsadino ii. A minia dide kloio rubus sawo vnt kielo / a kiti kirto szakas nuog medziu / ir kloio vnt kielo. A minias / kurias pirm ir paskuy eio / szaukie bilodá-

drudzy

drudzy obćinali gáłązki z drzew / y ná drodze ſtáli. A rze ſze naprzod y názad idące / wołáły / mowiąc: Hoſanná ſynowi Dawidowemu: błogoſłáwiony ktory idźie w imię Páńſkie. Hoſanna ná wyſokośćiách.

mas. Hoſanná ſunuy Dowido / pagirtas kurſay eyti wardan wieſzpaties / Hoſanna vnt auſzktibiu.

Ná wielki czwartek Ewangelia v Iana ś. w Rozd: 13.

Vnt didźio Cietwergo Ewangelia Ion. 13

Onego cżáſu: przeo świętem Páſchy / wiedząc Pan Jezus iż przyſzła godzina iego áby przeſzedł z tego świátá do Oycá: vmiłowawſzy ſwe ktorzy byli ná świećie / do końca ie vmiłował. A odprawiwſzy wiecżerzą / gdy iuż był dyábeł wrzućił w ſerce Judaſza Sy-

Pirm dienos ſzwintos welikos / žinodamas Jezus / iog atáio adina io / adunt pareytu iž to ſwieto tewop: numileis ſawus / kurie buwo vnt ſwieto / iki galu numileio iuos. Ir po wiećieriey / kad welinas iau ileydis buwo ſirdin / adunt iždůotu ii Juda ſius Simano Jſzkamano

monowego Jßkáryo-
otá / żeby go wydal:
wiedząc iż wßytko
dal Oćiec w rece ie-
go, á iż od Bogá
wßedł: y do Bogá
idźie wſtał od wie-
cżerzy / y złożył ßá-
ty ſwe, á wziąwßy
prześćieradło / prze-
paſał ſię. Potym ná
lał wody do miedni-
ce / y pocżął vmy-
wáć nogi vcżniow /
y vćieráć prześćie-
radłem ktorym ſię
był przepaſał. Przy
ßedł tedy do Symo-
ná Piotra. Y rzekł
mu Piotr: Pánie /
tyż mnie nogi vmy-
wáß? Odpowie-
dźiał Pan Jezus y
rzekł mu: Co ia cży-
nię / ty teraz nie-
wieß / ále ſię dowieß
potym. Powiedźiał
mu Piotr: Nie vy-

kioto žinodamas iog
wis dawe iam Te-
was rankaſn ir iog
nuog Diewo ißeio / ir
Diewop eyt: kielaſi
nuog wecierios ir
padeio rubus ſawo
ir iemis praſtiriu
perſiuoſes. Potam
impila wundeni ła-
konion / ir pradeio
maſgot koias mo-
kitiniu / ir ßluo-
ſtit praſtiriu / kuriu
buwo perſiiuoſis.
Ata o tad Simonop
Petrop Jr taria
iam Petras. Wieß-
pate tu iman maz-
goii koias? Atſakie
Jezus ir tare iam:
ku aß darau tu ne-
žynay: dabar / bet
žinoſi potam. Taria
iam Petras. Ne
mazgoſi man koiu
vnt vmžiu. Atſa-
kie iam Jezus: Jey

dźieß

dźieß mi vmywał nog ná wieki. Odpowiedźiał mu pan Jezus: Jeśli ćie nie vmyię / nie będźieß miał cząstki zemną. Rzekł mu Symon Piotr: Pánie nie tylko nogi moie; ále y ręce y głowę. Powiedźiał mu Pan Jezus: Ktoć omyt iest / nie potrzebuie iedno nogi vmyć: ále iest czyst wßytek. Y wy iesteśćie czystymi / ále nie wßyscy. Abowiem wiedźiał ktory go wydáć miał. dla tegoż powiedźiał; Nie wßyscyśćie czystymi. Gdy tedy vmył nogi ich / y wźiął ßaty swe: śiádßy zá śię rzekł im: Rozumieycież com wam vczynił? Wy mnie

ne numazgośiu tawis / ne tureśi dalos śu manim. Taria iam Simonas Petras. Wießpati netiktay koias mano / bat ir runkas ir galwu. Taria iam Jezus. Kas numazgotas ira / ne priwalo / tiktay adunt koias numazgotu. nes ira wiśśas ćiśtas / ir ius ćiśti eśte / bet ne wiśi. zinoio nes kurśaytay buwo / kuris iżduot ii tureio / todrin tare / ne eśte ćiśti wiśi. Radu tad numazgoio koias iu / ir ieme rubus śawo śedis iżnauio tare iiemus. Zinokitek: ku padariau iums? Jus wadinate mani Moкitoiu ir Wießpatim / ir

názywaćie Náuczyćielem y Pánem: á dobrze mowićie; bomći iest. A przetoż ieslim ia Pan y Náuczyćiel vmył nogi wáße: y wy powinniśćie iedni drugim nogi vmywáć. Abowiem dałem wam przykład; áby iákom ia wam vczynił/ tákieśćie y wy vczynili.

geray, bilote / nes esmi. Jey tadu, aß nu mazgoiau, koias iusu Wießpats ir mokitoias; ir ius kal ti eße wienas vntrā koias mazgoti. Paweysiu nes dawiau iums / adunt kaip aß padariuy iums/ teip ir ius padaritu mite.

W Niedźiele wielkonocna Ewangelia v Marka ś. w Rozdźiele 16.

Vnt dienos weliku Ewangelia Mork. 16.

WOn czás: Márya Magdalená/ y Márya Jákubowá/ y Salome/ nákupiły máśći; áby przyßedßy/ námazáły Jezuſa. A bárzo ráno/ pierwßego (dniá) z ßábátow / przy-

ANuo metu Maria Magdalena ir Maria Jakubo ir Salome/ pirko mostis / adunt atai pateptu Jezu/ir labay ankisti pirmoy dienoy pa Subatay/ ataio grabop vzteki ius iau saulley. Jr

ßly oo

ßły do grobu: gdy iuż wezßło słonce. Y mowiły miedzy sobą: Ktoż nam odwali kamień ode drzwi grobowych? A pozrzawßy obaczyły odwalony kamień. Abowiem był barzo wielki. A wßedßy w grob/ vyzrzały młodzienca śiedzącego po prawey stronie/ vbranego w ßatę białą: y zdumiały śię. A on im rzekł: Nie lękaycie śię: Jezusa ßukaycie Nazaranskiego / vkrzyżowanego: wstałci z martwych / nie maß go tu: oto mieysce gdzie go było położono. Ale idźcie powiedzcie vczniom iego/ y

bitoio terp sawis. Kas atris mums akmeni nuog duru grabo / ir pawizdeii iżwido atrisiu akmeni. Nes buwo labay didis. Jr ieiu ing grabu/ iżwido iaunuka y ti besedinti po dasiney ßali/ apwilktu/ rubas baltais ir isigundo. Kuris tare iomus. Nebiiokites/ Jezuso ießkot Nazareno nukriżiewoto kieles nera cia/ kelay wieta/ kur padetas buwo. Bat eykite / pasakikite mokitiniams io ir Petruy/ iog ius pralinks Galileon / tinay ii regiesite / kaip biloio iums.

Piotrowi: iż was vprzedza do Galileiey. Tam go oglądacie: iako wam powiedział.

W po-

W poniedźiałek wielkonocny. Ewangel: Lukasza ś. w Rozd: 24.

ONEgo czásu: dwa z vczniow Jezusowych tegoż dniá szli do miásteczká/ ktore było ná sześćdźieśiat stáiow od Jeruzálem/ ktorego imię Emmaus. A ći rozmawiáli z sobą otym wszytkim co się sstáło. Y sstáło się/ gdy rozmawiáli/ y spolu się pytali/ że sam JEzus przybliżywszy się szedł pospołu z nimi. Lecz oczy ich były zatrzymane aby go niepoznali. Y rzekł do nich: Coż to są zá rozmowy ktore idąc maćie miedzy sobą/ á iesteśćie smętni? A

oddo

Vnt vntros dienos weliku, Ewangelia Luk. 24.

ANuo metu. Du iżgi mokitiniu Jezaus eio tawg dienu ing miesteli/ kursai buwo toius warstu sieśioms desimtims nuog Jerusalem/ wardu Emaus. Jr anis kalbeio terp sawis/ ape tuos wissus daygtus/ kurie buwo stoię. Jr tikos kad kalbeio ir terp sawis klausineios/ ir pats Jezus prisiartinis eio su ieys/ a akis iu vżturetos buwo/ adunt io ne pażintu. Jr tare iump. Kokios ira tay kalbas/ kurios kalbate terp. sawis eydami/ ir este nuludi? Jr atsakida-

odpowiedáiac ieden
ktoremu imie Kleo-
phas/ rzekł mu:
Tyś sam przycho-
dniem w Jeruzalē/
a niewieß co ſie w
nim w tedni działo?
rzekł im: Co? A ony
rzekli: O Jezusie
Nazarańſkim/ktory
był mąż Prorok/
mocny w vczynku y
mowie przed Bo-
giem y wßytkim lu-
dem: A iako Arcy
kapłani y przełoże-
ni naßy wydali go
na śmierć/ y vkrzy-
żowali go. A mych-
my ſie ſpodziewali/
iż on miał był od-
kupić Jzraela. A
ku temu wßytkiemu
iuż to dziś trzeci
dzień iako ſie to ſsta-
ło. Ale y niewiáſty
niektore z naßych/
przeſtrāßyły nas;

mas wienas/ kurią
wardas buwo Kle-
ophas/ tare iam:
Tu pats/ wienas/
kielauioias/ ába a-
táywis esi Jeroſo-
limy/ a nežinay/ a-
bá ne ißtiray/ kas
deios iami sioms
dienoms? Kurie-
mus anas tare/ kas?
Jr ſakie: ape Jezu
Nazarenu/ kurſai
buwo wiras pra-
naßas galis darbu-
oſe ir žodziuoſe po-
akim Diewo ir wiſſu
žmoniu/ ir kaip ii
išdawe aukśćiau-
ſieii kunigay ir wi-
reſnieii muſu vnt
ſmerties/ ir nukri-
žiawoio ii/ a mes
tikieiomes iog anas
atpirkt tureio Jzra-
eli ir nu/vnt to wiſ-
ſo trecia diena nu-
dienu kaip tay ſta-
ktore

ktore ániuczko by-
ły v grobu: á nie
náláżßy ćiáła iego/
przyßły (powiádá-
iąc iż widzenia án-
yelſkie widźiáły /
ktorzy powiedáia
iż żywie: Y poßli
byłu niektorzy z ná-
ßych do grobu: y
tak nálezli iako nie-
wiáſty powiádáły:
ále ſamego nie ná-
lazły. A on rzekł do
nich: O głupi/ á le-
niwego ſerca ku-
wierzeniu temu
wßytkiemu co po-
wiedźieli Prorocy.
Izaż nie było po-
trzebá áby to był
ćierpiał Chryſtus/
y ták wßedł do
chwały ſwoiey? A
poczawßy od Moy-
żeßá/ y wßytkich
Prorokow/ wykła-
dał im wewßytkich

ios. Bat ir mote-
res nekurios izg
muſu izgundino
mus/ kurios vnkſti
buwo gradiep/ ir
ne rady kuno io/ á-
taio ſakidamas iog
ir regiemu Anielu
regieio/ kurie ſako
ii giwu ſunti. Ir nu
eio nekurie izg mu-
ſu grabop/ ir taip
rado/ kaip moteres
ſakie/ a paties ne
rado. A anas tare
iump. O paykieii ir
negreytos (tingios)
śirdies vnt tikie-
imo wiſſam tam/
ku bikoio pranaßay.
Negu reykie buwo
kintet Chryſtus/ ir
teip ieyt garbō ſawo/
Ir pradeis nuog
Mayzesiaus/ ir wiſ
ſu pranaßu izguldi-
neio iiemus wiſſuo-
ſe raßtuoſe/ kurie

piśmiech

piśmiech to co o
nim (nápiſáno) by-
ło: Y przybliżyli
ſię ku miáſteczku do
ktorego ſzli: á on
okazował / iákoby
dáley miał iść. Y
przymuſili go mo-
wiąc: Zoſtań z ná-
mi / boć ſię ma kwie-
czoru / y dzień ſię
iuż ku zachodu ná-
chylił. Y wſzedł
z nimi. Y ſtáło ſię:
gdy śiedział z nimi
v ſtołu / wziąwſzy
chleb błogosłáwił /
á złamawſzy podá-
wał im. Y otwo-
rzyły ſię oczy ich /
y poználi go: á on
zniknął z oczu ich /
Y mowili miedzy ſo-
bą: Izali ſerce ná-
ſze nie pałało w
nas / gdy mowił w
drodze / y piſma nam
otwierał? A wſtá-

ape ii buwo Ir pri
ſiártino mieſtelop /
kuriop eio / a anas
rodes / kaip butu
turis tolaus ieyt. Ir
priwerte ii bilodá-
mi / Atlik ſu mums
nes iau eyt waka-
rop ir pagrizo die-
ná vſileydimop Ir
ieio ſu teys / Ir ſtá-
ios kad ſedeio ſu
ieys ażu ſtálo. ieme
duonu / ir paſzla-
wino ir lauzie ir pá-
dawineio iiemus. Ir
átſiwere akis iu / ir
pazino ii / a anas iz-
niko izgi akiu iu. Ir
táre wienas vn-
trop. Er ne degie
ſirdis muſu muſ-
pi / kad kalbeio
vnt kielo ir izgul-
dineio mums raſz-
tus. Ir kielys tu-
iug adinu ſugrizo
ing Ieruzalem / ir

wſzy

wßy teyże godźiny wroćili ſię do Jeruzalem: y znalezli zgromadzonych iedennaśćie / y tych ktorzy z nimi byli / powiádaiacych: iż wſtał Pan prawdźiwie / y vkazał ſię Symonowi A oni powiádáli co ſię dźiało w drodze: y iako go poználi w łamániu chlebá.

rado wienuolику ſu ſirinkuſius, ir tuos / kurie ſu ieys buwo bilunc:us. Jog kie / les Wießpats iż tieſios / ir paſirode Simonuy. A anis ſakie / kas deios vnt kielo / ir kaip paźino ii lauzimy duonos.

We wtorek Wielkonocny, Ewāgel: v Lukaſza ś. w Rozdźiale 24.

ONEgo czáſu: Stánał JEzus w pośrzodku vczniow ſwoich / y rzekł im: Pokoy wam. Jamći ieſt: A nie boyćie ſię: A przeleknawßy ſię y przeſtraßeni bedac / mniemali iż duchá widźieli. Y rzekł

Vnt vtarniko Weliku Ewangel. Luk: 24.

ANuometu. Stoios Jezus widuy mokitiniu ſawo ir taria iiemus. Pakaius iums / aß eſmi / nebiiokites. Nuſigundi tad ir ſuſitrimi / tikieios dwáſiu regi. Jr tare iiemus. Ko iſigundot ir dumos ieyt ing śirdis iuſu? Wey-

im:

im: Czemuśćie ſie zatrwożyli/ á myśli wſtepuią/ do ſerc wáſzych? Oglądayćie rece moie/ y nogi: żećiem ia tenże ieſt. Dotykayćie ſie y przypatruyćie: bo duch nie ma ćiáłá áni kośći/ iáko widzicie że iá mam. A rzekſzy to/ vkazał im rece y nogi. Lecz gdy oni ieſzcze nie wierzyli/ y dziwowáli ſie od rádośći/ rzekł im: Maćie tu co ieść? A oni mu dáli ſztukę ryby pieczoney/ y pláſtr miodu. A gdy iadł przed nimi/ wziąwſzy oſtatki dał im. Y rzekł do nich: Teć ſa ſłowá ktorem mowił do was bedac ieſzcze z wámi: iż ſie

zdekite vnt runku mano ir koiu/ iog aſz pats eſmi. Palitekite ir żwalgikite/ iog dwaſia kuno ir kaulu ne turi kaip mani regite turinti. A tay iżtaris/ parode iiemus runkas ir koias. A dabar iiemus ne tikintiems ir beſiſtebintiems iżgi dziaugſmo: Tare. Turite ćia ku walgit? A anis pakiele iam dali zuwies kiepuſios/ ir kori medaus. Ir walgis pokim iu/ imdamas palaykus dawe iiemus. Ir tare iump. Tie ira zodziey/ kuriuos bilojau iuſump/ dabar budamas ſu iums/ iog reykia adunt iſipilditu wiſa kas paraſita ira zoka-

musiało wypełnić wszystko co napisano w zakonie Moyzeszowym / y w Prorocech / y w Psalmiech o mnie. Tedy im zmysł otworzył / żeby rozumieli pismá. Y rzekł im: Iż tak napisano / y tak było potrzebá áby Chrystus vcierpiał y wstał od vmarłych dnia trzećiego: á żeby byłá powiedana w imie iego pokuta y odpuszczenie grzechow po wszytkich narodziech.

ny Moyzesiaus ir pranaszu ir psalmu ose ape mani. Tad atwere iiemus iszminti / adunt galetu iszmanit rasztus ir tare iiemus. Jog teip ira parasita ir teip reykie kintet Chrystusuy ir kieltis isz numirusiu trzeciu dienu / ir sakit wardan io gaylesimu ir atleydimu grieku po wisoms giminems.

W pierwszą Niedźielę po wielkiey nocy, Ewangel. v Iana ś. w Rozd. 20.

ONego czasu: Gdy wieczor był dnia onego / pierwszego po szábacie / a drzwi by

Vnt pirmos Nedelos po weliku Ewangelia Ion. 20.

ANuo metu. Kak wakaras buwo dienoy auoy pirmoy pa Subatay / ir duris buwo ajurakinty zam.

ły zamknione / kiedy vczniowie byli zgromadzeni dla bojaźni Żydow: przyszedł JEzus y stanął wpośrzodku / y rzekł im: Pokoy wam. A to rzekszy vkazał im ręce y bok. Vradowali się tedy vczniowie / vyrzawszy Pana. Rzekł im tedy zá się: Pokoy wam. Jako mię posłał Oćiec / tak y ja was posyłam. A to powiedziawszy / tchnął ná nie: y rzekł im. Weźmićie Duchá świętego: ktorych odpuśćićie grzechy / są im odpuszczone: á ktorych zatrzymaćie / są zatrzymane. A Thomasz ieden ze dwunaśći / ktorego zowią Dydymus /

tos / kur buwo mokitiniey susirinkę del baymes żidu / ataio Jezusir stoios widuy iu / ir tare ię mus. Pakaius iums. Ir tatay taris / parode iemus runkas ir szonu. Dziaugies tad mokitiniay iżwidi wieszpati. Tare tad iemus vntru kartu. Pakaius iums. Kaip siuntę mani tewas / ir asz siunciu ius. Tay taris kwepe ont iu / ir tarie iemus: Imkit- dwasiu szwyntu / kuriemus atleysite griekus / atleysti bus / a kuriems ażuturiesite, bus ażutureti. A Thamosius wienas iżg dwilikos / kuriay wadinasi Dibimu / ne buwo

nie

nie był z nimi kiedy
przyßedł JEzus.
Mowili mu tedy
drudzy vczniowie :
Widzieliśmy Pana.
A on im rzekł : Jeśli
nie vyzrzę w ręku ie-
go przebićia goź-
dźi / y niewłożę pal-
cá mego ná mieyſce
goździ / y niewłożę.
li ręki moiey w bok
iego : nie vwierzę.
A po ośmi dni / byli
záśię vczniowie ie-
go w domu y Tho-
maß z nimi. Przy-
ßedł Jezus drzwiá-
mi zámknionemi / y
ſtánął wposrzodku
y rzekł: Pokoy wam.
Potym rzekł Tho-
maßowi : Sćiągni
ſám palec twoy / á
ogladay ręce moie :
y ściągni rękę twó-
ię / á włoż ią w bok
moy : á nie bądź nie-

ſu ieys / kad ataio
Jezus. Sakie tad
iam kiti mokitiniey.
Regieiom wießpati
A anas tare iiemus:
Jey ne ißwiſiu run-
koſe io pradurimu
winiu / ir ne inde-
ſiu pirßto mano
wieton winiu / ir
ne indeſiu runkos
mano ßonon io / ne
tikieſiu. A po die-
noms aßtuonioms
wel buwo mokiti-
niey io widuy / ir
Thamosius ſu ieys.
Ataio Jezus du-
rims azurakintoms
(ſunti) ir ſtaios wi-
duy ir tare Paka-
ius iums. Potam
taria Thamosiuy.
Indek pirßtu ta-
wo śia / ir weyzdek
vnt runku mano / ir
ißtieſk runku tawo /
ir indek ßonon ma-

wiernym/

wiernym / ále wiernym. Odpowiedźiał Thomaß / y rzekł mu: Pan moy / y Bog moy. Powiedźiał mu Jezus: Iżeś mie wyzrzał Thomaßu / vwierzyłeś. Błogosłáwieni ktorzy nie widzieli / á vwierzyli Wielec y innych znamion vczynił P. Jezus przed vczniami swemi / ktore nie są w tych kśięgách wypisáne. Ale te są napisane / abyście wierzyli / że Jezus iest Chrystus Syn Boży: á izbyście wierząc żywot mieli w imię iego.

W Niedźielę wtorą po wielkieynocy, Ewangel. v Iana ś. w Rozd: 10.

ONego czásu: Powiedźiał P.

no. Ene buk netikuns tis bet tikuntis atsakie Thamosius ir biloio iam wießpats mano ir Diewas mano. Tare iam Jezus. Jog izwiday mani Thamosiau intikiiey: palaymintı (pagirti) kurie ne regieio a intikieio. Daug teipagi ir kitu zinklu padare Jezus pokim mokitiniu sawo / kuriu ner rasitu knigosse tosse. A tay parasita ira adunt tikietumite / iog Jezus ira Chrystus sunus Diewo / ir adunt tikiedami zywatu turietumite wardan io.

Vnt vntros Nedelos po welikay Ewangelia Ion: 10.

ANuo metu. Biloio Jezus Pha-

JEzus Phariżeußom : iam ieſt paſterz dobry. Dobry paſterz duße ſwa dáie zá owce ſwoie. Lecż naiemnik / y ktory nie ieſt páſterzem / ktorego nie ſa owce właſne / widzi wilka przychodzącego / y opußcża owce / y vćieka: á wilk chwyta/ y rozpraßa owce. Ale naiemnik vćieka/ iż ieſt naiemnikiem / y nie ma pieczy o owcách. Jamći ieſt on páßerz dobry/ y znam owce moie y znaią mie moie. Jáko mie zna Oćiec/ y ia znam Oycá; á duße moie kłade zá owcemoie. Y drugie owce mam / ktore nie ſa z tey owczarnie: y

riſeußams: Aß eſmi gieras piemuo. Geras piemuo dusiu ſamo duoſt azu awis ſawo. A ſumdinikas / ir kurſay ne eſt piemenim / kurio ne eſt awis tikros regi wilku ataiunti / ir apleydzia awis ir pabega / a wilkas gaudo ir išbarſto (išklaydina) awis. A ſumdinikas bega / iog ſumdiniku ira / ir ne rupinas anas ape awis. Aß eſmi piemuo giaras / ir paziſtu manas/ ir paziſta mani manas (awis) Kaip paziſta mani tewas ir aß páziſtu tewu / ir dusiu mano guldziu azu awis mano. Ir kitas awis turiu / kurios ne eſt

nie

one potrzebá ábych przywiodł / y słuchác bedą głosu mego: y będźie iedna owczarnia / y ieden pásterz.

iž tos awines (aba gardo ir anu rey-kia mań atwest / ir balso mano klousis ir bus wiena awine ir wienas piemuo.

W trzećia niedźielę po wielkieynocy, Ewang. v Iana ś. w Rozd. 16.

Vnt trećios Nedelos po welikay Ewangelia Ion: 16.

ONego czásu: Mowił P. Jezus vczniom swoim: Maluczko / á iuż mie nie vyzrzyćie: y zásie / maluczko / á vyzrzyćie mie: iż ide do Oycá. Mowili tedy niektorzy z vczniow iego miedzy sobą: Coż to iest / co nam powiáda: Maluczko / á nie vyzrzycie mie: y záśie / Maluczko / á vyzrzycie mie: á / iż ide do Oyca? Mo-

ANuo metu. Biloio Jezus mokitiniams sawo. Maž ir iau ne regiesite manis / ir welmaž ir regiesite mani: iog eymi tewop. Tare tad isg mokitiniu io terp sawis. Kas tay ira / ku bilo mums: Maž a ne regiesite manis. ir wel maž a regiesite mani / iog eymi tewop? Tare tad. Kas tatay / ku kalba / Maž? ne iž-

wisi

wili tedy: Coż to ieſt / co nam mowi: Malucżko? Niewiemy co powiádá. Poznał tedy Jezus/ że go pytáć chćieli: y rzekł im. O tym ſie pytaćie miedzy ſobą / iżem rzekł: malucżko/ á nie vyzrzyćie mie: y záſie málucżko/ á vyzrzyćie mie. Záprawdę záprawdę powiadam wam / iż wy będźiećie płakáć y nárzekáć / á świát ſie będźie weſelił: á wy ſie ſmęćić będźiećie / ále ſmutek wáß w rádość ſie obroći. Niewiáſtá gdy rodzi / ſmętek ma / iż przyßla iey godźina; lecż gdy porodźi dźiećiatko / iuż nie pámięta vćiśnienia

nom ku kałba. Paźino tad Jezus iog noreio io kłauſt / ir tare iiemus: Apetay kłauſiate terp ſawis / iog tariau Maż a ne regieſite manis / ir wel maż á regieſite mani. Pateyley / pateyſey biłau iums iog werkſite ir raudoſite ius/ a ſwietas dźiaugſis a ius buſite nuludi/ bat nuludimas iuſu apſigriż ing dźiaugſmu. Zmona kad gindźia nuludimu turi / iog ataio wałunda ios/ a kad pagindźia wayku / ne atmena vnt ſopulo/ del dźiauſmo / iog vżgime żmogus vnt ſwieto. Jr ius tad nu tieſa nuludimu turite / bat wel regieſiu ius / ir

dla

dla rádośći/ iż śię człowiek ná świát narodźił. Przetoż y wy teraz w prawdźie smutek maćie.
lecz záśię oglądam was/ á będźie śię rádowáło serce wásze/ á rádośći wászey żaden od was nie odeymie.

dźiaugsis śirdis iusu/ a dźiaugsmo iusu niekas ne atims nuog iusu.

W Niedzielę czwartą po wielkieynocy, Ewangel: v Ias. w Rozd:16.

ONEgo czásu/ rzekł P. Jezus vczniom swoim; Jde do tego ktory mie posłał: a żadē z was nie pyta mię/ do kąd idźiesz? Ale iżem to wam powiedźiał smutek napełnił serce wásze. Alec ia prawdę wam powiadam/ pożyteczno wam abym ia odszedł. Bo ieśli nie odyde/ Pocieszyćiel nie

Vnt ketwirtos Nedelos po welikay, Ewangelia Ion. 16.

ANuo metu: Biloio Jezus mokitiniams sawo. Eymi top kursay mańi atsiunte/ ir ne wienas iźg iusu ne klausia mańis kur eysi? Bát iog tay bilotau iums/ nuludimas papilde śirdi iusu. Bat aß tiesu sakau iumus/ reykia iumus/ adunt aß eyćia/ nesiey aß neysiu. Palinksmin nie

nie przyidzie do was. A on przyszedszy bedzie karal swiát z grzechu / y z spráwiedliwośći / y sadu. Z grzechu mowie: iż nieuwierzyli w mie. A z sprawiedliwośći. iż do Oyca ide / á iuż mie wiecey nie vyzrzyćie: A z sadu: iż kśiaże tego świáta iuż iest osadzony. Mamci wam ieszcze wiele mowić: ale teraz znieść nie mozećie. Lecz gdy przyidzie on Duch prawdy / nauczy was wszelkiey práwdy. Bo nie sam od siebie mowić bedzie: ále cokolwiek vsłyszy / to powie: y przyszłe rzeczy oznaymi wam. Onći mie vwielbi: albowiē

toias notays iu sump. Ir kad atays anas / bars swietu izgi nusideimo ir izg teysibes ir izg sudo. Izg nusideimo / iog ne intikieio ing mani / a izg teysibes: iog tewop eymi / ir iau ne regiesite manis / a izg sudo / iog kunigaykstis to swieto iau apsuditas ira. Dabar daug turiu iumus sakit / bat negalite pakielt dabar. A kad atais Dwasia ana tiesos / isimokis ius wisos tiesos Nes nebilos pati nuog sawis / bat kugi izgirs / kalbes / ir kas turi atayt (aba ir ataysiunćiuosius dayktus) apsakis iumus. Ana mani pasłowins / nes

z mego

z mego weźmie/ a wam opowie.

izg mano ims/ ir apsakis iumus.

W Niedźielę piąta po wielkieynocy, Euangel. v Iana ś. w Roz. 10.

WOn czas: Mowił Jezus vczniom swoim: Zaprawdę zaprawdę wam powiadam: Jeśli o co prośić będźiecie Oycá w imię moie/ da wam. Dotychmiast niczeście nie prośili w imię moie. Prośćie/ á weźmiećie: áby rádość wáßá byłá doskonáłá. Tośiem wam powiedźał przez powieśći Przychodźić godźina/ gdy iuż daley nie przez przypowieśći mowić wam będę: ále iáwnie o

Vnt pinktos Nedelos po welikay Ewangel: Ion. 10.

ANuo metu. Biloio Jezus mokitiniams sawo. vż tiesu bilau iumus/ iey ape ku prasisite tewo mano wardan mano/ duos iumus. Ik sicłay ne prasiete nieko wardan mano. Prasikite a imsite/ adunt dżiaugsmas iusu pilnas butu. Tatay prie żodżiuose bilaiau iumus. Atays adiną kad iau ne prie żodżiuose kalbesiu iumus/ bet świesiey ape tewu pasakisiu iumus: anoy dienoy wardan mano Oycu

Oycu oznaymię wam. W on dzień w imię moie prośić będźiećie y nie mowię wam; iż ia będę Oycá prośił zá wámi. Abowiem sam Oćiec miłuie was / żeśćie wy mnie vmiłowáli / y vwierzyliśćie żem od Bogá wyszedł. Wyszedłem od Oycá / á przyszedłem ná świát: zás opuszczą świát / á idę do Oycá. Rzekli mu vczniowie iego: Oto teraz iawnie mowisz / á żadney przypowieśći nie powiádasz. Teraz wiemy że wszytko wiesz / á nie potrzebáć żeby ćię kto pytał.

prasikite / a ne kalbu iumus / iog aß prasisiu Tewo ażu ius. Nes pats Tewas mili ius / iog ius mani numileiot ir intikieiot iog aß nuog Diewo isieiau. Isieiau nuog Tewo / ir ataiau vnt swieto / wel paliekmi swietu ir eymi Tewop. Taria iam mokitiniey io. Sitay dabar swiesiey kalbi / ir ne wieno priezodzio ne sakay / dabar zinom / iog wis zinay / ir ne reykia taw / adunt kas tawis klaustu / tami tikime iog nuog Diewo isieiey.

Stadże wierzymy / żeś od Bogá wyszedł.

W dźień

W dźień w Niebowstąpienia Páńskiego Ewange. v Mark: ś. w Roz. 16.

WOn czás: Gdy iedennaśćie vczniow v stołu śiedźiało / vkazał się im Jezus / y wymawiał im niedowiárstwo ich zátwárdzenie sercá / iż tym / ktorzy go widzieli / zmartwychwstálego / nie wierzyli. Y mowił im: Idąc ná wszytek świát / kázćie Ewangelią wszemu stworzeniu. Kto vwierzy / y okrzći się: zbáwion będźie. A kto nie vwierzy: będźie potępion. A cuda tych co vwierzą / te náśládowáć będą. W imię moię czarty bę-

Vnt dienos dungun żingimo wieśpaties aba vnt śieśtinio Ewangel: Mark. 16.

ANuo metu Besedint ażu stało wienuolikay mokitiniu / paśirode iiemus Jezus / ir iżkalbineio iiemus netikiei mu iu ir kietibi śirdies / iog tiemus / kurie regieio ii iżg numirusiu kiekusis / ne tikieio. Ir tare iiemus eydami ing wisu swietu / sakikite Ewangeliu wissam sutwerimuy. Kas intikies ir apsikrikśtis / bus iżganitas / a kas ne intikies bus paskundintas. A zinklay tuos kurie intikies / tie sekios. Wardan mano welinus iś.

da wy-

do wyrzucáć; nowemi iezykami bedo mowić / węże bedo bráć; y choćby co śmiertelnego pili / škodzić im nie bedzie? ná niemocne / rece bedo kłaść / á bedo zdrowi. A ták Pan Jezus / potym gdy rzecz do nich odprawił / wźięty iest do niebá / y vsiadł na práwicy Bożey. A oni wyšedšy / przepowiádáli wšedy: ktorym Pan dopomogł / y náuke ich potwierdzał przytomnymi cudámi.

metines / liežiu wieys nau ieys kałbes / zalčius imš / ir iey ku marinunčio giers / ne wodis iiemus. Vnt ligoniu runkas vždes / ir bus swejki. A Wiešpats JEzus iiemus kałbeis / imtas ira dungun / ir sedos padesiney Diewo. A ams išieii sákie wisur / wiešpáti padedunt ir zodi pádrutinunt zinkiaus paškuy eiunčieys.

W Niedźielę 6 po wielkieynocy, Ewāgel. v Iana ś. w Rozdźiale 16.

Vnt Nedelos šieštos po welikay Ewangel: Ion. 16.

WOn czás: Mowił JEzus vczniom swoim. Gdy przyidźie pociešy-

ANuo metu. Bilojo Jezus mokitiniomš sawo. Kad atays palinksmintociel

ćiel / ktorego ia wá posle / od Oycá / Duchá prawdy / ktory od Oycá pochodźi ; on ći o mnie świádczyć bedźie. Y wy świádkámi bedźiećie ; bo zemną od poczatku iestesćie. Tomći wam powiedźiał / abyśćie sie nie gorszyli. Wyłaczáć was z bożnic bedą : Ale przyidźie godźiná / że wszelki ktory was zabiie / mniemáć bedźie żé czyni postugę Bogu. A to wam uczynią : iż nie poznali Oycá / ani mnie. Alemći to wam powiedźiał ábyśćie gdy tá godźiná przyidźie / wspomnieli ná to / żem ia wam powiedźiał.

ia kurin aß atsiusiu iumus nuog Tewo / Dwasiu tiesos / kuri nuog Tewo isieyt / ana swiećiimu išduos apie mani / ir ius swiećiimu išduosite / iog nuog pradžios sumanim este. Tatay iumus kalbeiau / adunt ne piktintumites. Jžg bažnićiu išmetines ius ; bet atays walunda / iog kiekwienas / kuris ažumuša ius / tikie sis tarnawimu Diewuy darus : ir tay daris iumus / iog ne pažista Tewo ney manis. Bet tay biloiau iumus / adunt kad atays walunda / atmintumite vnt to / iog aš biloiau iumus.

W Niedźielę Swiąteczna Ewangelia v Iana ś. w Rozdźiale 14.

ONego czásu: mowił P. Jezus vczniom swoim. Jesli mię kto miłuie / bedźie chował słowá moie / a Oćiec moy umiłuie go / y do niego przyidźiemy / á mieszkanie v niego vczynimy. Kto mnie nie miłuie / słow moich nie chowa. A słowo ktoreśćie słyszeli / nie iest ći moie: ále tego ktory mię posłał / Oycá. Tomći wam powiedźiał / v was mieszkáiąc Lecz pociészyćiel / Duch ś. ktorego Oćiec pośle w imię moie; onći was wszytkiego nauczy: y przypo-

Vnt Sekmines Ewangelia Ion. 14.

ANuo metu: Biloio Jezus mokitiniams sawo. Jey kas mili mani / żodi mano ażułaykis / ir Tewas mano milės ii / ir ataysime iop / ir giweni mu iump padarisime. Kas ne mili manis / żodżiu mano ne łayko. A żodi kuri girdeiot / ne est mano / batto / kursay atsiunte mani / Tewo. Tay kalbeiau iumus / iusp giwendamas. A palinksmintoia / Dwasia świnta / kuriu atsius Tewas war dan mano / ana ius iśmokis wiso / ir atmins iums wisa / ką norint biłoiau iumni wam

mni wam wßytko cokolwiek wam powiedział. Pokoy zostawuię wam/ pokoy moy zdáię wam. Nie iako dawa świat/ ia wam dáię. Niechże się nie trwoży serce wáße/ áni się lęká. Słyßeliśćie żem ia wam powiedział: Odchodzę y wrocę się do was. Gdybyśćie mię miłowáli/ wżdybyśćie się rádowáli/ iż idę do Oycá: bo Oćiec więtßy iest niżli ia. Y terażem wam powiedział przedtym niż się sstanie: iżbyśćie gdy się stánie/ wierzyli. Już z wámi wiele mowić nie będę. Abowiem idzie kśiążę tego świátá/ á we mnie nic nie ma. Ale

mus. Pakaiu paliek mi iumus. pakaiu mano duomi iumus/ ne kaip swietas duost/ áß duomi iumus. Tegul ne isigusta sirdis iusu/ ney biios (Krupauia) Girdeiot iog aß biloiau iumus. Eymi ir ataymi iusump. Kad miletumite mani/ dziaugtumitesg/ iog eymi Tewop/ iog Tewas didesnis ira azu mani. A nu pasakiau iumus pirm neg stosis/ adunt kad stosis/ tikietumite. Jau ne daug kalbesiu su iums/ nes eyt kunigaykßtis to swieto ir manip ne turi nieko. Bet adūt pazintu swietas iog mylu Tewu/ ir kaip man isakie Te-

izby świat poznał że miłuię Oycá a iako mi Oćiec roſkazał/ ták czynię.

was/ terp darau.

W Poniedźiałek Swiąteczny, Ewágelia v Iana ś. w Rozdźiale 3.

ONEgo czáſu rzekł P. Jezus Nikodemowi: Tak Bog vmiłował świát/ że Syna ſwe go iednorodzonego dał/ áby wßelki kto wierzy weń/ nie zgi nał · ále miał żywot wieczny. Boć nie poſłał Bog Syná ſwego ná świat / á by ſądźił świát; ále izby świat był zba wion przezeń. Kto wierzy weń/ nie pod legł potępieniu. Lecz kto nie wie rzy / iuż potępiony ieſt : iż nie wierzy w

Vnt paldeniko ſekmines. Evangelia Ion: 3.

ANuo metu Dieuo Jezus Nikodemuy. Teip Diewas numileio ſwietu / iog ſunu ſawo wienogimi (wienoturti) dawe/ adunt kiekwienas / kuris tiki ing ii / ne prazutu, bet turetu ziwatu vmzinu. Nes notſiunte Diewas ſunaus ſawo vnt ſwieto/ adunt ſudi tu ſwietu / bet adunt izgielbetas butu ſwietas per ii. kas tiki ing ii/ ne bus ſuditas / á kas netiki/iau apſuditas ira/ iog ne tiki wardan

imis

mie iednorodzonego Syná Bożego. A toć iest potępienie / że świátłość przyszłá ná świát: á ludźie rácżey vmiłowáli ćiemności / niż świátłość. Bo były złe ich vczynki. Káżdy ábowiem ktory złe czyni / nienawidźi świátłośći / áni idźie ná świátłość / żeby nie były zgánione vczynki iego. Lecz kto czyni prawdę / przychodźi do świátłośći / áby się okazáły spráwy iego: iż w Bogu są vczynione.

wienogimio (wiecznoturćia) sunaus Diewo. A tasay ira sudas / iog świesibe ataio vnt swieto / a numikeio żmones labiaus tumsibes / neig świesibe; buwo nes iu pikti darbay. Nes kiekwienas / kuris piktay daro / nopkincia świesibes / ir notayt świesibesp / adunt ne butu papeykti darbay io: a kas daro tiesu / atayt świesibesp / adunt pasirodytu darbay io / iog Diewiep padariti irá.

We wtorek Swiąteczny, Euangel. v Iana ś. w Roz. 10.

ONEgo czásu: mowił P. Jezus

Vnt vtarniko Sekmines, Ewangel: Ion. 10.

ANuo metu. Biloio Jezus Phariseußams. vżtiesu Phary-

Pháryzeußom. Záprawde zaprawde powiádam wã: Kto nie wchodzi drzwiami do owczarniey / ále wchodzi inedy: ten ieſt złodziey y zboycá. Lecz ktory wchodzi drzwámi / paſterzem ieſt owiec. Temu odźwierny otwiera á owce ſłucháią głoſu iego: y názywa owce ſwe miánowićie / y wywodzi ie. A gdy wypuśći owce ſwe / idźie przed nimi: á owce idą zá nim / bowiem znáią głos iego. Ale zá cudzym nie idą / y owßem vćiekáią od niego: bo nie znáią głoſu obcych. Te przypowieść powiedźiáł i P. Jezus. Lecz oni nie zrozumieli tego

vztiesu ſbikau iumus / kas ne ieyt pro duris awinenen (gardan awiu) bat ilinda kitur / tasay wagim ira ir latru. A kas ieyt pro duris / piemenim ira áwiu. Tam wartinikas atweria / ir áwis balſo io klauſo / ir tikraſias awis wadino wardu ir ißweda ias. Ir tikraſias awis ißleydis / pirm iu eyt / a awis paſkuy ii ſeka / iog pažiſta balſu io. A paſkuy ſwetimu neit / bat bega nuog io / iog ne pažiſta balſo ſwetimu iu. Tu priezodi bijoia iiemus Jezus / á anis ne ißmane / ku kalbeio iiemus. Tare tad iiemus wel Jezus. Vztieſu vzco im

go im powiedział. Rzekł im tedy záśię Jezus. Záprawdę/ záprawdę wam powiadám; iżem ia iest drzwiámi owiec. Wszyscy ile ich przyszło/ złodźieie są y zboyce: áleć ich nie słucháły owce. Jam ći iest drzwiámi. Przez mię ieśli kto wnidźie/ zbawion będźie; y wnidźie/ y wynidźie/ y pastwiská naydźie. Złodźiey nie przychodźi/ iedno żeby kradł/ á zábiiał/ y tráćił. Jam przyszedł żeby żywot miáły/ y obfićiey miáły.

tiesu bilau iumus/ iog aß esmi durims awiu/ Wisi kiek iu ataio/ wagis ir ir latray/ ir ne kiausse iu awis. Aß esmi durims. Per mani iey kas ieys/ izganitas bus ir ieys/ ir isieys/ ir ganiklas ras. Wagis notayt tiktay adunt wogtu/ ir piautu ir żuditu. Aß ataiau adunt żiwatu turetu/ ir gausiaus turetu.

W dźień ś. Troyce Ewange. v Matthe. ś. w Rozd. 28.

Vnt dienos Trayces ßwznciausios Ewangel: Mattheuß. 28.

ONego czásu: Mowił Jezus vczniom swoim. Dana mi iest wszyt-

ANuo metu Bijoio Jezus mokitiniams sawo. Duota ira mań ga-

ka

ká władza ná niebie / y na ziemi. Idąc tedy náuczayćie wszytkie narody / chrzcząc ie / w imię Oycá / y Syná / y Duchá świętego: náuczáiąc ie chowáć wszytko / cō wąm przykazał. A oto ia iestem z wami po wszytkie dni áż do skończenia świátá.

libe vnt dungaus ir vnt ziames. Eydami tadu mokikite wisas gimines / kriksztidami ias wardan Tewo ir sunaus ir Dwasios szwyntos / mokidami ias saugot wiso / kugi tiktay isakiau iumus. A sitay asz su iums esmi wisoms dienoms iki galuy (aba pabaygay) swieto.

W Niedźielę pierwsza po Swiatkach Ewang. v Luka: ś. w Rozd. 6.

Onego cżásu: Mowił P. Jezus vczniom swoim Bądźćie miłośierni / iáko y Oćiec wáß miłośierny iest Nie sądźćie / a nie będźiećie sądzeni. Niepotępiaycie / á

Vnt pirmos Nedelos po Sekminey Ewangelia Luk: 6.

ANuo metu: Bilojo Jezus mokitiniams sawo. Bukite mielasirdingais / kaip ir Tewas iusu mielasirdingas ira. Ne sudikite / á nebusite suditi. Ne paskunnie

nie bedźiećie potę-
pieni. Odpuſzczay-
ćie / a bedźie wam
odpuſzczono. Dá-
waycie / á bedźie
wam dano. Miárę
dobrą / y nátłoczo-
ną / y potrzęśioną /
y opływáiącą dá-
dzą wam ná łono
wáße. Bo tąż miá-
rą / ktorą mierzy-
ćie / bedźie wam od-
mierzono: Y powie-
dźiał im podobień-
ſtwo: izali może ślę-
py ślepego prowá-
dźić? azaż nie obá-
dwá w doł wpadá-
ią? Nie ieſt ći vczeń
nad miſtrzá: lecz
doſkonały káżdy bę-
dźie / będźieli iáko
miſtrz iego. A coż
widźiß trzáßczkę w
oku brátá twego: á
trámu / ktory máß
w oku własnym /

dikite / á nebuſite
paſkundinti. Atley-
ſkite a bus iumus
atleyſta. Duokite a
bus iumus duota.
Mieru gieru ir pri-
kreſtu ir kupinu
duos iumusing vn-
ti iuſu. Nes tuiug
mieru / kuriu mieri-
ſite / bus iums at-
mieruota: Ir paſa-
kie iiemus prilygi-
nimu. Er gali a-
klas aklu wadziot /
negu abu duoben
impuola? Ne eſt
mokitinis vnt Mo-
kitoio: bet tobulas
kiekwienas bus / iey
bus kayp Mokito-
ias io. A kuregi
kriſtu akiy brolo ſa-
wo / a ruſko akiy ta
wo neregi? Aba
kaip gali tarit bro-
luy ſawo. Broie
duok ißmeſiu kriſtu

nie baczyß? Abo iako możeß rzec brátu twemu: Bráćie/ dayći wyrzucę trzaſeczkę z oka twego: ſam tramu ktory ieſt w oku twym nie baczac? Obłudniku/ wyrzuć pierwey tram z oká twego: a tedy przeyzrzyß ábys wyrzućił trzaſeczkę z oka brátá twego.

iž akies tawo/ patne negiedamas ruſto (aba ſienaio) akiy ſawo. Paklaydune išmeſk pirm ſienaiu iž akies tawo/ a tadu išwiſi adunt išmeſtumey kriſlu iž akies brolo tawo.

W Niedźielę wtorą po świątkach Ewágelia. v Luk: ś. 14.

ONego czáſu: Mowił Jezus vczniom ſwoim te przypowieść: Człowiek niektory ſpráwił wieczerzą wielką / y záprośił wielu. Y posłał ſługę ſwego w godźinę wieczerzy / áby powiedźiał záproßonym żeby przyßli:

Vnt vntros Nedelos po Sekminey Ewangelia Luk: 14.

ANuometu. Pasakie Jezus mokitiniams ſawo prieżodi tu/ żmogus ne kuris padare weċieriu didy/ ir pakwiete tulu. Jr nuſiunte tarnu ſawo metu wieċierios kalbet pakwieſtiemus adunt ataytu/ nes iau ſugatawita

boć

boć iuż wßytko go-
towo. Y poczęli ſię
wßyſcy ſpołecznie
wymawiáć. Pier-
wßy mu rzekł: Ku-
piłem wieś: y mam
potrzebę wyniść/
á oglądáć ię. proßę
ćię miey mię zá wy-
mowionego. A dru-
gi rzekł: Kupiłem
pięć iarzm wołow:
y idę ich doświád-
cáć. Proßę ćię miey
mię zá wymowione-
go. A drugi rzekł:
żonem poiął: á prze-
to nie mogę przyść.
A wroćiwßy ſię ſłu-
gá oznaymił to pá-
nu ſwemu. Tedy
ſię goſpodarz roz-
gniewawßy/ rzekł
ſłudze ſwemu: Wy-
nidź rychło ná vlice
y ná przecznice miá-
ſtá: á vbogie/ y v-
łomne/ y ślepe/ y

ira wis. Ir prade-
io draugie wiſsi iż-
ſikałbineti. Pirmas
tare iam: Kiemu
pirkau / ir reikia-
mi ißeyt ir apżwal-
gic iu/ meldżiu tawi
turek mani vż iżkal-
betu. A kitas tare:
Jungus iauciu pir-
kau pinkis/ ir eymi
pamegit iu: Mel-
dżiu tawi turek ma-
ni vż iżkalbetu. A
kitas tare/ moteri
paiemiau/ ir todrin
ne galu atayt. Ir
ſugrįżęs tarnas pa-
ſakie tay wießpati
ſawo. Tad apſirų-
ſtinis wießpats/ ta-
re tarnuy ſawo. J-
śieyk greytay vnt
vlićiu ir vlićielu
mieſto/ á vbagus
ir lußuoſius ir ráy-
ßus ir aklus iweſk
śionay. Ir tare
chro-

chrome wprowadź tu. Y rzekł sługa: Pánie sstało sie iákos roskazał: Lecz ieszcze iest mieysce. Y rzekł Pan słudze: Wynidź ná drogi / y miedzy opłotki; á przymuś wniść áby był dom moy napełnion. A powiádam wam / że żaden z onych mężow/ ktorzy są záproszeni / nie vkusi wieczerzy moiey.

tarnas: Wieszpátie stoios kaip isakiey / a dabar wieta ira. Ir tare Wieszpats tarnuy. Jsieyk vnt kielu/ ir vżtworiu/ ir priwersk ieyt / a dunt pripilditus namay mano. A bilau iumus / iog newienas iżg wiru anu/ kurie buwo pakwiesti / ne ragaus weċierios mano.

W Niedźie: trzećia po Swiatkach, Ewá v Luk: ś. w R. 15.

W On czás: Przybliżali sie do JEzusá celnicy y grzesznicy/ aby go słucháli. Y szemráli Pharyzeuszowie / y Doktorowie / mowiac: Iż ten przyimuie grzeszniki / y iada z nimi. Y rzekł

Vnt trecios Nedelos po Sekminey Ewang: Luk: 15.

NVuo metu. Artinos Jezuſop muytinikay ir griesznicu/ adunt io klausitu. Ir murmeio Phariseuszay ir raszty mokiti bilodami: Jog tasay grieszninus priimdineia/ ir walgo su

do nich

do nich to podobień-
ſtwo/ mowiąc: kto-
ry z was człowiek/
maiąc ſto owiec: á
ſtráćiwſzy iedną z
nich/ izali nie zoſtá-
wuie dziewiąćidzie/
ſiąt y dziewiąći ná
puſzczy/ á idzie zá o-
ną co zginęłá/ áż ią
naydzie? A nalaz-
ſzy / kłádzie ią ná
rámioná ſwe rádu-
iąc ſie: á przyſzedſzy
do domu / wzywa
przyiaćioł y ſąſiad/
mowiąc im: Rá-
duyćie ſie ze mną /
iżem nalazł owcę mo-
ię/ ktora byłá zgi-
nęłá. Powiadam
wam/ iż tákże bę-
dźie rádość w nie-
bie nad iednym grze-
ſznikiem pokutuią-
cym/ więcey niż nád
dziewiąćiądzieſiąt
y dziewiąćią ſprá-

iezys. Jr tare iump
priezodi tu bilodá-
mas. Kurſay izg
iuſu zmogus kuris
turi ſimtu awiu/ á
izg pameſtu wienu
izg iu/ negu pa-
liekt dewiniu de-
ſimtu ir dewiniu gi-
rioy/ ir eyt anoſp/
kuri buwo prazu-
wus/ pakolay atras
iu. Jr atradis iu/
uzdeſt unt pećiu
ſáwo dziaugdama
ſie: ir atais namuo-
ſna ſuwadina prie-
telu ir ſuſiedu/ tari-
damas iemus. Dzi-
augkites ſu ma-
nim/ iog radau awi
mano/ kuri buwo
prazuwus. Sakau
iumus/ iog teip tra
dziaugſmas dun-
guy unt wieno grie-
ſzno gayleimu da-
runćio/ neg unt de-

wi-

wiedliwych / ktorzy nie potrzebuią pokuty. Abo ktora niewiasta maiąc dzieśięć groszy ; iesliby stráćiłá grosz ieden / zali nie zapala świece y nie vmiátá domu / y szuka z pilnośćią / ażby go ználázłá ? A naiazszy / wzywa przyiaćiołek y sąśiadek mowiąc: Raduyćie śię zemną / bo ćiem nálázłá grosz ktorym byłá stráćiłá. Tákżeć / powiádám wam / radość będźie przed Anyoły Bożymi nád iednym grzesznikiem pokutuiącym.

w Niedźielę czwartą po świątkach, Ewangeli: v Lukásza ś. w Rozdź: 5.

winiudeśimtu dewiniu teysiuiu / kurie ne priwało gayleymo. Aba kuri żmona turedama grašiu dešimti / iey pamestu graši wienu / negu ażudega żwakies / ir isszluoia namus / ir ieszka gieray / pakołay rastu. Ir atradus suwadiná prietelku ir susiedku bilodama. Dziaugkites su manim / iog atradau graši / kuri buwau pametus. Teip sakau iumus / dziaugsmas bus po akim Anielu Diewo vnt wieno gresno gayleimu daruncio.

Vnt kietwirtos Nedelos po Sekminey Ewangelia Luk: 5.

ONego czásu: Gdy rzeße náległy ná Jezusá/ áby słucháły słowá Bożego : á on stał podle ieziora Genezaretskiego. Y vyzrzał dwie łodzi stoiace przy iezierze : á rybitwi wyßedßy (z nich) płokáli sieci . A wßedßy w iedne łodź/ ktora byłá Symonowa/ prosił go áby malućko odiechał od ziemie. A śiadßy / vczył rzeße z łodzi: A gdy przestał mowić / rzekł do Symoná: Zaiedź ná głębia / á zápuśććie sieći wáße ná połow. A Symon odpowiedziawßy/ rzekł mu: Nauczyćielu /przez cała noc pracuiac/

ANuo metu. Kad minios ozpuldineio ont Jezaus / adunt klausitu zodzio io a anas stoweio pas ezieru Genesareth. Jr izwido dwi eldiii stowinti pas ezieru / a zuwinikay ißieii buwo / ir plaude tinklus. A ieiis wienon eldiion / kuri buwo Simono/ praßie ii/ adunt atitrauktus truputi nuog ziemes. Jr sededamas mokie izg eldiios minias. A palowis kalbet táre Simanop. Jrkis ing gilumu/ ir azuleyskite tinklus iusu ont gaudimo. Jr atsakidamas Simonas táre iam. Mokitoie per wissu náćti dirbdami nieko.

nice.

niceſmy nie vłowi-
li: Wßakże ná ſło-
wo twe zápußczę
śieć. A gdy to vczy-
nili/ zagarneli ryb
mnoſtwo wielkie/
áż ſię rwałá śieć
ich. Y ſkineli ná to
warzyße/ co byli w
drugiey łodzi: áby
przybyli / á ráto-
wali ie. Y przy-
byli/ a nápełnili o-
bie łodzi/ áż ſię zánu
rzały. Co widząc
Symon Piotr / v-
padł v kolan Iezu-
ſowych / mowiąc:
Wynidź odemnie /
bomći ieſt człowiek
grzeßny / Pánie. A-
bowiem go było
zdumienie ogárne-
ło/ y wßytkie / co
przy nim byli/ z o-
nego połowu ryb/
ktory poimali. Ták-
że też Iákubá y Iá-

ne gawomo: Bei
vnt żodżio tawo a-
żuleyſiu tinklu. A
kad tày padare/ a-
żugreio didi daugi-
bi żuwu/ ir plißo
tinklas iu. Ir pa-
moio vnt ſekru/ ku-
rie buwo kitoy eldi-
ioy / adunt ataytu
ir padetu iiemus.
Ir atàio ir prideio
abi eldii teip net
grimżdo. Tày kad
iżwido. Simanas
Petras / puola kie-
lump Iezaus bilo-
damas. Iſiey nu-
og manis iog żmo-
gus grießnas eſmi /
wießpatie. Nes
bayme ii buwo apie
mus / ir wiſſus ku-
rie ſu iuo buwo / iżg
gawimo żuwu/ ku-
rias buwo gawi:
Teipaiag Iakubu
iż Iona ſunus Ze-
na ſy

na ſyny Zebedeuſzowe / ktorzy byli towárzyſze Symonowi. Y rzekł Jezus do Symoná: Nie boy ſię: od tąd iuż ludźie łowić będźieſz. A wyćiągnąwſzy łodźie ná źiemię / wſzytko opuśćiwſzy / ſzli zá nim.

bedeuſzo / kurie buwo ſebray Simáno. Ir tare Simonop Jezus: Niebiiokis / nuog to iau (meto) źmones gaudiſi: Ir iźwilki eldias vnt źiames / wis apleydi eio paſkuy ii.

W Niedźielę piątą po świątkach Ewā: v ś. Matt. w R: 5.

Onego czáſu: Mowił Jezus vczniom ſwoim Záprawdę powiádam wam; iż ieśli nie będźie obfitowáłá ſpráwiedliwość wáſzá więcey niż do ktorow zakonnych y Pháryzeuſzow / nie wnidźiećie do kroleſtwá niebieſkiego. Słyſzeli

Vnt pinktos Nedelos po Sekminey Ewange: Matth: 5:

Anuo metu. Biloio Jezus mokitiniams ſawo. Uźtie ſu bilau iumus iey nebus dideſne teyſybe iuſu labiaus neg mokitiniu raſzty ir Phariſeuſzu / ne ieyſite karaliſten dungaus Girdeiot iog tarita ira ſenieмus: Ne vźmuſzk / akas vźmuſz / kaśćie-

ście / iż rzeczono starym: Nie będziesz zabiał. A ktobykolwiek zabił / będzie winien sądu. A ia wam powiadam; iż każdy ktory się gniewa na brata swego / będzie winien sądu. A kto rzecze bratu swemu / Racha: będzie winien rady. A kto rzecze / szalony: będzie winien ognia piekielnego. Jeśli tedy ofiaruieß dar twoy do ołtarzá; á tám spomnisz / iż brat twoy ma nieco przeciwo tobie: zostaw tám dar twoy przed ołtarzem / á idź pierwey ziednáć się z brátem twoim: á tedy przyszedszy ofiaduieß dar twoy.

tas bus sudo. A aß bilau iumus: iog kiekwienas / kursay rustauia vnt broio sawo / kaltas bus sudo. A kas taris broluy sawo / raka kaltas bus rados. A kas taris pasiuteli: Kaltas bus vgnies peklos. Jey tadu afierawoii dowanu tawo altariausp ir tinay atmintumey / iog brolis tawo turi ku prieß tawi / palik tinay dowanu tawo / prieg altariuy a eyk pirm susderek su brolu tawo / ir tad atais afierawosi dowanu tawo.

W nie-

w Nied: szosta po świątkach Ewan: v Mar: ś, w Roz.8.

ONEgo czásu: Gdy wielka rzeszа byłá z Jezusem / a niemieli coby iedli: wezwawszy vczniow swoich / rzekł im: Zal mi tego ludu / iż oto iuż trzy dni trwáią zemną / á niemáią coby iedli. A ieśli ie opuszczę głodne do domow ich / vstáną ná drodze: bo niektorzy z nich z dáleká przyszli. Y odpowiedzieli mu vczniowie iego: Skąd że tych może kto tu ná puszczy nákármić chlebem? Y zopytał ich: Wiele chleba mácie? A oni rzekli: Sie-

Vnt sießtos Nedelos po sekminey Ewangel. Mar: 8:

ANuometu. Bad buwo dide minia su Jezusu / á netureio ko walgit / suwadinis mokitinius sawo / tare iemus. Gaylimi minios. Nes ßtai iau tris dienas kinčia mani aba kario prieg man a ne turi ko walgit. Ir iey paleysiu iuos alkanus námuosniu / pails vnt kielo. Nes nekurie izg iu iž tolo ataio. Ir atsákiciam mokitiniey io. Izg kur iuos kas gales cia pásotint duonamis giroy. Ir klause iuos. Keletu duones turite? kurie tare: septinetu. Ir

dmioro

dmioro. Y roſka-
zał rzeſzy vśieść ná
ziemi. A wźiowſzy
(ono) śiedmioro
chlebá / dźięki czy-
niąc łamał: y da-
wał vczniom ſwo-
im / áby przed nie
kładli : y kładli
przed rzeſzą. Mieli
też y trochę rybek:
y te błogosłáwiwo-
ſzy kazał przed nie
położyć. Jedli te-
dy / y náiedli ſię. Y
zebráli co zbyło v-
łomkow / śiedm ko-
ſzow. A było tych co
iedli / około czte-
rech tyśięcy: y ro-
ſpuśćił ie.

W Niedźielę śiod-
mą po świątkach,
Ewang v Matth: ś.
w Rozd. 7

ONEgo czáſu:
Rzekł JEzus
vczniom ſwoim :

liepe miniey ſeſtis
vnt ziames. Ir ie-
mis ſeptinetu duo-
nos / dekas darida-
mas ſáuzie ir dawe
mokitiniams ſawo /
adunt pakieltu ie-
mus. Ir pakiele
miniay. Ir tureio
zuwelu maz / ir tas
paſzlowino / ir lie-
pie pakielt. Ir
walgie ir búwo pa-
ſotinti / ir ſurinko
kas liko trupućiu
ſeptinis ſodarećius.
A buwo tu / kurie
walgie / kaip buwu
ape ketturios tuk-
ſtunćios / ir pakey
de mus.

*Vnt Sekmos Nedelos
po ſekminey Ewange
lia Matthe: 7.*

ANuo metu: Bi.
toio wieſzpats
Jezus mokitiniams

Strzez-

Strzeźcie się pilnie fałszywych Proro-kow/ ktorzy do was przychodzą w odzie-niu owczym/ lecz wewnątrz są wilki drapieżnymi. Z o-woców ich pozna-ćie ich. Izali zbie-raią z ćiernia gro-na winne/ abo z o-śtu figi? Takci wszelkie drzewo do-bre/ owoce dobre rodzi: a złe drzewo/ owoce złe rodzi. Nie może drzewo do-bre owocow złych rodźić; ani drzewo złe/ owocow do-brych rodzić. Wszel-kie drzewo/ ktore nie rodzi owocow dobrych/ będzie wy-ćięte/ y w ogień wrzucone. A prze-to z owocow ich po-znacie ie. Nie każ-

sawo. saugokites nuog netekśiu pra-našiu/ kurie iusump ateyt rubuose a-wiu/ á widuy ira wilkays plešun-ćiesis/ išg waysiu iu pažinsite iuos. Rin-kagu išg erškiećiu wogas wino/ aba išg vśniu figas? Teyp wiśokias me-dzias gieras/ way-sius gierus daro: a piktas medzias piktus waysius da-ro. Negali medzias geras/ piktu way-śiu darit, ney me-dzias piktas gieru waysiu darit: Wi-sokias medzias/ kur say ne daro way-siaus giero/ bus iš-kirstas/ ir vgnin imestas. Išg way-śiu ćadu iu pažinsi-te iuos. Nedickwie-

dy kto-

dy/ ktory mi mowi/ Pánie/ Pánie / w nidźie do krolestwá niebieskiego : Ale ktory czyni wolą Oycá mego ktory iest w niebieśiech / ten w nidźie do krolestwá niebieskiego.

nas / kuris mań bilo / Wieszpatie / wieszpatie ieys karalisten dungaus / bet kursai dáro walu tewo mano / kuris dunguy ira / tas ieys dungaus karalisten.

w Niedźielę osmą po świątkach, Ewangel: v Lukasza ś. w Rozdź: 16.

Vnt Aßmos Nedelos po Sekminey Ewangelia Luk: 16.

WOn czás: Powiedźiał Jezus vczniom swoim te przypowieść: Był niektory człowiek bogáty / ktory miáł száfarzá: á ten był odnieśion do niego/ iákoby rospráßał dobra iego. A wezwawszy go/ rzekł mu: Coż to słyszę o tobie? Oddaj liczbę száfárstwá twego: Abowiem iuż

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams sawo tu priezodi. Zmogus wienas buwo didźieyturisis (aba tur tingas) kuris tureio tiiunu/ ir tas buwo iump apraysitas / kaip butu iżgáysinis łobi io (aba turtu io) ir pawadino ii ir tareiam. Ku tatai aß girdźiu ape tawi?

wiecey

wiecey nie bę-
dzieß mogł ßafo-
wać. Y mowił ßa-
farz sam w sobie ;
Coż vczynię / gdyż
Pan moy odeymuie
ßafarstwo. Kopać
nie vmiem: żebrać
sie wstydzę. Wiem
co vczynię: że gdy
będę złożon zßafar-
stwa / przyimą mię
do domow swoich.
Przyzwawßy tedy
z osobna każdego z
dłużnikow Pana
swego / rzekł pier-
wßemu: Wieleś ty
winien Panu me-
mu? A on odpowie-
dział: Sto bareł
oliwy. Y rzekł mu :
Weźmi zapis twoy /
a siadßy natych-
miast napiß pięć-
dziesiąt. Potym
drugiemu rzekł: A

Atáduok skaučiu
tiiuniskes tawo. nes
iau daugiesn nega-
lesi tiiunaut. Ir
tare tiiunas pats
sawimp. Ku dari-
siu / iog wießpats
mano / atima nuog
manis tiiunisty ?
kasti ne galu / el-
g:etaut (ziebrawot)
giedziuos. Zinau ku
padarisiu / aduntkad
busiu atstatitas nu-
og tiiunistes / prijm-
tu mani namuosn
sawo. Suwadinis
tadu kiekwienu skoli-
niku Wießpaties sa-
wo / tare pirmam
kiek kaltas esi
Wießpati mano?
A ijsai tare ßimtu
kodziu alieiaus. Ir
tare iam / imk ta-
wo paraßu / ir se-
skis weykiey / pa-
ty wieleś

ty wieleś winien? A on rzekł: Sto beczek pszenice: Y rzekł mu: Weźmiſz zapis twoy / á náp iſz ośmdzieśiat. Y pochwalił Pan ſzafarza nieſprawiedliwego / iż roſtropnie vczynił. Bo ſynowie tego świáta / roſtropnieyſzy ſą w rodzaiu ſwoim nád ſyny świátłośći. A ia wam powiádam: Czyńćie ſobie przyiaćioły z mammony nieſpráwiedliwey: Aby gdy vſtániećie / przyieli was do wiecznych przybytkow.

rásik pinkias dešimtis. Paſkuy to kitam tare. Tu welkiek kaltas eſſi? Kuris tare. Simtu kietwirćiu kwiećiu. Tare iam. ymk paraſzu tawo ir parasik aſztuonias dešimtis. Jr pagire Wieſzpats tiiunu neteyſiuu / iog iſzmintingay padare. Nes ſunus to ſwieto iſzmintingieſni ira vnt ſunu świeſibes gimtney ſawo. Jr aſz bilau iumus / darikite ſaw prietelus iż mamonas neteiſibes adunt / kad iżilſite priimtu ius vmžinuoſn giwenimuoſn.

w Niedź: dźiewiąta po Swiątkach, Ewangel. v Luk: ś. w Rozd. 19.

Vnt dewintos Nedelos po Sekminey Ewang: Luk: 19.

W on

WOn czás: Gdy
ſię przybliżał
Jezus ku Jeruza-
lem vyzrzawßy mia-
ſto/ płakał nad nim/
mowiąc: Jż gdy
byś y ty poznáło/ a
zwłaßczá w ten to
dzień twoy / co ieſt
ku pokoiowi twe-
mu: lecz to teraz za
kryto od oczu two-
ich. Abowiem przy-
idą na ćię dni: kie-
dy ćię obtoczą nie-
przyiaćiele twoi
wałem: y oblęgą
ćię/ y ściſną zew-
ßąd: y zrownáią ćię
z ziemią/ y dziatki
twe w tobie: a nie
zoſtáwią w tobie
kamienia ná kamie-
niu: dla tego iżeś
nie poznało czáſu
nawiedzenia twego.
A wßedßy do ko-
ściołá/ począł wy-

ANuo metu. Kad
priſiartinos Je-
zus Jerozolimoſp
regiedamas mieſtu/
werkie vnt io bilo-
damas. Jog/ kad
pazintumey ir tu/ a
labiauſiey toy die-
noy tawo/ kuri ant
pakaiaus taw/ a nu-
azudingta ira nuog
akiu tawo. Nes a-
tays dienos vnt ta-
wis/ ir ápipils (a-
ba apkas) tawi ne-
prietelus tawo wo-
lu/ ir apguls tawi/
ir ſuſpaus tawi iżg
wiſu ßalu/ ir ſu żia-
me ſulingins tawi/
ir ſunus tawo/ ku-
rie tawimp ira/ ir
ne paliks tawimp/
akmenio vnt akme-
nio/ todrin iog ne
pażinay meto atlun
kimo tawo. A iens
bażnićion pradeio

ganiáć

gániáć / te ktorzy przedawali w nim y kupowali: mowiąc im: Nápiſáno: Iż dom moy dom modlitwy ieſt. A wyśćie go vczynili iáſkinią zboycow. Y vczył ná káżdy dźień w kośćiele.

W Niedźielę dźieśiątą po świątkach Ewangelia v Luká. ś. w *Rozdźiale* 18.

ONego czáſu: Mowił Iezus do niektorych / ktorzy vfáli ſámi w ſobie / iákoby byli ſpráwiedliwemi / á inſzych ſobie zá nic nie mieli / to podobieńſtwo. Dwoie ludźi wſtąpiło do kośćiołá áby ſię modlili; ieden Pháryzeuſz / á drugi Celnik. Pháryzeuſz ſtoiąc / ták

pradeio warit oran parduodunčius ioy / bilodamas iiemus. Paraśita ira. Iog namay mano / namay maldos ira / a ius padarete iuos holu latru. Ir mokie kas diena baźnićioy.

Vnt desimtos Nedelos po Sekmines Ewangelia Luk: 18.

ANuo metu Biloio Iezus ne kuriump / kurie ſawimp dukſeio kaip butu teyſus eſſu / ir niekino (ada azunieku tureio) kitus / tu priliginimu. Du zinogu eio baźnićion / adunt melſtus / wienas Phariżeus a vntras muytinikas. Phariżeus ſtowedamas teip ſa-

ſis ſam

ſie ſam v ſiebie modlił: Dźiekuię tobie Boże / żem nie ieſt iáko inni ludźie ; drapieżni / nieſpráwiedliwi / cudzołożnicy : iáko y ten Celnik : Poſzcze dwákroć w tydźień : dawam dźieśiećiny ze wſzytkiego co mam. A Celnik ſtoiac z dáleká / niechćiał ány ocżu podnieść w niebo : ále ſie bił w pierśi ſwoie / mowiac : Boże badź miłośćiw mnie grzeſznemu. Záprawde powiadam wam : że ten odſzedł vſpráwiedliwiony do domu ſwego wiecey niżli on. Abowiem ktokolwiek ſie podwyżſza / badźie vniżon : á kto ſie vniża bedźie podwyżſzon.

wimp meldes. Diewe dekawoiu taw / iog ne eſmi kaip kiti żmones płeśitoiey / neteyſus / prieraunikay (aba prieray) kaip ir tas muytinikas. Paſnikauiu du kartu per nedelu / deſetinas duomi iżg wiſſos kuturiu. A muytinikas nuog tolo ſtowedamas / ne noreio ney akiu ing dungu pakelt / bet muśies krutiſna ſawo bilodamas : Diewe ſuſimilk ant mani nuſideiuſio. Sakau iumus / pareio taſay nuteyſintas namuoſna ſawo nuog ano. Nes kiekwienas / kurſay ſawi aukſztina / bus pażemintas a kurſay żiemináſi / bus paaukſztintas.

W

w Niedź: iedenastą po świątkach, Ewā: v Mark: ś. w Roz: 7.

WOn czás: wyszedszy Jezus z granic Tyrskich / przyszedł przez Sydon do morza Galileyskiego / przez posrzodek granic Dekapolskich. Y przywiedli mu głuchego y niemego; á prośili go / áby nań rękę położył. A odwiodszy go ná stronę od rzeszy / wpuścił palce swe w vszy iego: A splunawszy / dotknął ięzyka iego: A weyzrzawszy w niebo / westchnął: y rzekł wu; Effethah / to iest / otworz się. Y wnet się otworzyły vszy iego: y rozwiązałá się związká ięzy-

Vnt Nedelos wienolikos po sekminey. Ewāgelia Mork. 7

Ant Cluo metu. Iszeis Jezus iszg rubeziu Tyro / ataio per sidonu marium Galileos per widuri rubeziu Dekapoleos. Ir ataweda iam Kurtini ir nezadziu ir prasie io / adunt vzdetu vnt io runku. Ir iemis ii iszg minios skiriumi / ideio pirsztus sawo ausisna io. ir nuspiowis palite, ios liezuwio io; ir pawizdeis ing dungu / atsiduso ir tare iam. Ephetá / tay ira atwerkis / ir tuoiaus atweres ausis io / ir atsirisie mazgas (ada lurtśimas / ausiu io / ir kalbeio gieray.

zyka.

zyka iego : y wymáwiał dobrze. Y przykazał im / ády nikomu nie powiedali Ale im pilniey on im zakazował / tym więcey rozsławiáli : y tym barziey się dziwowáli / mowiąc : Dobrześ wszytko vczynił : y głuche vczynił że słyszą / y nieme że mowią.

W Niedz dwunastą po Swiatkach, Ewā v Luk. s w Roz. 10.

Onego czásu rzekł P. Jezus vczniom swoim Blogosłáwione oczy ktore widzą to co wy widzicie. Bo powiadam wam / iż wiele Prorokow y krolow żądali widzieć co wy widzićie / á nie widzieli :

Ir isakie iiemus adunt niekam nesakitu; Bet kuo labiaus iiemus azudraudineio / tuo daugiesn apsakineio / ir tuo didziaus stebeios bilodami Gieray wisa padare / ir Kurtiniey padare adunt girdetu ir nezadzios adunt kalbetu.

Vnt dwilikos Nedelos po Sekminey Ewangelia Luk: 10.

Ans metu Biloio Jezus mokitinimump sawo. Pagirtos akis / kurios regi tay / ku ius regite. Nes sakau iumus / iog daug pranaszu ir karálu noreio regiet ku ius regite / a ne regieio / ir girdet ku girdite a ne girdeio. A sstay y sly-

y ſłyſzeć co ſłyſzyćie á nie ſłyſzeli. A oto niektory Doktor zákonny powſtał / kuſząc go / a mowiąc: Náucżyćielu / co cżyniąc doſtąpię dziedzictwá żywotá wiecżnego? A on rzekł do niego: W zákonie co nápiſano iáko cżytaſz? A on odpowiedziawſzy / rzekł: Miłuy Paná Bogá twego / ze wſzytkiego ſercá twego / y ze wſzyſtkiey duſze twoiey / y ze wſzytkich śił twoich / y ze wſzytkiey myśli twoiey: á bliźniego twego iáko ſamego śiebie: Y rzekł mu: Dobrześ odpowiedział toż cżyń / á będzieſz żył. A on chcąc ſię ſam vſpráwiedliwić

nekuris tieſoſe aba priſakimi (Diewo) mokitas kieles gunbidamas ii / ir bilodamas. Miſtre ku daridamas ziwatu vmzinu apturieſiu. A anas tareiop. Tieſoy (aba pryſakime Diewo) kas parasita ira / Kaip ſkaytay? Anas atſakidamas tare. Mileſi wieſzpati Diewu tawo / izg wiſos ſirdis tawo / ir izg wiſos dusios tawo / ir izg wiſu ſilu tawo / ir izg wiſos iſzmanios tawo a artimu ſawo kaip ſawi pati. Ir tare iam. Gieray atſakiey / tay darik a giwas buſi. A anas noredamas nuteyſint ſawi paties / tare Jezauſp. A kas rzekł

rzekł do Jezuſá: A ktoż ieſt moy bliźni? A przytáwßy (rzecz iego) Jezus / rzekł: Człowiek niektory ſſtępował z Jeruzalem do Jerychá / y wpadł między zboyce / ktorzy go y złupili: y rány mu zádawßy odeßli ná poły vmárłego zoſtáwiwßy. Y przydáło ſię że niektory kápłan ſſtępował tąż drogą: á vyzrzawßy go minął. Tak że y Lewit / będąc podle (onego) mieyſcá / y widząc go / minął. A Sámárytan niektory iádąc / przyßedł wedle niego: y vyzrzawßy go / vlitował ſię. A przyſtąpiwßy / záwiązał rány iego nálawßy oliwy / y

ira mano artimas A priimdamas Jezus tare. Zmogus nekuris eio nuog Jeruzalem ing Jerichu / ir impuolá terp łatru / kurie ii ir nupłeśie / ir ronas padari / nucio palłki puſey) aba min kay) giwu. Jr tikos kad Kunigas nekuris eio tuo iuog kielu / ir ißwidis ii / praeio. Teypagi ir Lewita kad buwo pas wienu ir ißwidó ii / aplinkie. Bet ſámáritonas nekuris kielu eydamas / ataio pas ii / ir ißwidis ii mielasirdiſty pakrutincas buwo. Jr prieis azuriśie ronas io / iliedamas alieiaus ir wino. Jr vzdeis ii vnt kielcuwos (aba

winá

y winá: A włożywszy go na bydlę swoie / wprowádził do gospody/ y miał pieczą o nim. A názáiutrz wyiawszy dwá srebrne groszá / dał Gospodarzowi / y rzekł: Weźmi go ná swą opiekę: á cokolwiek nád to wydasz / ia gdy się wrocę / oddám tobie. Ktoryż z tych trzech zda się tobie bliźnim być onemu co był wpadł miedzy zboyce? A on rzekł: Ktory vczynił miłosierdzie nad nim. Y rzekł mu Jezus: Jdźże y ty vczyń także.

w Niedź: trzynasta po świątkach, Euá v Luk: s. w Roz: 17.

W On czas: Gdy szedł Jezus do

galwiio) sawo / nugabeno padwarion (aba swećiu namuosna) ir priweyzdeio ii. A vnt ritoio ißieme du grasiu / ir dawe padwarnikuy ir tare. Priweyzdek ii / a ku norint daugiesn ižmisi (aba ižduosi) aß kad sugrisiu atáduosiu taw. Kas išg tu triiu regisi taw buwis artimu anam / kuris impuolá terp łatru. A anas tare. Kursay padare mielasirdisty vnt io. Jr táre iam Jezus. Eyk ir tu teypagi darik.

Vnt Trilikos nedelos po Sekmi: Ewan: Luk: 17.

NUo metu. Kad eio Jezus ing Jeruzalem / eio per Jeruza-

Jeruzalem / ßedł śrzodkiem Sámáryey y Galileiey. A gdy wchodźił do niektorego miásteczká / zabieżeli mu dźieśieć meżow trędowatych. Ktorzy stánęli z daleká: y podnieśli głos / mowiąc: Jezuśie náuczyćielu / zmiłuy śię nád námi. Ktore vyzrzawßy / rzekł. Szedßy ; okażćie śię kapłanom. Y sstáło śię: gdy ßli / byli oczyśćieni. A ieden z nich / widząc że był vzdrowion : wroćił śię / głosem wielkim chwaląc Bogá: y padł ná oblicze v nog iego / dźiękuiąc. A ten był Sámárytan. A Jezus odpowiedźiawßy /

widuri Samarios ir Galileos. Jr ineiunćiam ing wienu miesteli vztekieio iam desims wiru raupuotu / kurie stoios izg tolo / ir pakiele balsu sawo bilodami : Jezau mokitoie susimilk vnt musu. Kuriuos kad ißwido tare. Eykite / parodikites kunigamus. Jr tikos kad eio / buwo apćistiti. A wienas izg iu / kad ißwido iog apćistitas esti / sugrizo su balsu didziu garbindamas Diewu / ir puole vnt weydo teiau (aba ties)koiu io. A tas buwo samaritonas. A atsakidamas Jezus tare. Er ne desims ira apćistitu / a dewini kur

rzekł

rzekł: Zaż nie dziewięć iest oczyścionych? á dziewięć kedy ſą? Nie iest naleziony ktoryby ſie wroćił / á dał Bogu chwałę/iedno ten cudzoziemiec. Y rzekł mu: Wſtań / idź: bo wiára twoia ćiebie vzdrowiłá.

w Nied: czternſtæ po świątkach Ewā: v Matt. ś, w Roz 6.

WOn czás: mowił Jezus vczniom ſwoim: Zádeń nie może dwiemá panom ſłużyć. Bo ábo iednego będzie nienáwidział / á drugiego będzie miłował: ábo iednego trzymáć ſie będzie / a drugiego wzgardzi. Nie możecie Bogu ſłużyć /

ira? Ne radôs / kurſay ſugriztu ir duotu garbu Diewuy / tiktay taſay ſwetimos ßalies zmogus. Jr tare iam. Kielkis / eyk iog tikieimas tawo/ tawi ſweyku padare.

Vnt kieturiolikos Nedelos po ſekminey E: angel Matth: 6:

ANuo metu. Bilo: io Jezus mokitiniams ſawo. Ne wienas ne gal dwiem wießpatim ſłużit (aba tarnaut) Nes aba wienu turies nopkuntoy / a vntru miles/ aba wieno tureſis / a vntru paniekins. Ne gálite diewuy tarnaut ir Mamonay. Todrin bilau iumus/ ne ſielokites

y mam:

y mámmonie. Dla tego powiádám wā nie trosczćie sie o zywot wáß / coby-ście iedli: ani o ćiáło wáße / czymbyśćie sie odziewali. Azaz zywot wáß nie iest wáznieyßy niz pokarm: y ćiáło nizli odzienie? Weyzrzyćie ná ptáki powietrzne / iz ći nie sieia / áni zná áni zbieráia do gumien: á Oćiec wáß niebieski zywi ie. Azaśćie wy nie dáleko wáznießy niz oni? Y ktoz z was trosczac sie moze przydáć do wzrostu swego łokieć ieden. A o odzienie przecz sie trosczećie? przypátrzćie sie liliam polnym iáko rosta: nie prácuia / áni

ape dusiu sawo ku walgitumite / ney ape kunu sawo / kuo apdingtumites. Er ne brungiesne ira dusia negi walgiklas / á kunas negi rubay? Weyzdekite unt paukśćiu dungaus / iog ne seia ney piauia / ney sukrauia kluonuosna / á tewas iusu dungißkas / (aba dunginis) peni iuos. Er ne toli ius brungiesni este neg ie. A kas izg iusu dumodamas gal priduot stomeni op sawo volakti wienu Jr ape rubus ko sielotes? Dabokites liliams lauko / kaip auga / ne dirba / ney werpia. A sakau iumus / iog ne Salamonas Wes-

przeda. A powiádam wám / iż áni Sálomon we wßytkiey ozdobie swey nie bywał ták przybrany / iáko iedná z tych. A ieśliż trawe polna / ktora dziś iest / á iutro bedzie w piec wrzucona / Bog ták przyodziewa: iákoż dáleko wiecey was małowierni? Nie trośćieß sie tedy: mowiac. Coż bedziem ieść / abo co bedziem pić / abo cżym sie bedziem przyodziewać: Boć sie otym wßytkim Poganie wielce stáraia. Abowiem Oćiec wáß niebieski

soy garboy sawo nê buwo apwilktas kaip wiena izg tu. A ieygi zoly lauko / kuri ßiu dienu ira / a rytoy peciun imeta / Diewas teip apdingia / kaip tol labiaus ius mażatikiey? (aba mażo tikieimo) Negi sielokites tadu bilodami. Ku walgisime / aba ku gersime / aba kuo apdingsimes? Nes to wisso pagona / ießko. Zino nes Tewas iu u iog to wisso priwałote Jeßkokite tadu pirm Karalistes Diewo / ir tersibes ios / a tay wis bus iumus priduota.

wie / że tego wßytkiego potrzebuiećie. Szukaycieß tedy naprzod krolestwa Bożego y sprawiedliwośći iego: á to wßytko bedzie wám przydano.

W niedź-

w Niedź: piętnastą po Swiątkach, Ewangel. v Luk: ś. w Rozd. 7.

WOnczás Szedł Jezus do miásta/ ktore zowa Naim: á z nim szli vczniowie jego y ludzi wiele. A gdy się przybliżał ku bramie mieyscKiey: alić wynoszą vmarłego/ syna jedynego matki jego: á ta była wdowa: á rzesza mieyscka wielka z nią. Ktorą vyzrzawszy Pan/ vlitował się nad nią/ y rzekł jey: Nie płacz. Y przystąpiwszy/ dotknął się mar. (A ći co nieśli / stanęli.) Y rzekł: Młodzienicze/ tobie mowię/ wstán. Y vśiadł on ktory był vmarły/

Vnt pinkiolikos Nedelos po Sekminey Ewang: Luk: 7.

ANuo metu. Eio Jezus miestan/ kuri wadino Naim ir eio su iuo mokitiniey io/ ir minia dide. Ir kad artinos wartump miesto/ ßitay numirusi iznesie sunu wienaturi motinos io/ ir toi naßle buwo: ir minia miesto dide su iu. Kuriu izwidis wießpats / mielasirdisty pakrutinies vnt ios/ tare iey: Ne werk. Ir prieio ir palite ios grabop. A tie kurie nesie / stoios. Ir tare: Jaunikayti taw bilau. Kielkis. Ir sedos kursay buwo numiris /

gal mowić. Y dał go mátce iego. Y ział wßytki ſtrách / y chwalili Bogá / mowiąc: Że Prorok wielki powſtał miedzy námi: á iż Bog náwiedźił lud ſwoy.

W Niedź. ſzeſnaſtæ po świątkach Ewá: v Lukaſza ś. w R. 14

WOn czás: Gdy Jezus wßedł do domu iednego przedniey ßego Pháryzeußá w ßabát ieść chleby: A oni go podſtrzegáli. A oto / człowiek niektory opuchły był pzzed nim. A Jezus odpowiedźiąwßy / rzekł do zákonnych Doktorow y Pháryzeußow / mowiąc: Godźili ſię

ir pradeio kalbet. Jr dawo ii motinay io. Jr apemia wiſus bayde: ir gorbino Diewu / bilodami: Jog pranaßas didis kieles terp muſu / ir iog Diewas atlankie zmones ſawo.

Vnt śieſiolikos Nedelos po ſekminey, Ewangelia Luk. 14.

ANuo metu: Radieio Jezus námuoſu nekurio kunigáykśćio Phárizeußu ſubatoy walgitu duonas / a a nis io tikoio. Jr ßtay zmogus nekuris patulzis wundenimi (aba paputis) buwo poakim io. Jr atſakidamas Jezus tare mokitiniump zokany / ir Pharizeuſump bilodamas: w ßabát

w ßabát vzdrawiáć Lecz oni milczeli. A on viawßy go vzdrowił / y odprawił. A odpowiedaiac rzekł do nich: Ktorego z was ośieł / ábo woł wpadnie w ſtudnia : á nie wnet go wyćiagnie w dzień ſobotny? Y nie mogli mu ná to odpowiedźieć. Y powiedźiał tez podobieńſtwo ku tym ktorzy byli wezwani / bacząc iáko pierwße śiedzenia obierali / mowiac do nich: Gdy bedźieß wezwan ná gody / nie śiadayże na pierwßem mieyſcu / aby ſnadź podcżćiwßy nad ćie nie był wezwan od niego : á przyßedßy ten kto-

Er dera ſubatoy gidit? A anis tileio. A anas nutweris izgide / ii ir paleyde. Ir atſakidamas iump tare. kurio izg iuſu aſilas aba iaucias ßulnin impuls / ir ne tuoiaus iz trauks dienoy ſubatos? Ir ne galeio vnt tó atſakit iam. Tare wel ir pakwieſtump priliginimu d abodamas kaip pir maſwietas rinko / bilodamas iump. Kad buſi pakwieſtas ſwodbon / ne ſeſkis vnt pirmos wietos aduntartes ne butu garbingieſnis neg tu pakwieſtas nuog ano / ir atais taſsy / kuris tawi ir anu pakwiete / tarnu tawi z Duok tam wietu /

ry ciebie y onego wezwał / nie rzekłci Day temu mieysce: á tedybyś ze wstydem poczał siedzieć na ostatnim mieyscu. Ale gdy bedzieß wezwan / ßedßy / śiadź ze ná poślednim mieyscu: że gdy przyidzie ten ktory ćie wezwał / rzecze tobie: Przyiaćielu / pośiadź sie wyżßey. Tedy bedźieß vczczon przed społem z toba siedzacemi. Bo wßelki co sie wynośi / znizon bedzie: á kto sie vniża wywyżßon bedzie.

ir tad pradesi su gie- du turiet galausiu wietu. Bet kad busi pakwiestas / eyk seskis vnt paskuciausios wietos: adunt kad atays / kursay tawi pakwiete / tartu taw: Prietelau slinkis aukßciaus. Tad bus taw garba poakim draugi siedinciu: Nes kiekwienas / kuris sawi aukßtina / bus nužiemintas / a kuris sawi žiemina / bus paaukßtintas.

W Niedź. śiedmnasta po świątkach Ewągel: v Matth. ś. w Roz: 22.

Won czas przyßli do Jezusá Phárysseußowie: y zopytali go ieden z nich

Vnt septiniolikos Nedelos po Sekminey Ewange: Matth: 22.

Anuo metu Prieio Jezausp Phariseußay ir klause io wienas iß iu

z nich zakonny Doktor / kuszac go: Náuczyćielu / ktore iest wielkie przykazánie w zakonie? Rzekł mu Jezus: Miłuy Pana Bogá twego ze wszytkiego sercá twego / y ze wszytkiey duszę twoiey / y ze wszytkiey myśli twoiey. Toć iest nawiętsze / y pierwsze przykázánie. A wtore podobne iest temu. Miłuy bliźniego twego iáko samego śiebie. Na tym dwoygu przykazániu wszytek zakon / y Prorocy záwisnęli. A gdy sie Pharyzeuszowie zebrali spytał ich Jezus / mowiac: Co sie wā zda o Chrystusie? Czy iest Syn? rze-

Daktaras zokany gundindamasii. Mistre / kuris ira prisakimas didis zokany? Tare iam Jezus: milesi wieszpati Diewu tawo iżg wisos sirdies tawo / ir iżg wisos dusios tawo / ir iżg wisso dumoimo tawo. Tasay ira didziausias ir pirmiausias prisakimas. A vntras toligus ira tam. Miie si artimu sawo kaip sawi pati tuose dwie iuose prisakimuose uższwiro wisas zokanas ir pranaszay. Jr kad susirinko Pháriżeuszay klause iuos Jezus bilodamas Kas iumus regis ape Christu? kieno sunus ira? Taria iam Dawido. Taria iie-

kli

kli mu: Dawidow. Rzekł im: Jakoż tedy Dawid w Duchu zowie go Panem / mowiąc: rzekł Pan Pánu memu / śiedź po prawicy moiey / áż położe nie przyiaćioły twoie podnożkiem nog twoich? Jeśli tedy Dawid zowiego Pánem / iakoż iest Synem iego? A żaden nie mogł mu odpowiedzieć słowa, ani śmiał żaden od onego dnia niego go wiecey pytać.

mus Raipog tadu Dowidas dwasioy wadyna ii wießpatim bilodamas. Tare wießpats wießpati manam, sedek po deśiney mano / pakołay padesiu neprietelus tawo suolelu koiu tawo. Jey tadu Dowidas wadina ii wießpatim / kaipog est sunumi io? Jr ne wienas negale io iam atsakit zodzio: ir ne driso ne wienas nucg anos dienos io daugiesn klaust.

W Niedź. osmnasta po świątkach Ewā: v Matth: ś. w R: 9.

Vnt Aßtuonios liekos Nedelos po sekminey Ewangel: Matth: 9.

W On czás: Wstąpiwßy Jezus w łodź / przewioßł śię / y przyßedł

A Nuo metu. Jeis Jezus eldion / persikiele (abá persiire / ir ataio ing

do miásta swego. A oto przynieśli mu powietrzem ruszonego ná łożu leżącego, / A widząc Jezus wiárę ich / rzekł powietrzem nárušonemu. Vfay synu: Odpuszczáiąć się grzechy twoie. A oto / niektorzy z Doktorow mowili sámi w sobie. Ten bluzni. A widząc Jezus myśli ich / rzekł. Przecz myślicie złe rzeczy w sercách wászych ? Coż iest łácniey / rzec / Odpuszczone są tobie grzechy twoie: czyli rzec / Wstań a chodź ? Lecz ábyście wiedzieli że moc ma Syn człowieczy na ziemi odpuszczáć grzechy : tedy rzekł powie-

miestu sawo. A štay a tanesčie iam paralizium ištiktu vnt patało gulinti. Jr išwidis Jezus tikie imu iu / tare paralizium ištiktam : Dukscktis sunau / atleydzias taw nusideimay tawo. A štay nekurie išg rastiniku bikoio sawimp. Tasay bluznia (ába ne gieray prieš Diewu kalba) Jr išwidis Jezus dumas iu / tare Kam dumoiate pikta širdise iusu? kas ira pigiesn / tarit / Atleydzias taw nusideimay tawo / ergu tarit / Kielkis ir waykščiok ? Bet adunt zinotumite / iog sunus zmogaus turi galiby vnt zie

trzem ruszonemu: Wstań/ weźmi łoże twoie/ á idź do domu twego. Y wstáwszy/ poszedł do domu swego. A widząc to rzeszе/ bały sie/ y chwalili Bogá ktory dał takową moc ludźiom.

mes atleydimo nusideimu? tad tare paralizium isztiktam/ kielkis/ imk patalu (abá lowu) tawo/ir eyk namuosn sawo. Ir kieles ir pareio namosn sawo. A regieda minios/ biio-ios ir garbino Diewu/ kuris dawe galiby tokiu zmonems.

W Niedź: dźiewiętnasta po świątkach, Ewá v Matth: ś: w Rozd. 22.

Vnt dewintos liekos Nedelos po sekminey. Ewan: Matth: 22.

W On czas: Mowił Jezus przełożonym kapłańskim y Pharyzeuszom w przypowieśćiách/ rzekac. Przypodobáne iest krolestwo niebieskie człowiekowi Krolowi/ ktory sprawił gody małżeń-

A Nuo metu Biloio Jezus wiresniams kunigu ir Pharizeuszams, Priliginta ira karaliste dungaus zmoguy karaluy/ kuris padare swodbu sunuy sawo Jr nusiun te tarnus sawo wadintu pakwiestuiu vnt swodbos/

ſtie ſynowi ſwemu.
Y poſłał ſługi ſwo-
ie wzywáć zapro-
ßonych ná gody: á
niechćieli przyść.
Zaśie poſłał inße
ſługi / mowiąc :
Powiedzćie zápro-
ßonym: O tom o-
biad moy nágoto-
wał; woły moie/
y karmne rzeczy ſą
pobite/ y wßytko
gotowo : Podźćie
ná gody. A oni zá-
niedbawßy odeßli /
ieden do wśi ſwoiey
á drugi do kupiec-
twá ſwego : á dru
dzy poimawßy ſłu-
gi iego / zelżyli / po
bili. A vſłyßaw-
ßy krol / rozgnie-
wał ſie: y poſław-
ßy woyſká ſwe/ wy-
tráćił one mordece/
y miaſto ich ſpalił.
Tedy rzekł ſłużebni-

ir ne noreio atait.
Wel nuſiunte kitus
tarnus bikodamas.
Paſakikite pakwie-
ſtiemus. Sztay pie-
tus mano ſugata-
wiiau / iauciey ma-
no ir penetiniey pa-
mußti / ir wiſſa ga-
tawa / eykite ſwod-
bon. A anis apkey-
de / ir nueio kitas
kieman ſawo / a ki-
tas vnt prekies ſa-
wo: a kiti nutwere
tarnus io ir izgie-
dintus azumuuśie.
A izgirdis karalus /
apſiruſtino / ir nu-
ſiuntis karius ſawo
izterioio (abv prá-
žude) azumuśieius
anuos / ir mieſtu
iu ſudegino. Tad
tare tarnams ſawo/
ſwodba tieſa gata-
wá irá / bet kurie
buwo pakwieſti /
kom

kom swoim. Gody są gotowe: lecz záproszeni nie byli godnymi. A przeto idźcie na rostánie drog: á ktorychkolwiek naydźiećie / wzowćie ná wesele. Y wyszedszy sludzy iego ná drogi / zebráli wszytki ktore nalezli / złe y dobre y nápełnione są gody śiedzącymi. A wszedszy krol / áby oglądał śiedzące: obaczył tám człowieká nie odźianego odźieniem wesela. Y rzekł mu: Przyiaćielu iakoś tu wszedł nie máiąc odźienia wesela ? A on zámilknął. Tedy rzekł slugom: Związawszy ręce y nogi iego / wrzućcie

ne buwo wertays / Eykiteg tad ing iáeygas kielu / ir kuriuos norint rasi. te / wadinkite swodbon. Jr iszeii tarnay io ing kielus / surinko wisus / kuriuos rado / pyktus ir gierus / ir pilna buwo swodba sedinčiu. Jr ieio karalus / adunt iżwistu sedinčius / ir iszwido tinay żmogu nopreditu rubu swodbos Jr tare iam / Prietelau kaip čia ieiey / neturedamas rubo swodbos? A anas ażutilo. Tad tare laralus tarnams. surisi runkas ir koias io / imeskite ii tumsibesn wirszucinesn / tinay bus

kie go w ciemnści zewnętrzne. Tám bedźie płácz y zgrzytánie zębow. Albowię wiele iest wezwánych / lecz mało wybranych.

werksmas ir griežimas duntu. Nes daug ira pawadintuiu / á maž išrinktuiu.

w Niedź: dwudźiesta po świątkach Ewangel: v Iana ś. w Rozdź: 4.

Vnt dwidesimtos Nedelos po Sekminey Ewangelia ion. 4.

Onego czásu: Był nieiaki krolik / ktorego syn chorował w Kapharnaumie Ten gdy vsłyszał iż Jezus przyszedł z Judskiey ziemie do Gálileiey / poszedł do niego / y prosił go / áby zstąpił / á vzdrowił syná iego. Bo poczynał vmieráć. Rzekł tedy do niego Jezus: Jeśli znakow y cudow nie vyzrzyćie /

ANuo metu: Buwo nekuris karalelus / kurio sunus sirgo miesty Kapharnaum. Ta saykad išgirdo Jezu ataiunti nuog Judeos ing Galileu / nuėio iop / ir prašie io / adunt vžeytu ir išgiditu sunu io / nes pradeio mirt. Tare tod Jezus iop. Jey žinkiu ir praiewu ne regiesite / ne tikite. Tare iop karalelus

nie

nie vwierzyćie. Rzekł do niego krolik: Panie / sstap pierwey niż vmrze syn moy. Rzekł mu Jezus: Idź / syn twoy żyw iest. V wierzył człowiek mowie ktora mu powiedział Jezus / y poszedł. A gdy on iuż zstepował / zabieżeli mu słudzy: y oznaymili mowiac / iż syn iego żywie. Pytał sie tedy v nich godziny / ktorey mu sie polepszył. Y rzekli mu iż wczora siodmey godżiny opuśćiła go gorączká. Poznał tedy oćiec / iż to oná godzina była ktorey mu rzekł Jezus. Syn twoy żywie. Y vwierzył sam / y wszytek dom iego.

Wieszpatie vżeyk pirm neg numirs sunus mano. Taria iam Jezus. Eyk su nus tawo giwas ira. Intikieio żmogus kalbay / kuriu iam tare Jezus ir eio. A iau iam beeiunćiam żiemin / tarnay vżtekieio iá ir pasakie bilodami iog sunus io giwas ira. Klause tad nuog iu ape walundu kurioy gieriaus tureio. Ir pasakie / iog wakar adinoy sekmoy apleyde ii karsztine. Pážino tad tewas / iog ana adina buwo kurioy tare iam Jezns / sunus tawo giwas ira. Ir intikieio patsay / ir namy io wissi.

Wnie-

W Niedź: dwudzie sta pierwsza po świątkach Ewang. v Matt. w Rozd. 18.

Onczás: Powiedział Jezus vczniom swoim tę przypowieść: Przypodobáne iest krolestwo niebieskie człowiekowi krolowi / ktory chciał kłáść liczbę z sługámi swoimi. A gdy począł liczbę kłáść / przywiedziono mu iednego / co był winien dziesięć tysięcy talentow. A gdy on nie miał skąd oddáć / kazał go Pan iego záprzedáć / y żonę iego / y dzieci / y wszytko co miał / y zápłáćić. A vpadszy sługá on / prosił go / mowiąc:

Vnt dwidesimtos pirmos Nedelos po sekminey Ewangelia Matth: 18.

Anuo metu: Biloio Jezus mokitiniams sawo tu priezodi. Prilyginta ira karalyste dungaus zmoguy karaluy / kuris noreio skayćiu darit su tarnays sawo: Ir kad pradeio skayćiu darit / atwestas iam buwo wienas / kuris kaltas buwo iam desimti tukstunćiu talentu. A kad ne tureio / is kur ataduot / liepie ii wiesspats io parduot / ir motery io ir sunus / ir wissa ku tureio / ir ataduot. A puldams tarnas anasay / prasie ii bilodamas. Pa-

Miey ćierpliwość nademną: á wszytko tobie oddam. A Pan zlitowawszy sie nad onym sługą wypuśćił go: y dług mu odpuśćił: Lecz sługá on wyszedszy / nálazł iednego z tych co z nim służyli / ktory mu był winien sto groszy / á poimawszy go / duśił go mowiąc: Odday coś winien. A vpadszy on towarzysz / prośił go / mowiąc: Miey ćierpliwość nademną: á oddam ći wszytko. A on nie chćiał / ále szedszy wrzućił go do więzienia / ászby oddał dług. A vyzrzawszy towarzysze iego co sie dźiáło / zásmućili sie bárzo:

mikintek (aba pákinteimu turek vnt manis) á wissa ata duosiu taw. A susimileis wieszpats vnt tarno ano iszley de ii ir skolu iam arleyde. A ispeis tar nas anasay / rado wienu isz draugies sawo / kuris kaltas iam buwo szimtu grasiu / ir nutwerris smaugie ii / bilodamas / atiduok ku kaltas esi. Ir parpuolys draugininkas io / melde ii bilodamas. Pamikintek / á wissa suwersiu taw. A ansay ne noreio / bet nueio / ir imete ii kaliinen / pakolay sugrużintu iam skolu. Regiedama tad draugie io (aba drauginikay io) y szedszy

y ßedßy/ oznaymili Pánu ſwemu wßytko co ſię działo/ Tedy wezwawßy go Pan iego/ rzekł mu: Sługo złośliwy/ wßytek dług odpuśćiłemći iżeś mię prośił: Jzáli tedy y ty nie miáłeś ſię zmiłowáć nád towarzyßem twoim/ iákom ſię y ia zmiłowáł nád tobą? Y rozgniewawßy ſię iego Pan/ podałgo kátom/ áżby zapłáćił wßyſtek dług. Ták ći y Oćiec moy niebieſki vczyni wam/ ieśli nie odpuśćićie káżdy bratu ſwemu z ſerc wáßych.

kas deios/ nuſūdė łabay/ ir ataio ir paſakie wießpati ſawo wiſſa/ kas deios. Tad pawadino it wießpats io/ ir tare iam. Tarne piktaſis/ wiſſu ſkołu atlaydziau taw/ iog praśiey mani/ negu reykie tadu ir taw ſuſimilt vnt drauginiko tawo/ kaip ir aß vnt tawis ſuſimiłau. Jr apſiruſtinis wießpats io/ padawe ii kotams/ pakołay ataduotu wiſſu ſkołu. Teip ir Tewas mano dungißkas padaris iums/ iey notleyſite kiekwienas broluy ſawo iż ſirdziu ſawo.

W Niedź. dwudźieſta wtorą po świątkach Ewá: v Matth: ś. w R: 22.

Vnt dwideśimtos vntros Nedelos po ſekminey Ewan: Matth: 22

W On czas: Odszedszy Pharyzeuszowie / radzili się iakoby Jezusa podchwycili w mowie. Y posłali mu ucznie swoie z Herodyany / mowiąc: Nauczycielu / wiemy / iżeś iest prawdziwy ; y drogi Bożey w prawdzie náuczasz: á niedbasz ni nakogo. Albowiem nie oglądasz sie na osoby ludzkie. Powiedzże nam tedy / coć się zda. godzili sie czynsz dáwać Cesarzowi / czyli nie? A Jezus poznawszy złość ich / rzekł. Cze mnie kusicie obłudnicy? Pokażcie mi monetę czynszową. A oni mu przynieśli grosz. Y rzekł im

ANuo metu. Ateiton Pharizeuszay radiios (ada susikalbdineio) adunt JEZU sugauti u kalboy / ir nusiuntie iop mokitinius sawo su Herodionay bilodami. Misztre zinome iog tiesus esi / ir kielo Diewo tiesoy moki / ir nera taw rupesties ne ape ku nes ne weyzdy ant persunos zmoniu / pasakik tad mumus / kas taw regis Deragu cinsiu duot Ciesoriuy / ergu ne? A pazinis Jezus piktiby iu / tare ne mus: Kam mani gundziate pakaydunay? Parodikite man manetu cinsinaus. A anis pada we iam grasi. Ir

Jezus

Jezus: Czyy iest ten obrazy y napis? Rzekł mu: Cesarski. Tedy powie dźiáł im; Wiec oddawaycie Cesarzowi/ co iest Cesarskiego a Bogu / co iest Bożego.

tare jiemus Jezus. Kieno tay ira waydas (aba abrozas) ir uźrašas? Tare iam: Ciesoriaus. Tad tare jiemus. A taduokitegi tad kas ira Ciesoriaus Cesoriuy/ a kas ira Diewo Diewuy.

W Niedź: dwudźiestá trzećia poświątkach, Ewá v Matth ś: w Rozd. 9

Vnt dwidesimtos trećios Nedelos po sekminey. Ewă Matth: 9

WOnczas: Gdy mowił Jezus do rzeszy/ Oto kiedyś iedno przyszedszy/ pokłonilo mu sie / mowiac: Panie / corka moiá dopiero skonałá: ále podź włoż ná nie reke twoie/ á ożyie. A wstapiwszy Jezus / szedł za nim/ y vczniowie iego. A oto niewiasta / ktora

ANuo metu: Bekalbunćiam Jezuy miniump štay kunigaykštis wienas prieio / ir garbu iam dare bilodamas: wiešpatie dukte mano dabar numire bet eyk vzdek runku tawo unt ios / á bus giwa. Ir kielys Jezus eio paskuy ii / ir mokitiniey io. A štay zmoo

krwo

krwáwa niemoc przez dwanaśćie lat ćierpiáłá. przyſtąpiwſzy z tyłu/ dotknełá ſię kráiu ſzáty iego. Bo mowiłá ſámá w ſobie. Bych ſię tylko dotknełá ſzáty iego: będę zdrowá A Jezus obroćiwſzy ſię/ y vyzrzawſzy ią rzekł Vfay corko: Wiárá twoia ćiebie vzdrowiłá. Y vzdrowiona ieſt niewiáſtá od oney godziny. A gdy przyſzedł Jezus w dom kśiążęćiá/ y vyzrzał piſzczki/ y tłum ludzi zgiełk czyniący/ rzekł. Odſtąpćie: ábowiemći nie vmárłá dźieweczká/ ale ſpi. Y śmiali ſię z niego A gdy wygnano rzeſzą: wſzed-

na/ kuri kriauio tekieimu kinte per dwilika metu/ priejo izg azupakalo ir paſiliteio kraſzto rubo io. Nes biłoio ſawimp/ Jey paſiliteſiu tiktay rubo io/ ſweyka buſiu. A Jezus atſigrizis ir iſzwidis iu tare. Dukſekis dukte/ intikieimas tawo táwi ſweyku padare. Jr ſweyká buwo ʒmona nuog anos wałundos. A kad ataio Jezus namuoſn kunigaykśćio/ ir iſzwido łumzdinikus ir miniu betrunkiunćiu tare. Atſtokite/ ne numire mergayte bet miegt. Jr iuokies izg io. A kad buwo iʒwarita miniá/ iejo ir nutwepy viał

ſzy wiał ią zá rękę/ y powſtáłá dżiewecz-ká. Y rozeſzłá ſię tá ſławá po wſzytkiey onęy źiemi.

w Niedź: dwudźie-ſtą czwartą po świątkach Ewang: v Matth: ś w R. 24.

W On czás: mo-wił Jezus v-czniom ſwoim: Gdy vyzrzyćie brzydkie ſpuſtoſzenie / ktore ieſt przepowiedziá-ne przez Danyelá Proroká ſtoiące ná mieyſcu świętym / (kto czyta niech ro-zumie) tedy ktorzy ſą w Judſkiey źie-mi / niech vćiekáią ná gory: á ktoby był ná domie / nie-chay nie zſtępuie á-by co wziął z domu ſwego: á kto ná ro-

re runku ios. Jr ziekes mergayte / ir iſzeio apſakimas taſay per wiſſu zie-my anu.

Vnt dwideśimtos kie-twirtos Nedelos po Sekminey Ewangelia Matth 24.

Anuo metu. Bilo-io Jezus mokiti-niams ſawo/ kad iſzwiſte biauru iſz-naykinimu (ar a rz-gayśinimu) kuris ira paſakitas nuog Danielo pranaſzo / ſtowinti vnt wietos ſzwintos (kas ſkay-to tegul iſzmano) tad kurie Judeoy ira / tegul bega vnt kalnu: a kas vnt dungćio / te-gul ne nulipa imtu ko iżg namu ſawo: a kas vnt dirwos

li/ niech ſie názad nie wraca bráć ſukniey ſwoiey. A biádá brzemiennym y pierśćiámi karmiącym w one dni. Prośćieß tedy / áby vćiekanie waße nie było zimie / abo w ßábat. Abowiem ná on czás bedźie wielki vćiſk iáki nie był od poczatku świátá aż do tad / áni bedźie. A gdy by niebyły ſkrocone dni one / nie był by záchowány żá den człowiek ále dla wybranych bedą ſkrocone dni one. Tedy ieśliby wam kto rzekł; oto tu ieſt Chryſtus / ábo owdźie: nie wierzćie Abowiem powſtáną fałßywi Chryſtuſowie / y fałßy-

tegul ne grižo im tu rubo ſawo. A bę da (aba deio) neśćiomus ir penincio mus (aba zindziun ćiomus) anoſe dienoſe. A melſkite adunt ne butų begimas iuſu ziemoy aba ſubatoy. Nes bus tuo metu prieſpauda dide / koki ne buwo nuog pradžios ſwieto / ik sioląy / ney bus. Ir iey butu ne buwi nutrumpintos dienos anos / ne butu išganitas wiſſokias kunas (aba zmogus:) bet del išrinktuiu bus nutrumpintos dienos anos. Tad iey kas iumus taris. Szay sia ira Chryſtus aba auriá / ne tikiekite. Nes kielſis

wi pro

wi Prorocy: y czynić będą známioná wielkie y cudá, ták iżby zwiedli (by mogło być) y wybrane: Otomći wam powiedział. Jesliby tedy wam rzekli: Oto ná puszczy iest: nie wychodźćie. Ono iest w zamknieniu: nie wierzćie Abowiem iáko błyskáwicá wychodzi od wschodu słońcá / y okázuie się aż ná záchodzie. ták będźie y przyszćie syná człowieczego. Gdźieć kolwiek będźie ćiało / tám się y orłowie zgromádzą. A nátychmiast po utrapieniu onych dni słońce się zaćmi y kśiężyc nie da świátłośći swoiey; a gwiazd-

netevsus Christav ir netevsus pranaßav / ir daris zinklus didzius ir praiewus / teip kad paklidiman weſti butu (iay gali buti) ir ißrinktieii. Tay apsakiau iumus. Jey tadu taris iumus. śitay girioy ira / nie ißeykite: śitay ażudarime / ne tikiekite. Nes kaip żaybas ißeyt nuog Saules uztekieimo / ir parodzias ażusileydime: teip bus ir ataimas sunaus żmogaus. Kurnorunt bus kunas / tinay susirinks ir areliey. A tuoiaus po priespaus. day dienu anu saule ażutems / ir menuo ne duos świesibes sawo / ir żwayzdes

á gwiazdy bedą pá-
dáć z niebá; y mocy
niebieskie poruszone
będą: á ná on czás
się vkaże znak Sy-
ná człowieczego ná
niebie. Y tedy bę-
dą nárzekáć wszyt-
kie pokolenia zie-
mie: y vyzrzą Sy-
ná człowieczego
przychodzącego w
obłokách niebie-
skich z mocą wielką
y z maiestatem. Y
pośle Anyoły swe z
trąbą/ y głosem
wielkim: y zgromá-
dzą wybrane iego
ze czterech wiá-
trow/ od kráiow
niebios áż do krá-
iow ich. A od figo-
wego drzewá vczą-
ćie się podobień-
stwá; Gdy iuż gá-
łąź iego odmładza
się/ y liśćie wypu-

puldines iżg dun-
gaus / ir galibes
dungu pasiwiskins.
ir tad deiuos (aba
raudos) wissas gi-
mines ziemes/ ir isz-
wis sunu zmogaus
ateiunti debesije
dungaus su galiby
didziu ir Maiestotu
Ir nusius Anielus
sawo su trubu ir
ballu didziu: ir su-
rinks iszrinktuosius
io nuog kietu, iu we
iu / nuog krasztu
dungu iki krasz-
tams iu. A nuog
medzio figos moki-
kites priliginimo /
kad iau szaka io at-
sinauina (aba pra-
sprogsta) ir la-
pay leydzias) aba
iszsirieciá) zinote
iog arti ira wassa-
ra: teip ir ius kad
iszwisite tay wissa /
szga

szczá / znáczie iż blisko iest láto Tákże y wy / gdy vyźrzyćie to wszytko / wie dźćie iż blisko iest we drzwiách. Záprawdę powiedam wam: iż nie przeminie ten narod ażby sie stáło to wszytko. Niebo y ziemiá przeminą: ále słowá moie nie przeminą.

žinokite iog arti irá durise. Pateysey bilau ¦iumus / iog ne praeys gimine toi / pokolay wissa tay stosis. Dungus ir žieme prašoks (aba praeis) a žodžiey mano ne praeys (aba ne prašoks.(

EWANGELIE POLSKIE Y LITEWSKIE NA SWIETA PRZEDNIEYSZE.

W dźień ś. Andrzeia Apostołá Ewangelia v Matth. ś. w Rodźiale 4.

W On czás: Gdy Jezus chodźił nád morzem Gálileyskim / vyźrzał dwu bráćiey / Symoná ktorego zowią Piotrem y Andrzeiá brátá iego / zápuszczáiące sieći w morze / (ábowiem byli rybitwi) y rzekł im: Podźćie zá mną: á vczynię was rybitwami ludźi. A oni nátychmiast / opuśćiwszy sieći / szli zá nim. A postąpiwszy stamtąd / vyźrzał drugich dwu bráćiey Jakubá Zebedeuszowego / y Janá brátá iego w łodźi / z Zebedeuszem oy-

Vnt dienos Andreiaus S. Ewangelia Matth: 4.

ANuometu. Waykśćiodamas Jezus pas marios Galileos / išwido du brolu / Symanu kuris wadinasi Petru / ir Andreiu broli io beleydziunćius tinklu ing marias (nes buwo zuwinikay) ir tare iiemus / Eykite paskuy mani / ir padarisiu ius zuwinika s zmoniu. A anis tuoiau paliki tinklus eio paskuy ii. A eydamas nuog ti/ išwido kitu du brolu Jakubu Zebedeušo ir Jonu brol io elduoi su Zebedušu temu iu betaysuncius tin-

cem

cem ich / opráwuiące sieći swoiey: y wezwał ich. A oni/ natychmiast opuśćiwszy sieći y oycá/ szli zá nim.

W dźień ś. Mikołaia Biskupa Ewang: v Matth: ś. w R. 25

Onego czásu: powiedział Iezus vczniom swoim tę przypowieść. Człowiek niektory precz odieżdżaiąc/ wezwał slug swoich/ y dał im maiętności swoie. Y dał iednemu pięć talentow/ á drugiemu dwa/ á drugiemu ieden/ káżdemu wedle własnego przemożenia: y wnetże odiachał. A poszedszy on ktory był wziął pięć tálentow / robił imi /

kłus sawo / ir pawadino juos; A anis tuoiau paliki tinklus ir tewu/ eio paskuy ii.

Vnt dienos S. Mikaloiaus Ewan: Matth: 25.

A Nuo metu Biloio Iezus mokitiniams sawo tu prieżodi. Zmogus wienas tolważiuodamas / pawádino tarnus sawo / ir dawe iiemus turtes (aba turtu) sawo Ir wienam dawe pinkis talentus / a kitam du / kitam wel wienu / kiekwienam pagal tikros galibes (aba tikro iżgaleimo:) Ir nużaiawo tuoiau. Ir nueis kuris pinkis talentus iemis bu-

y zyskał

y zyſkał drugie pięć Także y ten ktory był wziął dwá tá. lenty / zyſkał drugie dwá. Lecz ten ktory wziął ieden / ſzedszy zákopał w ziemi / y ſkrył pieniądze Paná ſwego A po nie máłym czáſie wroćił ſię Pan onych ſług / y vczynił liczbę z nimi. A przyſtąpiwszy ten ktory wziął pięć tálentow / przynioſł drugie pięć tálentow / mowiąc: Pánie / dałeś mi pięć tálentow: o tym drugie pięć zyſkał im. Rzekł mu Pan iego. Dobrzeć ſługo dobry y wierny; Gdyześ nád máłym był wierny / nád wielem ćię poſtánowię; wnidź do

wo / ir dirbo ieys / ir nupelne kitus pinkis. Teypagi ir kuris du buwo iemis / nupelne kitu du. A kuris buwo wienu iemis / nueis ikaſe ziemen / ir paſlepe pinigus wieszpaties ſawo. A po niemazam metu / atáio wieszpats tarnu anu / ir dare ſkayćiu ſu ieys. Jr prieis / kuris pinkis talentus buwo iemis / atnesie kitus pinkis talentus taridamis. Wieszpatie pinkis talentus dawey man / szay kitus pinkis nupelniau. Tare iam wieszpats io. Gieray tarne gieraſis ir wiernas (ada teyſus) kag vnt mazo buway

wele-

weſela Páná twego. A przyſtąpiwſzy y on ktory dwá talenty wziął/ rzekł Pánie / dałes mi dwa talenti: otom drugie dwá imi zyſkał. Rzekł mu Pan iego: Dobrzeć ſługo dobry y wierny: Gdyżes był wiernym nad máłem / nad wielem ćię poſtánowię ; wnidź do weſela Pana mego.

wiernas (aba teyſus) vnt daugio tawi paſtatiſiu: ieyk dziaukſman (aba linkſmiben) wieſzpaties tawo. Ir prieio ir kuris du talentu buwo iemis ir tare. Wieſzpatie du talentu dawey man: ſztay kitu du nupelniau. Tare iam Wieſzpats io Gieray tarne gieroſis ir wiernas / iog vnt mažo buway wiernas vnt daugio tawi paſtatiſiu / ieyk dziaugſman Wieſzpaties tawo.

W dzień Poczęcia Panny MARYEY poczatek ś. Ewan: według Matthe. 1.

Vnt dienos praſideio mo Pannos MARYOS Ewangelia Matth: 1.

KSięgi rodzáiu JEzuſá Chryſtuſa Syná Dáwidowego: ſyna Abrá-

KNigas vzgimimo JEzaus Chriſtaus / Sunaus Dowido / ſunaus

ham

hámowego. Abráham zrodził Izáaká: á Izaak zrodził Jakobá: A Jakob zrodził Judę y bráćią iego: Judas lepak zrodził Pháreſá y Zarę z Thamary. A Phares zrodził Eſroná: A Eſron zrodził Arámá: Aram záś zrodził Aminádabá: Aminádab zrodził Naaſſoná. A Naaſſon zrodził Salmoná: A Sálmon zrodził Booſá z Racháby. Boos lepak zrodził Obedá z Ruthy. A Obed zrodził Jeſſego. Lecz Jeſſe zrodził Dawidá krolá. A Dawid krol zrodził Salomoná / z oney ktora byłá Vryaszowá-

Abrahamo. Abrahámas pagimde Izáaku. A Iſaakas pagimde Jakobu. A Jakobas pagimge Ju u ir brolus io. Judas wel pagimde Pharesu ir Zaru iźg Thamaros. A Pharesas pagimdę Eſronu. A Eſronas pagimde Aramu. Aramas wel pagimde Aminadabu Aminadabas pagimde Naaſſonu. A Naaſſonas pagimde Salmonu. A Salmonas pagimde Boozu iźg Rahabos. Boozas wel pagimde Obedu iźg Ruthos. A Obedas pagimde Jeſsi. A Jeſſe pagimde Dowidu Ka-

Sálomon zaś zrodził Roboamá: A Roboam zrodził Abiama; Abiam zrodził Áse: Asa zrodził Jozáphata. A Jozáphat / zrodził Jorámá. Joram lepak zrodził Ozyaszá; A Ozyasz zrodził Jeathámá: A Joatham / zrodził Achazá. A chaz záśie / zrodził Ezechiaszá: A Ezechiasz / zrodził Manassesá: A Manásses zrodził Amona: Amon lepak zrodził Jozyaszá. A Jozyasz zrodził Jechoniaszá y bráćia iego w zaprowadzeniu Babilońskim. Lecz po záprowádzeniu Bábilońskim / Jechoniasz zrodził Salathielá:

ralu. A Dowidas Karalus pagimde Salamonu isz a nos / kuri buwo vriaszaus / Salamonas wel pagimde Roboamu. A Roboamas pagimde Abiamu. Abiamas pagimde Asu. Asa wel pagimde Jozaphatu. A Jozaphatas pagimde Joramu Joramas wel pagimde Oziaszu. A Oziaszus pagimde Joathamu. A Joathamas pagimde Achazu Achazas wel pagimde Ezechiaszu. A Ezechiaszus pagimde Manassesu. A Manasses pagimde Amonu. A monas wel pagimde Josiaszu. A Josiaszus pagimde Je-

A Sáláthel / zrodźił Zorobabelá: A Zorobabel / zrodźił Abiuda: Abiud lepak zrodźił Eliakimá. A Eliakim zrodźił Azora. Azor záśię zrodźił Sádoká: A Sádok zrodźił Achima: Achim też zrodźił Eliudá. A Eliud zrodźił Eleazárá: A Eleazár zrodźił Máttháná. Mátthán lepak zrodźił Jakobá: A Jakob zrodźił Jozepha mężá Máryey. Z ktorey śię národźił IEZVS / ktorego zową Chrystusem.

choniaßu ir brolus io persineśime Babylonion: A persinesimuy Babylonion Jechoniaßus pagimde Saláthieli. A Saláthielis pagimde Zorobabeli. A Zorobabelis pagimde Abiudu. Abiudas wel pagimde Eliakimu. A Eliakimas pagimde Azoru. A Azoras pagimde Sadoku. A Sadokas pagimde Achimu. Achimas wel pagimde Eliudu. A Eliudas pagimde Eleazaru. A Elezaras pagimde Mátthanu. Matthanas wel pagimde Jakobu. A Jakobas pagimde Jozephu wiru Marios / išg kuriuos gime IEZVS / kuri wadina Christusu

W dźień ś. Thomaſza Apoſtoła. Ewangel. v Iana ś. w Rozd: 20.

WOn czás: Thomáß ieden ze dwunaśćie / ktorego zowią Didymus nie był z nimi kiedy przyßedł Jezus. Mowili mu tedy drudzy vczniowie: Widźieliſmy Pana. A on im rzekł: Jeśli nie vyzrzę w rękú iego przebićia gozdźi / á nie włożę palcá mego námiey ſce gozdzy / y nie włożeli ręki moiey w bok iego: nie vwierzę. A po ośmi dni / byli záſie vczniowie iego w domu; y Thomaß z nimi. Przyßedł Jezus drzwiami zámkniony mi / y ſta-

Vnt dienos ſ. Thamoſiaus Ewangelia Ioniep 20:

ANuo metu Thamosius wienas iſʒ dwilikos / kuris wadinoſi Didymu / ne buwo ſu ieys / kad ataio Jezus. Tare tad iam kiti mokitiniey: Regieiom Wießpati A anas tare iiemus Jey ney neißwiſiu runkoſe io praduri mo winiu / ir ne indeſiu pirßto mano wieton winiu / ir ne ikeyſiu runkos mano ßonan io / ne inctikieſiu Jr po aßtuoniems dienoms wel buwo mokitiniey io widuy / ir Thamosius ſu ieys. Ataio Jezus durims aʒudaritoms / ir ſtona /

nął w pośrzodku / y rzekł: pokoy wam. Potym rzekł Thomaßowi; Sciągni sám palec twoy / á ogladay ręce moie / y sciągni rękę twoie / á włoż ią w bok moy: á nie bądź nie wiernym / ále wiernym. Odpowiedźiał Thomaß / y rzekł mu: Pan moy y Bog moy. Powiedźiał mu Jezus: Jżes mię vyźrzał Thomaßu / vwierzyłes. Błogosłáwieni ktorzy nie widźieli á vwierzyli.

tos widuy iu ir tare. Pakaius iums. Potam tare Thamosiuy. Jßtießk si nay pirßtu tawo a apziwalgik runkas mano: ir ißtießk runku tawo a įndek iu ßonan mano: á ne buk netikinčiu bet tikinčiu Atsakie Thamosius ir tare. Wießpats mano ir Diewas mano. Tare iam Jezus / iog regieiey mani Thamosiau / intikieiey. Pagirti kurie ne regieio á intikieio.

W dźień świętego Szczepana Ewang: v Matth: ś. w Rozd 23

Vnt dienos S. Stephano Ewangelia Matth: 23.

WOn czás: Mowił Jezus rzeßom Zydowskim / y

ANuo metu: Bíloio Jezus miniump zidu ir wi-

przełożonym kapłáńſkim: Oto ia poſyłám do was proroki y mędrce / y Doktory: á z nich (iedne) zábijiećie y vkrzyżuiećie y á drugie vbiczuiećie w bożnicách waſzych / y będźiećie ie prześládowáć od miáſtá do miáſtá / áby przyſzłá ná was wſzytká krew ſpráwiedliwa / ktora rozlana ieſt ná ziemi / ode krwie Ablá ſprawiedliwego / áż do krwie Zacharyaſzá syná Baráchiaſzowego / ktoregośćie zábili miedzy kośćiołem y ołtarzem. Záprawdę powiádam wam / żeć przyidźie to wſzytko ná ten narod. Jeruzalem / Jeruzalem /

reſniump kunigu-sitay aſz ſiunčiu iuſump Pranaſzus ir iſzmintingus ir mokituoſius raſzty. Jr iżg iu azumuśite ir nukriziawoſite / ir iżg iu nuplakſite bażnićioſe iuſu ir perſekioſite nuog mieſto ing mieſtu / adunt ataytu vnt iuſu wiſas krauias teyſuſis / kuris praliętas ira vnt źiemes / nuog krauio Ablo teyſaus iki krauiu Zachariaśiaus ſunaus Barachiaſzaus / kuri aźiu muśiete terp bażnićios ir altoriaus. Vżteſiu biłau iumus / atays wiſſa tay vnt giminės tos. Jeruzalem / Jeruzalem / kuris azumuśineio prana-

ktore

ktore zábiiasz proroki/ y kamionuiesz te/ ktorzy do ćiebie sa posłani. Ile kroć chćiałem zgromádźić syny twoie/ iáko kokosz kurczętá swoie pod skrzydłá zgromádza/ á niechćiáłes? Otoż wam zostanie dom wász pusty. Abowiem powiadam wam: Nie wyzrzyćie mię od tąd áż rzeczećie: Błogosławiony ktory idzie w imię Pańskie.

kus/ ir akmenimis zudi tuos/ kurie tawisp buwo nusiusti. Kiek kartu noreiau surinkti sunus tawo/ kaip wiszta surinkta wisztelus sawo po sparnays/ a nenoreiey? Sitay atliks iumus namay iusu apleysti. Nes sakau iumus/ ne regiesite manis nuog sio meto/ net tarisite. Pagirtas kursay eyt wardan wieszpaties.

W dźień ś. świętego Iana Ewangelisty Ewangel:v Iana ś. w Rodźiale 21.

Vnt dienos S. Iono Ewangelistos Ioniep 21.

WOn czás/ rzekł Jezus Piotrowi: podź zá mną. A Piotr obróćiwszy sie/ wyzrzał onego vcznia/ ktore-

AGuo metu. Biloio Jezus Petruy Eyk paskuy mani. Atsigrižis Petras išwido mokitini anu/ kuri milejo Je-

go miłował Jezus / pozad idącego / ktory też położył się był przy wieczerzy ná piersiách iego / y mowił: Panie ktoryż iest co ćię wyda? Tego tedy vyzrzawszy Piotr / rzekł Jezusowi: Panie / a ten co? Powiedział mu Jezus: Ták chcę żeby ten został / áż przyide / co tobie do tego? ty podz zá mną. Gruchnelá tedy tá mowa miedzy bráćią / iż on vczeń nie vmrze. Lecz nie rzekł Jezus / Nie vmrze: ále / Tak chcę żeby on został áż przyide / co tobie do tego / Ten ći iest on vczeń / ktory świadczył o-

zus paskuy eiunti / kursay ir guleio wiećierioy vnt krutu io ir táre / wieszpatie kas ira / kuris tawi izducs? situ tad iszwidis Petras taria Jezuy. Wieszpatie a tassay ku? Taria iam Jezus. Teip noriu adunt tassay atlik. tu / pakolay ataysiu / kas taw top? tu eyk paskuy mani Iszeio tad tokalba terp brolu / iog mokitinis anasay ne nurims. A ne tare Jezus ne nu. mirs. bet teip noriu adunt anas atliktu pakolay ataysiu kas taw top? Tassay ira mokitinis anassay / kuris świećiumu izduost

tym

kym/ y napiſał to: á wiemy że prawdźiwie ieſt świádectwo iego.

W dźień Młodźiąkow Ewang. v Matth. ś. w Rozd: 2.

Onego czáſu: Anyoł Pańſki vkazał ſię we śnie Jozephowi/ mowiąc: Wſtań á weźmi dźieciątko y mátkę iego/ á vchodź do Egiptu/ y bądź tam áżći powiem. Abowiem będźie Herod ſzukał dźiećiątká/ aby ie zátraćił. A on wſtawſzy/ wźiął dźiećiątko y matkę iego w nocy: y vſzedł do Egiptu. Y był tam áż do śmierći Herodowey: aby ſię ſpełniło/ co powiedźiano ieſt od Paná

ape tay ir paraśie tay/ ir žinome iog tieſus ira ſwiećiimas io.

Vnt dienos Nekaltuiu Bernelu Ewangelia Matt. 2.

Anuometu. Angelas Wieſzpaties paſirode ſapny Jozephuy bilodamas: Kielkis ir imk berneli ir motinu io/ ir bek ing Egiptu/ ir buk ti nay pakolay paſakiſiu taw. Nes ieſzkos Herodas bernelo/ adunt ii nužudiitu. A anas kielys/ ieme berneli ir motinu io naktiy/ ir nueio ing Egiptu/ ir buwo tinay iki numirimuy Herodo Adunt iſzpilditus kas buwo paſakita per pranaſzu bilun-

przez

przez Proroká mowiącego : Z Egiptu wezwáłem Syna moiego. Tedy Herod widząc że był omylonym od Mędrcow / rozgniewał się bárzo / y posławszy pobił wszytkie dzieci ktore były w Bethlehemie/ y po wszyt/kich gránicách iego odewu lat y niżey/ według czásu ktorego się był dostátecznie wywiedział od Mędrcow. Tedy się spełniło to co iest rzeczono przez Jeremiaszá Proroká mowiącego : Głos był słyszan w Ramie : płacz y narzekánie wielkie : Ráchel płácząca synow swoich / y nie chciáła się dáć pocieszyć iż ich nie mász.

ti. Izg Egipto pawadinau sunu mano. Tad Herodas regiedamas / iog buwo nuog iszmintinguiu priwiltas / apsirustino labay / ir nusiuntis azumusie wissus bernelus kurie buwo Bethleeme ir wissuose krasztuose (aba rubeziuose) io / nuog dweiu metu ir ziemiaus : pagal meto kurio buwo isiklaussis nuog iszmintinguiu. Tad isipilde kas buwo pasakita per Jeremiasiu pranaszu bilunti. Balsas Ramoy girdetas ira / werksmas ir raudoimas didis. Rachel werkiunti sunu sawo / ir nenoreio but palinksmintu / iog iu nera.

W dzien

W dźień świętey Agnieszki. Ewang: v Matth: ś. w R. 25.

Wonczas: Mowił Jezus vczniom swoim tę przypowieść. Podobne iest krolestwo niebieskie dźiesiąći Pánom / ktore wziąwszy lampy swoie / wyszły przećiw oblubieńcowi y oblubienicy. A pięć z nich było głupich / á pięć mądrych. Ale pięć głupich / wziąwszy lampy / nie wźięły z sobą oleiu. A mądre wźięły oleiu w naczynia swoie z lámpami. A gdy oblubieniec omieszkiwał / zdrzymały śię wszytkie / y posnęły. A w pułno-

Vnt dienos S. Iagnieszkos Ewangelia Mat. 25.

Anuo metu. Biloio Jezus mokitiniams sawo tu priezodi. Priliginta ira karalistie dungaus desimti pannoms kurios iemi lampas sawo iszeio prieß iauniki ir pasawintiny (ába sukalbetuiu ponnu) A pinkios isz iu buwo durnos / ir pinkios iszmintingos. Bet pinkios durnos iemi lámpas / ne ieme aleiaus su sawim: á iszmintingos ieme alieiaus su duos sawo su lampams. A kad truko iaunikis apsnudo wissos ir azumigo. A widuy naktie

cy

cy ostało się wołánie: Oto oblubieniec idzie / wynidźcie przećiwko iemu. Tedy wstały one wszytkie Panny / y ochędożyły lámpy swoie. Lecz głupie rzekły mądrym: Daycie nam z oleiu wászego: boć lámpy násze gásną. Od powiedziały mądre mowiąc: By snadź nam y wam nie dostáło / idźcie rączey do przedáiących / á kupcie sobie. A gdy szły kupowáć / przyszedł oblubieniec: á ktore były gotowe weszły z nim na gody / y zamkniono drzwi. Naostatek przyszły też y drugie panny / mowiąc: Pánie / Pánie / otworz nam. A on

stoios szauksmas / stay iaunikis eyt / iszeykite priesz ii. Tad kieles wissos anos pannos / ir aprede lampas sawo. A durnos iszmintingoms tare / Duokite mums isz alieiaus iusu: nes lampas musu gisa. Atsakie iszmintingos bilodamos. A dunt artes (aba ne kas) mums ir iums netektu / eykite gieriaus pardaweiump ir pirkite saw. A kad eio pirktu / ata io iaunikis / ir kurios buwo prisirinki ieio su iuo swodbon / ir áiuwertos buwo duris. A vnt galo (oba kabay weiay) ataio ir kitos pannos bilodamos. Wieszpatie Wiesz

od po-

odpowiedáiac/rzekł: Zaprawdę mowię wam/ nie znám was. Czuyćież tedy bo nie wiećie dniá ani godziny.

W dźień nawrocenia ś. Pawła Ewan. v Mattheusza ś. w Rozdź. 19

WOn czás: Rzekł Symon Piotr do Jezusá: Otosmy my opuśći li wszytko / y poszli chmy za tobą. coż nam tedy będźie? A Jezus rzekł im: Záprawdę powiádam wam / iż wy / ktorzyśćie szli zá mną / w odrodzeniu gdy vśiedźie Syn człowieczy ná stolicy maiestátu swego/ będźiećie y wy sie

patie atadarik mūs. A anas atsakidamas tare. Pateysey bilau iumus. Ne pažistu iusu. Jauskiteg (aba budekite) tad: nes nežinot dienos ney adinos.

Vnt dienos S. Powiła apsigrižimo Ewangel Matth: 19

ANuo metu: Bilojo Symanas Petras Jezusop. Sztay mes wissa apleydeme / ir nueiom paskuy tawi / kasgi tad mums bus? A Jezus atsakie iiemus: Azutiesu bilau iumus/ iog ius / kurie paskuy mani eiot / atsigimime kad sesis sunus žmogaus vnt sosto Máiestoto sawo / sedesite ir ius

dźieć

dźieć ná dwanáśćie ſtolicách / ſadząc dwanaśćie pokolenia Jzraelſkie. Y wßelki ktoryby opuśćił dom / ábo bráćia / ábo śioſtry / ábo oycá / ábo mátkę / ábo żonę ábo ſyny / ábo role / dla imienia mego: tyle ſtokroć weźmie / y żywot wieczny odźierży

W święto oczyśćienia Panny Máryey Ewangel. v Luk. ś. w Rozd. 2

WOn czás: Gdy ſię wypełniły dni oczyśćienia Máryey według zakonu Moyżeßowego przynieśli Jezuſá do Jeruzalem áby go ſtawili Pánu / (iáko nápiſáno ieſt w zákonie Páńſkim:

vnt dwilikos ſoſtu ſudidami dwilika giminiu Jzraelo. Jr kiekwienas / kurſay apleys namus / aba ſeſeris aba brolus / aba tewu / aba motinu / aba moteri / aba ſunus / aba dirwas / dek wardo mano: tiek ſimtu kartu ims ir żywatu vmżynu apturės.

Vnt ßwintes Apćiſtiimo Pannos Marios. Luk: 2.

ANuo metu. Kad iſpildes dienos apćiſtiimo Marios pagal zokono (aba iſtatimo) Moyżieśiaus / atanesie Jezu Jeruzalimop / adant ii ſtátitu wießpati kaip paraśita ira iſtatim-

Ze wßele

Ze wßelki mężczy-
zná otwieráiący ży-
wot/ świętym Pá-
nu názwany bę-
dźie.) A iżby od
dáli ofiárę wedle te-
go co iest powie-
dźiano w zákonie
Pańskim/ parę sy-
nogalic/ ábo dwo-
ie gołąbiąt. A oto
był człowiek w Je-
ruzalem/ ktoremu
imię Symeon: á ten
był człowiek sprá-
wiedliwy y bogo-
boyny/ oczekiwá-
iący poćiechy Izrá-
elskiey: a Duch ś.
był w nim. Y o-
znáymiono mu było
przez Duchá świę-
tego/ że nie miał o-
glądáć śmierći/
ażby pierwey oglą-
dał Chrystusá Pań-
skiego. Y przyßedł
w Duchu do kośćio-

Wießpaties iog
wisokias wirißkas
atweriusis ziwatu/
ßwintu Wießpati
bus wadintu (ava
algotu) Jr adunt
duotu afieru/ pa-
gal to kas ira pasa-
kita istátime Wieß-
paties/ poru pur-
pelu aba du way-
ku karwelu (aba
du karwelaycziu) A
sztay zmogus buwo
Jerozolime/ ku-
riam wárdas Sy-
meonas/ á tasay
zmogus teysus/ ir
Diewo biiusis lau-
kius palinksminimo
Jzraelo/ ir Dwa-
sia ßwynta buwo
iump. Jr pasakita
(aba apreykßta
iam buwo nuog
Dwasios ßwyntos
iog ne turetio smer-
ties regiet/ net pirm

ła. A gdy rodzicy wnośili dźiećiątko Jezuſá / áby zá nie vczynili wedle zwyczáiu zakonnego: on też wźiął ie ná ręce ſwoie: y błogoſłáwił Bogá / y mowił: Teraz Pánie puśćiaß ſługę twego w pokoiu / według słowá twego. Gdyż oczy moie oglądáły zbáwienie twoie. Ktoreś zgotował przed oblicznośćia wßytkich ludźi. Swiátłość ná obiáwienie Pogánow / y chwałę ludu twego Izráelſkiego.

ißwiſtu Chryſtu Wießpaties. Ir atato Dwaſioy baznicion. A kad gimditoiey inesineio berneli (aba wayfieli) Jezuſu / adunt padaritu azu ii pagal budo iſtatimo (aba zokano. Ir iiſſay ieme ii vnt runku ſawo ir garbino Diewu ir tare. Nu leyd tarnu táwo wießpatie pagal żodżio tawo pakaiuy. Jog ißwido akis mano ißganimu tawo. Kuri ſugatawiiey poakim wiſſu żmoniu ſwieſiby vnt apreyßkimo pagonu ir garbos żmoniu tawo Izraelo.

W dźień świętego Maćieia Apoſtoła Ewan: v Matth. ś. w Rozdz. II.

Vnt Szwintes Matthieiaus ſ. Apoſtała Fwangelia Mat. II.

Won

W One czás: Odpowiadáiąc Jezus / rzekł: Dźiękuię tobie Oycze / Pánie niebá y źiemie / żeś te rzeczy zakrył przed mądrymi y rostropnymi / á obiáwiłeś ie máluczkim. Tákci Oycze: iż śię ták vpodobáło przed tobą. Wszytkie rzeczy dáne mi są od Oycá mego. Y nikt nie zná Syná / iedno Oćiec: áni Oycá kto zná/ iedno Syn á komuby chćiał Syn obiáwić. pódźćie do mnie wszyscy ktorzy prácuiećie / y iestescie obćiążeni: á ia was ochłodze. Weźmićie iarzmo moie ná śię/á vczćie śię odemnie / żem iest ćichy y po-

A Nuo metu: Atsakidamas Jezus tare Deka noiu taw Tewe / Wieszpatie dungaus ir ziames / iog tay pasłepey nuog iszmintinguiu ir supruntunćiuiu/ ir apreyszkiey tay mażiteliams/(mażiems waykielams.) Teip Tewe / iog teip poakim tawis megos. Wissa ira mani paduota nuog Tewo mano. Jr niekas nepažista sunaus tiktay Tewas ney Tewo kas pažista tiktay sunus / ir kam noretu sunus apreykszt. Eykite manisp wissi / kurie warkstate ir apsunkinti este / á asz ius atwesinsiu (aba atilsi iums duosiu) Jmkite iungu ma-

ktorego

kornego sercá: á náy dźiecie vspokoienie duszom wászym. Abowiem iarzmo moie słodkie iest a brzemię moie lekkie.

no vnt sawis / ir mokikites nuog manis / iog romus esmi / ir nużiemintos śirdies a rasire atilsi dusioms iusu. Nes iungas mano saldus ira / a naszta mano lyngwa.

Na dźień ś. Kaźimierza Ewangelija v Luk: 12.

ONego czásu Mowił Pan Jezus vczniom swoim Niechże będą przepasane biodrá wasze / y pochodnie zápalone w rękách wászych: á wy podobni ludziom czekaiącym ná Páná swego áż się z god powroci: iż gdyby przyszedł á zakołatał / wnetby mu otworzono. Szczęśli-

Vnt dienos S. Kazimiero Ewangalia Luk: 12.

ANuo metu. Bilóio Jezus mokitiniams sawo. Tegul strenos iusu esti periuostitos / ir żiburiey (aba żwakies (użudegti runkose iusu: aius roligus żmonemus laukiantiemus Wieszpaties sawo / pakołay iżg swodbos sugriż; aduntkad ataÿs ir paklúmbens / tuoiaus átwertú wi bili

wi oni ſludzy / kto-
re przyßedßy / pan
znaydzie czuiace. Zá
prawdę powiadam
wam / iż ſię przepa-
ße á poſadzi ie / a
przechadzáiac ſię bę-
dzie im ſłużył. A
ieśliby przyßedł o
wtorey ſtrazy / y
potym o trzećiey
ſtrazy / á ták żeby
nálazł : ßczęśliwi
ſą oni ſludzy. A to
wiedźćie / iż gdyby
wiedział goſpodarz
ktorey godźiny zło-
dźiey ma przyść /
czułby wżdy / á nie
dopuśćiłby podko-
páć domu ſwego.
Y wy gotowi bądź-
ćie: bo tey godźiny
ktorey ſię nie domnie
maćie / Syn czło-
wieczy przyidźie.

iam. Pagirty tar-
nay anie/ kuriuos
atais Wießpats/
ras iaućiunćius
(abá ne miegun-
ćius. Vžtieſu ſakau
iumus / iog perſi-
iuoſtis ir paſodins
iuos / a perſiwayk
ściodamas ſlużis ie-
mus (aba tarnaus)
A iey atays ape vn-
tru ſargibu ába
vntroy ſargiboy /
vntrami ſergieimi /
ir potam ape trećiu
ſergieimu atays / ir
teip ras pagirti ira
tarnay anie. A tay
žinokite iog kad ži-
notu Wießpats ku-
rioy adinoy (aba
walundoy) wagis
turi atayt / iauſtu
pateyſey / a ne per-
leyſtu perkaſt na-
mu ſawo. Ir ius ga
tawi bukite: nes kuriuoy adinoy ne tikieſsite/
ſunus žmogaus atays.

W święto Zwiastowania Panny Maryey Euang: v Luk: ś. w Rozd: I.

ONego czásu: Posłan iest Anyoł Gábryel od Bogá / do miástá Gálileyskiego / ktoregо imię Názáreth / do panny poślubioney mężowi / ktoremu imię było Iozeph z domu Dawidowego: á imię Panny / Márya. Wszedszy tedy Anyoł do niey / rzekł: Bądź pozdrowiona / łáski pełna: Pan z tobą: błogosławionás ty miedzy niewiástámi. A oná vsłyszawszy / zátrwożyłá się z mowy iego: y myśliłá iákie by to było pozdrowienie. Y rzekł iey

Vnt Szwintes Páſweykinimo Ponnos Marios Ewangelia. Luk. I.

ANuometu Núsiųstas buwo Angelas Gabrielas nuog Diewo ing miestu Galileos / kuriam wardas Nazareth / Pannosp sukaibetosp wiruy kuriam wardas Iozephas / iżg namu Dawido / á wardas pannay Mariá Ir ieis Angelas iosp tare: sweyka milistos pilna / Wieszpats su tawim / pagirta tu terp moteru. Kuri iżgirdussi iſsigundo iżg kalbos io ir dumoio kokſay tay bútu páſweykinimas. Ir tare Angelas iey. Nebiiokis Ma-

Anyoł

Anyoł: Nie boy śie Marya: abowiem nalázłaś łáskę v Bogá. Oto pocżnieß w żywocie: y porodźiß Syná: a názowieß imie iego Jezus. Ten bedźie wielki: a bedźie zwan Synem naywyżßego: y da mu Pan Bog stolicę Dawida Oyca iego: y bedźie krolował w domu Jakobowym na wieki: a krolestwu iego nie bedźie końca. A Maryá rzekłá do Anyołá: iákoż śie to ástanie: gdyż męża nie znam? A Anyoł odpowiedźiawßy / Rzekł iey: Duch ś. ástąpi ná ćie: á moc naywyżßego záćmi tobie. Przetoż / y to co śie z ćiebie ná-

ria: Nesradai mi-listu Diewiep. Sitay pradesi: ziwati ir pagimdisi sunu / ir praminsi wardu iam Jezus. Tassay bus didis / ir sunumi Aukściausioio wadintas bus / ir duos iam Wießpats Diewas sostu Dawido tewo io / ir karalaus namuose Jakobo ant amziu / ir karalistes io ne bus galo. A Maria tare Angelop. Kaip tay bus kadang wiro ne pazistu? A Angelas atsakidamas tare: Dwasia ßwynta atays ing tawi / ir galibe Aukściausioio vzdinks taw. Todring ir tay / Kas vzgims izg tawis ßwynta / bus

redzi

rodzi święte / bedzie ná zwáno Synem Bozym. A oto Elzbietá krewna twoiá : y oná poczęłá Syna w stárośći swey. A ten mieśiąc szosty iest oney/ ktora zowią niepłodna : bo v Bogá nie bedzie zadne słowo niepodobne. Y rzekłá Marya : O to służenicá Páńska / niechay mi sie ostánie według słowa twego.

W dźień ś. Ierzego y ś. Woyćiecha, Ewang: v Iana ś. w Rozd. 15.

Onego czásu. Mowił Jezus vczniom swoim : Jam iest winna máćicá prawdziwa á Oćiec moy iest oracżem. Wszelka

wadintá sunumi Diewo. A šitáy Elzbieta gimineta tawo / ir toi pradeio sunu senatwey (aba senibey) sawo. A tasay menuo šiesztas ira anay / kuriu wadina ne waysingu : nes ne bus Diewiep neizgáletás (ába neizgálimas) wissokias zodis. Ir tare Maria· Sitay tárnayte Wieszpáties / tegul mán stoios pagal zodzio tawo.

Vni dienos S. Iurgio ir S. Waytiekaus Ewä: Ioniep 15.

ANuo metu. Biloio Jezus mokitiniams sawo. As esmi wino medelis (aba wino szaknis / liempo) a tewas mano ira artoiu

lato-

latorośl / ktora we mnie nie rodzi owocu/ odetmie ia: á wßelką ktora rodzi owoc/ te ochędozy/ aby obfitßy owoc przynosiła. Juz wy iesteście czystymi dla słowá ktorem do was mowił. Mieyßkayćieß we mnie: a ia w was Jako latorośl nie może rodzić owocu samá z siebie / ieśli nie będzie trwáć w winney máćicy ták że ani wy / ieśli we mnie mießkać nie będziećie. Jamći iest winna máćicá: wyśćie latorośli. Kto mießká we mnie / á ia wnim/ ten wielki owoc rodzi: bo bezemnie nic czynić nie możećie: Jeśliby kto we

Kiekwienu ßakieli (aba atażalu) kuri manimp ne atneßa waysiaus / atkirs iu: A kiekwienu kuri atneßa waysiu / tu apciśtis (aba apłasis / apkuops) adunt gausesni (aba skaiſesni waysiu atneßtu. Jr ius este ciſtays del żodżio / kuri kal beiau iumus. Giwenkite manimp / a aß iuſpi. Kaip ßakiele (aba atażała (ne gali atneßt waysiaus iżg sawi paćios / iey ne bus (aba ne pateks) wino medeliy (aba wino liemeniy:) teypagi ir ius / iey manimp ne giwensite. Aß esmi wino medelis: a ius ßakieles (aba atażamnie

mnie nie trwał: precz wyrzucon będzie iáko látorośl / y vschnie / y zbiorą ią / y do ogniá wrzucą / y gore. Jeśli wemnie trwáć będziećie / á słowá moie w was trwáć będą: czegokolwiek záchcećie / prośić będźieśie / y sstánie śie wam.

los.) Kas giwena manimp / á aś iump / tasay didi neśa waysiiu. Nes be manis nieko ne galite darit. Jey kás manimp ne giwens: śalin (ába oran) bus iśmestás kaip atażalá ir padzius / ir surinks iu / ir vgnin imes / ir degá. Jey manimp giwensite / ir żodziey mano iuspi bus: Kogitiktay noresite / prásisite / ir stosis iums.

W dźień ś. Philippa y Iakuba Apostołow Ewan: v Iana ś. w Rozdz. 14.

Vnt dienos SS. philippo ir Iakubo Apaśtalu Ewangelia. Ioniep 14.

W On czas: Mowił Jezus vczniom swoim Niech śie nietrwoży serce wasze Wierzzyćie w Bogá. y w mie wierzćie. W domu Oycá mego iest

Anuo metu. Biloio Jezus mokitiniams sawo. Tegul nenusigusto sirdis iusu. Tikite ing Diewu / ir jing mani tikiekite. Námuose Tewo mano mieś

mieszkánia wiele. Bo gdzieby inaczey było: powiedział bych wam był/ abowiem idę gotowáć wam mieysce. A ieśli odeydę/ y zgotuię wam mieysce: przyidę záśię/ y weźmę was do siebie: iżbyśćie gdziem ia iest/ y wy byli. A wiećie dokąd ia idę y drogę wiećie. Rzekł mu Thomasz Panie / niewiemy dokąd idźiesz: á iákoż możemy drogę wiedźieć ?. Rzekł mu Jezus : Jam iest droga/ y prawda/ y żywot, żáden nieprzychodźi do Oyca iedno przez mię. Gdybyśćie mię ználi / wżdybyśćie y Oyca mego znali: od tego gá-

daug ira giwenimu Nes kad kitaip butu: pasakis bucia iunus / iog eymi gatawitu iumus wietos: wel ataysiu ir imsiu ius sawispi adunt kur asz esmi/ ir ius butumite. A zinote kur eymi/ ir kielu zinote. Tare iam Thamosius. Wieszpatie ne zinom kur eysi / a kay pogi kielu galime zinot ? Tare iam Jezus : Asz esmi kielas / tiesa ir ziwatas Niekas notayt Tewop tiktay per mani. Rad butumite mani pazini/ ir tewugi butumite pazini: ir nuog to meto pazisite ii ir regieiot ii. Tare iam Philippas : Wieszpatie/ parod mums

supo

ſu, poznáćie go / y widźieliśćiego go. Rzekł mu Philip: Pánie / vkaż nam Oycá: á doſyć nam (ná tym) Rzekł mu Jezus: Przez ták długi czás ieſtem z wámi: á nie poználiśćie mię? Philippie kto mnie widźi, widźi y Oycá. Jákoż ty mowiß: Vkaż nam Oycá? Nie wierzyćie że ia w Oycu: á Oćiec ieſt we mnie. Słowá ktore ia do was mowię / nie od sámego śiebie mowię. Lecz Oćiec we mnie mießkáiacy on czyni vczynki. Nie wierzyćie iżem ia w Oycu: á Oćiec we mnie ieſt? Wżdy dla ſamych vczynkow wierzćie. Zá-

Tewu / á gana mums. Tare iam Jezus: Teip ilgu metu. (aba ilgay) eſmi ſu iums: a nepažinot manis? Philippay kas regi mani / regi ir Tewu mano. Jr kaipog tu kalbi / Pá-rod mums Tewu? Ne tikite iog aß Tiewiep: a Tewes manimp ira? žodžius kuriuos aß kalbu iums / ne nu og ſawi paties kalbu. Bet Tewas manimp giwendamas / anas dara darbus. Netikite iog aß Tewiep / á Tewas manimp ira? Bet del darbu pačiu titiekite. Vžtieſu vžtieſu ſakau iumus. Kas tiki ing mani / dar-

prawdę /

prawdę / zaprawdę wam powiadam: kto wierzy w mię / vczynki ktore ia czy-nię / y on czynić będzie: y więtße nád te czynić będzie / bo ia do Oycá idę: A oczkolwiek będźiećie prosić Oycá w imię moie / to vczynię.

W dźień Nalezienia Krzyżá ś. Ewá: v Iana ś. w Rozd: 3.

ONego czásu: Był człowiek z Pháryzeußow i-mieniem Nykodem / kśiążę Zydowskie. Ten przyßedł do Je-zusá w nocy y rzekł mu: Rabbi / wie-my iżeś przyßedł od Bogá náuczyćie-lem. Bo żaden tych znamion czynić nie może ktore ty czy-nisz / ieśliby z nim

bus / kuriuos aß da-rau ir anas dáris / ir didesnus vnt tu daris / iog aß Te-wop eymi. Ape-kunorint prasisite Tewo wardan ma-no / tay padarisiu.

Vnt dienos Atradimo Križiaus ś. Ewange: Ioniep 3.

ANuo metu. Bu-wo žmogus isz Phárizeußu wardu Nikodemas kuni-gáykßtis židu. Tá-ssay ataio Jezusop naktiy ir tare iam. Rabbi žinome iog nuog Diewo atáiey mokitoias. Nes niekas negali tu ženklu darit / ku-riuos tu daray / iey su iuo Diewas ne-butu. Atsakie Je-

Bog

Bog nie był. Od-
powiedział Jezus /
y rzekł mu : Za-
prawdę / zaprawdę
mowię tobie : ieśli
się kto nie odrodzi
znowu / nie może
widzieć krolestwá
Bożego. Rzekł do
niego Nykodem :
Jákoż się może czło-
wiek rodzić będąc
stárym ? Izali mo-
że powtore wniść
w żywot matki
swey / y odrodzić
się ? Odpowiedział
Jezus : Záprawdę
záprawdę powiá-
dam ci : ieśli się kto
nie odrodzi z wody
á z Duchá świętego
nie może wniść do
krolestwá Bożego.
Co się národziło z
ćiáłá / ćiáło iest : á
co się narodziło z
Duchá / duch iest.

zus ir tare iam. Vż
tiesu vżtiesu bilau
taw. Jey kas ne at-
gims iżg nauio /
negal regiet kara-
listes Diewo. Tare
iam Nikodemas.
Kaip gali żmogus
atgimt senu buda-
mas ? Galigu vn-
tru kartu ieyt żiwa-
tan motinos sawo
ir atgimt ? Atsakie
Jezus. Vżtiesu sá-
kau taw / iey kas
notgims iżg wun-
denio ir iż Dwasios
ßwyntos / ne gal
ieyt karalisten Die-
wo. Kas vżgime iżg
kuno / kunas ira /
á kas vżgime iżg
Dwasios / Dwasiá
ira. Ne stebekis iog
taw táriau / reykia
iums iż nauio vż-
gimt. Dwasiá kur
nori puciá / ir bal-

Nie dziwuy się/ żem ci powiedział: potrzeba się wam znowu narodzić. Duch kędy chce wieie/ y głos iego słyszysz: ale niewiesz skąd pochodzi/ ábo do kąd idzie. Takżeć iest każdy który się narodził z ducha. Odpowiedział Nykodem y rzekł mu: Jákoż to być może? Odpowiedział Jezus/ y rzekł mu: Tyś iest nauczycielem w Jzraelu/ á tego niewiesz? Zaprawdę/ zaprawdę powiádam tobie: iż co wiemy/ to mowimy: á cochmy wi dzieli/ to swiadczymy: á swiádectwá naszego nie przyimuiecie. Jeśli gdym wam rzeczy ziem-

su iis girdi/ bet ne zinay izg kur atayt abá kur eyt. Teip ira kiekwienas/ kursay vzgime izg Dwasios. Atsákie Nikodemas ir tare iam. Kaip gali tay būt? Atsákie Jezus ir tare iam. Tu esśi magistras (abá mokitoias) Jzraeliy/ a to ne zinay. Vztiesu vztiesu sakau taw/ iog ku zinome kalbame/ ir ku regieiome/ tay swieczame: á swiečiimo mu u neprimate. Jey zie mes (aba ziemiszkus) daykius sakian iumus/ a teciau ne tikite/ kaypog iey sakicia iumus dungiszkus tikiesite A ne wienas ne vzzingie vnt dungaus

ſkie powiadał przed ſię nie wierzyćie? jakoż/ieślibym wám niebieſkie opowiádał/ wierzyć bądzięćie? A żaden nie wſtąpił do niebá: iedno ten ktory ſſtąpił z niebá/ Syn człowieczy ktory ieſt w niebie. A iáko Moyżeſz powyżſzył był węża ná puſzczy: ták potrzebá aby powyżſzon był Syn człowieczy: áby káżdy ktory weń wierzy/ nie zginął/ ale miał żywot wieczny.

tiktay kurſay nużingie izg dungaus/ ſunus żmogaus/ kuris ira dunguy. A kaip Mayżiesius paaukſztino żalti giriojy/ teip reykia adunt paaukſztintas butu ſunus żmogaus: adunt kiekwienas/ kurſay tiki ing ii/ ne prażutu/ bet turetu vmżiuu żiwátu.

W dźień ś. Stániſła wa Biskupa y męcżennika Ewangelia naydźieſz na wtora niedźielę po Wielkiey nocy

Vnt dienos S. Staniſlawo wiſkupo ir mučielniko Ewange: raſi vnt vntros Nedelos po Welikay.

W dźień S. Iana Krzćićiela, Ewan: v Luk: ś w Rozd: 1.

Vnt dienos ś. Iono Krikſztitoio Ewange: Luk. 1.

ELżbiećie wypełnił ſię czás poro-

ELżbietay iſzpildes metas padzenia

dzenia; y porodźiłá syná. Y vsłyszeli sąsiedźi y krewni iey? iż vwielbił Pan miłośierdźie swe z nią y rádowáli się z nią A gdy było dnia ośmego / przyszli obrzezowáć dźieciątko: y dawáli mu imię oycá iego / Zacháryasz. A odpowiedźiawszy mátká iego / rzekłá: Nie ták: ále będźie nazwány Janem. Y mowili do niey / iż żadnego nie masz w narodźie twym / coby go zwano tym imieniem. Y dawáli znáć oycu iego / iákoby go chćiał nazwáć. A on żądawszy tábliczki / nápisał te słowá: Jan iest imię iego. Y dźiwowáli się wszyscy

gimdimo / ir pagimde sunu. Jr iszgirdo susiedai ir giminetcii io / iog padidino Wieszpats mielásirdisky sawo su iu / ir dziaugies su iu. A kad buwo diena / aszma atáio apipiaustinetu bernelo / ir wadino ij wárdu tewo io Zácháriásiumi. A atsakidama motina io tare: Neteip / bet bus wadintas Jonu. Jr tare iosp. Jog ne wieno nera gimtney tawo / kuri wadintu tuo wardu. Jr rode per zimklus tewuy io / kaip ij noretu wadint. A anas gieyzdamas tablicieles / parasie tuos zodzius Jonas ira wardas io. Jr stebeios

A wnet

A wnet ſię otworzy-
ły vſtá iego / y iezyk
iego y mowił / bło-
goſłáwiąc Bogá. Y
padł ſtrach ná wſzy-
tkie ſąſiády ich: y
po wſzyſtkim gor-
nym kráiu Judſkim
rozſłáwione. ſą
wſzytkie te słowá A
wſzyſcy ktorzy ſły-
ſzeli / kłádli do ſer-
cá ſwego / mowiąc
Coż wżdy to zá
dźiećiątko będźie
ábowiem byłá z nim
ręká Páńſká. A
Záchâryaſz oćiec ie-
go nápełnion ieſt
Duchá świętego:
y prorokował / mo-
wiąc: Błogoſłáwio-
ny Pan Bog Izrá-
elſki: iż nawiedźił y
vczynił odkupienie
ludu ſwoiego.

wiſsi. Jr tůiaus
atſiwere burna io
ir liezuwis io ir kal-
beio garbindamas
Diewu. Jr puolo
bayme vnt wiſſu
ſuſiedu iu / ir po-
wiſſay kalningay
ſzali Judeos apreyk
ſzti (aba apſakiti)
buwo wiſsi żodźiey
tie. Jr deio wiſsi
kurie girdeio ſirdin
ſawo taridami. Kaſ
humanay / bernelis
kaſay bus? Nes bu-
wo runka Wieſzpa-
ties ſu iuo. A Zacha-
riaſius tewas io pa-
pilditas buwo Dwa-
ſiu ſzwintu ir pra-
naſzawo bilodamas
Pagirtas wieſz-
pats Diewas Jzra-
elo / iog atlunkie ir
padare atpirkimu
żmoniu ſawo.

W dźień

W dźień ś: Piotra y Pawła Apost: Ewā: v Matth: ś w R. 16.

Vnt dienos SS. Petro ir Pawiło Apaßtału Ewangelia Mat. 16.

WOn czás: Przyszedł Jezus w strony Cesareey Philippowey: y pytał vczniow swoich/ mowiąc: Kim powiadáią być ludźie Syná człowieczego? A oni rzekli: Jedni Janem Krzćićielem: á drudzy Eliaszem: inszy też Jeremiaszem: ábo iednym z Prorokow Rzekł im Jezus: á wy kim mię być powiádaćie? A Symon Piotr odpowiádáiąc/ rzekł. Tyś iest Chrystus Syn Bogá żywego. A odpowiadáiąc Jezus rzekł mu Błogosłáwiony iest Sy-

ANuo metu. Ataio Jezus ing szalis Cesareos Philippo/ ir klause mokitinius sawo bilodamas. Kuo sako sunti żmones sunu żmogaus? A anis pasákie: Wieni Jonu krikßtitoiu: á kiti Eliaśiumi / kiti wel Jeremiaśiumi / aba wienu iżg pranaßu. Tare iiemus Jezus. A ius kuo mani sunti sakote? A Symonas Petras atsakidamas tare: Tu esi Christus sunus Diewo giwo. A atsakidamas Jezus táre iám Pagirtas esi Symanay Bariona:

mionie

mione Báryoná: bo ćiáło y krew nie obiáwiłá tobie / ale Oćiec moy ktory iest w niebiesiech. A ia tež tobie powiádam / iześ ty iest opoká: á na tey že opoce zbuduię kośćioł moy: á brámy piekielne nie zwyćiežą go. Y tobie dam klucz krolestwá niebieskiego A cokolwiek zwiąžesz na ziemi / będźie związano y w niebiesiech: á cokolwiek rozwiąžesz ná ziemi / będźie rozwiązano y w niebiesiech.

W dźień Nawiedzeniá Panny Maryey Ewang. v Luk. s. 1.

Onego czásu: Wstawszy Ma

Nes kunas ir kraujas ne apreyszkie taw / bet Tewas mano / kuris ira dunguose. Jr asz bilau taw iog tu esi vola (aba akmuo volingas) ir vnt tos volos (aba vnt to akmenio volos) subudawosiu baźnićiu mano ir wartay pekłos ne pergales ios. Jr taw duosiu raktus karalistes dungaus. Jr kunorint surisi vnt źiames / bus suriszta ir dunguose / a kunorit iszrisi vnt źiames / bus iszriszta ir dunguose.

Vnt dienos Atłunkimo Pannos Marios Ewang: Luk. 1.

Anuo metu: Kiełusis Mar: eio ing rya

..a / poßla w gorne krainę z kwapieniem do miastá Judzkiego: y weßłá w dom Zychárya-ßow: y pozdrowiłá Helzbietę. Y ſtáło ſię ſkoro vſłyßáłá Helzbietá pozdrowienie Máryey: ſkocżyło dzieciątko w żywocie iey. Y napełnioná ieſt Duchá świętego Helzbietá: á záwołałá głoſem wielkim / y rzekłá: Błogosłáwionaś ty miedzy niewiáſtámi: y błogosłáwion owoc żywotá twego. A ſkądże mnie to / że przyßłá matká Páná mego do mnie. Abowiem oto / iáko doßedł głos pozdrowienia twego do vßu moich: ſko-

kalningu ßali ſu paſiſkubinimu ing mieſtu Judos / ir ieio namuoſn Zachariaśiaus / ir paſweykino Helzbietu. Jr tikos / kad ißgirdo paſweykinimu Marios Helzbietá: ßoko (nuog dżiaugſmo) waykielis żiwati ios. Jr papildita buwo Dwaſiu ßwyntu Elżbieta / ir praßuko bal ſu didżiu ir tare. Pagirta tu terp moteru / ir pagirtas wayſius żiwato tawo. Jr ißkurgi man tatay / adunt ataytu motina wießpaties mano manip? Nes śitay kad ataio balſas páſweykinimo tawo ing auſis mano: ßoko izg dżiaugſmo

gyio

żyło od rádośći dźiećiątko w żywoćie moim. A błogosłáwiona / ktoraś vwierzyłá / że sie ziszczą te rzeczy ktore tobie powiedźiano od Pana. Rzekłá Marya: Wielbi duszá moiá Páná. A rozrádował sie duch moy w Panu zbáwićielu moim.

waykielis ziwati mano. A pagirta / kuri ińtikieiey. Nes iszpildisis tie dayktay / kurie taw pasakiti ira nuog wieszpaties. Ir tare Maria Didina (aba garbina) dusia mano Wieszpati. Ir prasilinksmino dwáśia mano Diewiep izganitoip máno.

W dźień ś. Małgorzaty, Ewá: Mat 13

W On czas: Powiedźiał Jezus vczniom swoim te przypowieść: Podobne iest krolestwo niebieskie skárbowi skrytemu ná roley: ktory nalazszy człowiek / skrył á z rádośći iego odchodźi / y wszytko co ma przedaie / á

Vnt dienos S. Malgarietos Ewan Mat: 13.

A Nuo metu. Biloio Jezus mokitiniams sawo tu priezodi: Priliginta ira karalistedungaus izduy (aba skarbuy) pasleptam d.r.woy: kuri radis zmogus paslepe / ir nuog dziaugsmo io eyt / ir wissa ku turi par

ons

onerola kupuie. Zá ſie podobne ieſt kro. leſtwo niebieſkie człowiekowi ßuká- iącemu dobrych pe- rel. A nalazßy ie- dne koßtowną per- łe / ßedßy poprze- dał wßytko co miał y kupił ią. Zaſie / podobne ieſt krole- ſtwo niebieſkie nie- wodowi zapuſzczo- nemu w morze / a z każdego rodzaiu ryb zgromadzáiące- mu. Ktory / gdy ſie nápełnił / wyćią- gnowßy / á nábrze- gu vſiadßy / wy- brali dobre w naczy- nia / á złe precz wy- rzućili. Tákći bę- dźie w dokonaniu świátá. Wynidą an yołowie / y wyłączą złe z poſrzodku ſpráwiedliwych / y

duoſt / ir pirka dir- wu avu. Wel prily- ginzai ira karaliſte dungaus żmoguy ießkunciam gieru źimciugu. A radis wienu brungu źim- ćiugu / nueis par- dawe wiſſa ku tu- reio / io pirko ii. Wel priliginta ira kara- liſte dungaus tin- kluy didźiam (aba newaduy) ileyſtam marioſna / iż kiek- wieno gimimo źu- wu ażugrieżuſ- ćiam. Kurſay kad pr ſipilde / iſzwilki ir unt kraßto ſedis / iſzrinko gieras ſu- duoſna / a piktas oran iſzmete. Teip bus pabaygoy ſwie- to. Jßeys Angelay ir atſkire piktuo- ſius izg widurio tey- ſuiu / ir imes iuos

wrzuca ie w piec o-
gniſty: tám będźie
płacz y zgrzytánie
zębow. Wyrozumie-
liśćie to wßytko?
Powiedźiał mu:
Ták Pánie. A on
im rzekł: Przetoż /
káżdy Doktor ná-
uczony w krole-
ſtwie niebieſkim /
podobny ieſt czło-
wiekowi goſpoda-
rzowi / ktory wiy-
muie z ſkarbu ſwe-
go nowe y ſtare rze-
czy.

W dźień S. Maryey
Magdaleny, Ewan-
gelia Luk: 7.

ONego czáſu: Prośił Jezuſá niektory z Pharyzeußow / áby znim iadł. Y wßedßy w dom Pharyzeußow vśiádł. A oto niewiáſtá ktora byłá

pećium vgnies / ty-
nay bus werkſmas
ir griežimas duntu.
Jßmanetegu tay
wiſſa? Tare iam.
Teip Wießpatie. A
anas iiemus tare:
Todrin kiekwienas
raßtinikas mokitas
karaliſtey dungaus
toligus ira žmoguy
Wießpati śieymi-
nos (aba gaſpado-
rius) kurſay ißi-
ma izg izdo) aba
ſkardo) ſawo nau-
ius ir ſenus dayktus

*Dionoy ś. Marios Ma-
gdalenos Ewangelia,*
Luk: 7.

ANuo metu Praśie Jezuſo wienas Pharizeußas / adunt walgitu ſu iuo / Jr ieis namuoſn Phárizeußo ſedos. A śitay žmona / kuri buwo

w mieśćie

w mieśćie grzeßnicá / dowiedziawßy ſie iż śiedział w domu Phárызeußowym / przynioſłá alábáſtrowy ſłoiek oleyku: y ſtánowßy z tyłu v nog iego, poczęłá łzami polewać nogi iego; á włoſami głowy ſwey vćierałá: y cáłowáłá nogi iego: y oleykiem mazałá. A widząc Pháryzeuß / ktory go był wezwał / rzekł ſam w ſobie / mowiąc: Być ten był Prorokiem / wżdyćby wiedźiał / ktorá / y iaka to ieſt niewiaſtá / co ſie go dotyká, bo ieſt grzeßnicá. A Jezus odpowiedziawßy / rzekł do niego: Symonie / mam ći coś

mieſty nuſideiuſsi (aba grießnikie) kad ißtiro iog ſedos namuoſe Pharizeußo / atnieśie ala baſtru moſties: ir ſtoiuſis ižg ažupakalo pas. koios io / aßaroms pradeio łayſtit koias io / ir plaukays galwos ſawo ßluoſte / ir buciawo koias io / ir moſtim tepe. A regiedamas Pharizeußas / kurſay bu wo ii pawadinis tare pats ſawimp bilodamas. Taſay kad butu pranaßu / žinotu pateyſey / turi ir kolti ira žmona kuri paſiliti io / iog nuſideiuſsi (aba grießnikie) ira. A Jezus atſakidamas tare iop. Simanay turiu taw ku paſa-

powiedźieć. A on
rzekł: Miſtrzu /
powiedz. Lichwiarz
niektory miał dwu
dłużnikow: ieden
dłużen był pięć ſet
śrebrnych groſzy /
á drugi pięćdźieśiąt
A gdy oni nie mieli
czym płáćić / odpu-
śćił obiemá. Kto
ryż tedy więcey go
miłuie? A Symon
odpowiedźiawſzy /
rzekł: Mniemam /
iż ten / ktoremu
więcey odpuśćił. A
on mu powiedźiał;
Dobrześ rozſądźił.
Y obroćiwſzy ſię ku
niewieśćie / rzekł
Symonowi: Wi-
dźiſz tę niewiáſtę?
Wſzedłem do domu
twego / nie dałeś
wody ná nogi moie:
á tá łzami polała
nogi moie; y wło-

kit. A anas táre
Mokitoie ſakik.
Nuominikas wie-
nas tureio du ſko-
liniku: wienas kal-
tas buwo pinkis
simtus grásius/á
vntras pinkias de-
simtis. A kad ne-
tureio anis izg kur
azumokietu / atley-
de abiem. Kasgi ta
du ii daugieſn mili?
Atſiliepdamas Si-
manas tare: Nu-
manau (aba regiſi
mań) iog taſay /
kuriam daugieſn a-
tleyde. A anas iam
tare: Gieray apſu-
diiey. Ir apſigrizis
zmoneſp / tare Si-
manay: Regi situ
zmonu? Jeiau na
muoſn tawo / wun-
denio koiams mano
ne dawey / a toi
aſzaroms palayſte
ſámi

fámi ſwemi otárłá.
Nie pocáłowałeś
mię: á ta iákoż we-
ßłá/ nie przeſtałá
cáłowáć nog mo-
ich. Nie pomazałeś
oliwą głowy moiey
á ta olekiem nogi
moie pomazáłá.
Przeto powiadamći
odpußczone iey ſą
wiele grzechow / iż
wielce vmiłowáłá.
A komuć máło od-
pußczáią / máło mi-
łuie. Y rzekł do niey
Odpußczone ſą to-
bie grzechy twoie.
Y poczeli / ſpołem
siedzący / mowić
miedzy ſobą: Ktoż
to ieſt co to y grze-
chy odpußcza? Y
rzekł ku niewieśćie
Wiará twoia zbá-
wiłá ćię: idźże w
pokoiu.

koias mano/ ir płau
kays ſawo apßluoſte
Ne pabučiawaymą
mis / ato kaip ieiau/
ne palowe bučiuot
koiu mano. Aliwu
galwos mano ne pa
tepey/ a to moſtim
patepe koias mano.
Ir todelig ſakau
taw; Atkeyſta irą
iey daug nuſideimu/
iog numilelo daug.
A kam mažieſn a-
tleydžiáſi / mažieſn
mili. Ir táre ioſp.
Atleyſti ira taw grie
kay táwo. Ir pra-
deio kurie draugie
ſedeio/ kalbet ſa-
wimp. Kas tay ira/
kurſay ir griekus
atleydžia. Ir tare
žmonoſp. Intikiei-
mas tawo tawi pa-
ſweykino (aba iżgiel
biejo)eyk pakaiuy.

W dźień ś. Iakuba Apost. Ewan: Mat: 20.

WOn czas: Przyszła do Jezusá mátká synow Zebedeuszowych z syny swemi / czyniąc mu pokłon / y prosząc czegoś od niego. A on iey rzekł: Czego chcesz? Rzekłá mu: Rzecz áby śiedźieli ći dwa synowie moi / ieden po práwicy twoiey / á drugi po lewicy w krolestwie twoim. A Jezus odpowiedaiąc / rzekł: Nie wiećie czego prośićie. Możećie pić kielich / ktory ia będe pił? Rzekli mu: Możemy. Rzekł im: Kielich ći moy pić będźiećie: ále śiedźieć po prawicy moiey / y po lewicy

Vnt dienos ś. Iakubo Ewan. Matth: 20.

ANuo metu, Ataio Jezusop motina sunu Zebedeuszo su sunumis sawo duodama iam garbu / ir prasidamna ko nuog io. A anas iey táre: Ko nori? Tare iam. Tarik adunt sedetu tuo du sunu mano / wienas po desiney tawo / a vntras po kayrey karalistey táwo. A Jezus atsakidamas tare: Nezinote ko praszot. Galitegu giert kieliku / kuri asz giersiu? Tare iam. Galime. Tare riemus. Kieliku tiesa mano giersite: bet sedet po desiney mano / aba po kayrey / ne mano dayktas ir duot

nie iest

nie iest moiá rzecz dać wam; ále ktorym iest zgotowáno od Oyca moiego.

W dźień ś. Wawrzyńca Ewangelia Iana 12.

W On czas: Mowił Jezus vczniom swoim. Záprawdę / záprawdę mowię wam: ieśli ziarno pszeniczne wrzucone w ziemię nie obumrze: tedy sámo zostáwa. Lecz ieśli obumrze: wielki owoc przynośi. Kto miłuie duszę swą / vtraći ią: á kto nienawidźi duszę swey nátym świećie / ten iey strzeże ku wiecznemu żymotowi. Jeśli mnie kto służy / niechże zá mną idźie: á gdźiem ia iest / tam

iumus: bet kurie mus sugatawita ira nuog Tewo mano.

Vnt dienos S. Laurino. Ewang: Ioniep 12:

ANuo metu. Biloio Jezus mokitiniams sawo. Vžtiesu vžtiesu bilau iumus. Jey grudas kwiećiu puolys žiamen ne numirs / iisay pats atliekti. A iey numirs / didi (aba gausu) way siu ataneša. Kas mil dusiu sawo / pražudis iu: a kas ne kinćia dusios sawo vnt to swieto / vnt vmžino žiwáto (aba giwenimo) sergt ios (ába ažuláyko iu.) Jey kas man tarnauia / tegul paskuy mani y sługá

y ſługá moy będźie. Jeśli mi kto będźie ſłużył: vczći go Oćiec moy / ktory ieſt w niebieśiech.

W święto w Niebowźięćia Panny Maryey, Ewan. Luk: 10

W ONY czás: Wſzedł Jezus do nieiákiego miáſteczká: á niewiáſtá niektora imieniem Martha / przyięłá go do domu ſwego. A tá miáłá śioſtrę imieniem Marya: ktora też śiedząc v nog Páńſkich / ſłucháłá słowá iego. Ale Mártha roſtárgniona byłá około rozmáytey poſługi. Ktora ſtanawſzy / rzekłá: Pánie / i niedbaſz ty iż śioſtra moiá opuśćiłá

eyt: a kur aſz eſmi tinaylir tarnas mano bus Jey kas man tarnaus / nugarbins ii Tewas mano.

Vnt dienos dungun iemimo Pannos Marios Ewngelia 10.

ANuo metu. Jeio Jezus wiexan mieſtelin / azmona wiena wardu Martha priieme ii namuoſn ſawo. A to tureio ſeſeri wardu Maria / kuri beſededama pas koias Wieſzpaties / klauſe zodzio io. A Mártha ſieloios ape tulu luobimu (aba tarnawimu) kuri ſtoios ir tare. Wieſzpatie ne rupinies tu iog ſeſuo mano paliko mani paćiu luobtis / aba tarnaut

ściłá mie żebym sámá posługowáłá? Rzeczże iey tedy / áby mi pomogłá. A odpowiedáiąc rzekł iey Pan: Martho / Martho / troszczeß się / y frásuieß około wielá. Alec iedne goż potrzebá. Marya nalepßą cząstkę obrałá: która od niey odięta nie będźie.

tarikig / tad iey adunt man padetu. A atsatidamas tare iey Wießpats. Martha Martha / sielaysi ir karśćiuoiß ape daug. Bet wieno (daykto) reykia. Maria gieriausiu dalu aprinko / kuri ne bus atimta nuog ios.

W dźień ś. Bartłomieiá Apostołá Ewang: Luk: 6.

WOn czas: Wyßedł Jezus ná gorę modlić się: y nocował ná modlitwie Bożey. A gdy by dźień / przyzwał vczniow swoich; y wybrał z nich dwanaśćie / ktore też nazwał Apostoły. Symona / kto-

Vnt dienos s. Bartłamieiaus. Ewangelia Luk: 6.

ANuo metu. Jßeio Jezus vnt kalno melstus / ir pernaktawo vnt maldos Diewo. A kad buwo diena (aba kad ißaußo) priwadino) ada pazadino) mokitinius sawo: ir aprinko iß iu dwilika / kurego

rego nazwał Pio-
trem / y Andrzeiá
brátá iego: Jáku-
bá y Jáná / Philip-
pá y Bartołomieiá /
Mátthеuszá y Tho-
máſzá / Jakubá A-
phеuszowego / y Sy
mona / ktorego zo-
wia Zelotem / y Ju-
de Jakubowego / y
Judaſzá Jſzkaryo-
tá / ktory był zdray-
ca. A ſzedszy z nimi /
ſtanął w polu ná ro-
wninie / y rzeſzá
vczniow iego / y
mnoſtwo wielkie lu-
du ze wszytkiey Jud-
ſkiey ziemie / y z Je-
ruzalem: y z kraiu
pomorſkiego / y z
Tyru / y Sydonu /
ktorzy byli przyszli
áby go ſłuchali / y
byli vzdrowieni od
niemocy ſwoich Y
ći ktorzy nágába-

riuos ir Apaſzta-
lays pramine. Sima-
nu kuri pramine
Petru / ir Andrieiu
broli io: Jakubu ir
Jonu / Philippu
ir Bartlamеiu /
Mattheuſzu ir Tha-
mosiu / Jakubu
Alpheuſzo / ir Sima-
nu kuri wadino
(aba algoio) Ze
lotu / ir Judu Ja-
kubo / ir Judosiu
Jſzkariotu / kurſay
buwo iſzdawеiu. Jr
nueio ziemin ſu ieys
ſtoios vnt lauko li-
gumoy / ir minia
mokitiniu io / ir lá-
bay daug źmoniu
nuog wiſſos Jude-
os ir Jerozolimo ir
iſzg Tyro ir Sydono
kurie atait buwo /
adunt klauſitu io ir
iſzgiditi butu nuog
ligu (aba negalu)

nie

nie mieli od duchow nieczystych / vzdrawiani byli. Y wszytka rzesza pragnęła się go dotknąć: abowiem moc wychodziła od niego / y vzdrawiała wszytki.

W dźień Narodzenia P. M. Ewan: taż ktora w dźień poczęćia P. Maryey.

W dźień Podwyższenia ś. Krzyża Ewange: Iana 14.

O Onego czasu: Mowil Jezus rzeszom Zydowskim. Terazći iest sąd świata: teraz kśiąże tego świata precz wyrzucone będzie. A ia ieśli będę podwyższon od ziemie / pociągnę wszytko do siebie. (A mowił to oznaymuiąc iako

sawo Jr tie kuriuos liete (aba wárgino) dwásay neći stieii (aba welinay) įżgiditi buwo. Jr wissa minia gieyde io pasilitiet nes galibe eio nuog io ir gide wissus.

Vnt dienos vżgimimo Pannos Marios Ewan: toig, kuri Prasideimy ios.

Vut dienos Paaukßtinimo Kriżiaus ś. Ewan Ioniep. 12.

A Nuo metu. Biloio Jezus miniay zidu. Nu sudas ira swieto / nu Kunigáykßtis to swieto oran bus ißmestas. A aß iey busiu paaukßtintas nuog ziames / wissa trauksiu sawiip (atáy kalbeio zinklindamas (aba

wa

wa śmierćia miał vmrzeć.) odpowiedźiáłá mu rzeßa: Myśmy słyßeli z zakonu / że Chrystus trwa náwieki. A iákoż ty powiádaß / potrzeba áby był podwyżßon Syn człowieczy? ktoryż to iest Syn człowieczy? Rzekł im tedy Jezus. Jeßcze do małego czásu iest miedzy wámi świátłość. Chodźćieß poki świátłość maćie / żeby was ćiemność nie ogarnełá. A kto w ćiemnośći chodźi / niewie kądy idźie. Poki świátłość máćie / wierzćież w świátłość / abyśćie byli synámi świátłośći.

žiniu daridamas(kokiu mirimu tureio mirt.) Atsakie iam minia. Mes girdeiom izg Zokano (aba istatima) iog Chrystus atliek(aba patinka) vnt vmžiu / ka pop tu kalbi / Reykia páaukßtint sunaus žmogaus. Kursay tay ira sunus žmogaus? Tare tad iiemus Jezus. Dabar mažay ira terp iusu (aba su iumus) swiesibe. Waykśćiokite pakolay swiesiby turite / adunt iu su tumsibe nopimtu A kas tumsibey waykśćioia/ nežino kur eyt. Kolay świesiby turite / tikiekite ing świesiby/ adunt butumite sunumis świesibes.

W dźień

W dźień ś. Matth: Ewange: Matt. 9.

WOn czás: Vyzrzał JEzus człowieká siedzącego ná cle/ Mattheuszá imieniem: y rzekł mu: Podź zá mną. A wstawszy poszedł zá nim. Y stáło sie: gdy on siádł do stołu w domu/ oto wiele celnikow y grzesznikow przyszedszy/ siedzieli wespoł z Jezusem y z vczniami iego. A widząc Pháryzeuszowie/ rzekli vczniom iego: Czemu z Celniki y grzeszniki ie náuczyćiel wász? Lecz Jezus vsłyszawszy/ rzekł. Nie trzebá zdrowym lekarzá/ ále złe się máiącym.

Vnt dienos Mattheußo ś. Ewan. Mat: 9.

ANuo metu. Iß wido Jezus žmogu ſedinti vnt muyto wardu Mattheußu/ ir táre iam/ Eyk paſkuy mani. Ir kielys eio pá ſkuy ii. Ir ſtoios beſedint iam ažu ſtalo namuoſe/ ßitay daug muytiniku ir nuſideusiu (aba grießniku (ataii ſedeio ažu ſtalo ſu Jezuſu ir ſu mokitinieys io. A regiedami Phariżeußay tare mokitiniams io. Kodrin ſu muytinikays ir ſu nuſideieieys (aba grießnikays) walgo mokitoias iuſu? Bet Jezus iżgirdis tare. Ne reykiá

Szedszy tedy / náuczcie sie co to iest: Miłośierdźia chcę/ á nie ofiáry. Bom nie przyszedł wzywáć spráwiedliwych/ ále grzesznych.

W dzień ś. Michała Archanioła E. wan. v Matth. ś. 18

WOn czas: Przyszli do Jezusá vczniowie / mowiąc: Ktoli wietszym iest w krolestwie niebieskim? A Jezus wezwawszy dźiecięciá / postawił ie w pośrzodku ich / y rzekł: Záprawdę powiádam wam- ieśli się nie náwrocićie y nie zstaniećie się iako máłe dźiátki / nie wnidźiećie do krolestwá niebieskiego

sweykiemus gidytoio/ bet piktai turintiemus. Nueit tad išmokitites kas tay ira Mielasirdistes noriu / a ne afieros. Nes notajau wadintu teysiuiu bet nusideiusiu.

Vnt dienos ś. Michoło Ewan: Matth. 18.

ANuo metu. Priejo Jezusop mokitiniey bilodami. Kas didesniu ira karalistey dungaus? A Jezus priwadinis mažu berneli pastate ii widuy iu ir tare. Vžtiesu sakau iumus. Jey not sigriešite ir ne stositės kaip mažieii berneley/ ne ieysite karalisten dungaus. Kasnorint tadu nužiamins sawi pati / kaip tasay waykre-

Kro

Kto ſię tedy vniży
iako to dźiećiatko:
tenći ieſt wietßy w
kroleſtwie niebie-
ſkim. A ktoby przy-
iał iedno dźiećiatko
takowe w imię mo-
ie: mnie przyimuie:
A ktoby zaś zgor-
ßył iednego z tych
to małych/ ktorzy
w mię wierzą: le-
pieyby mu było/ á-
by záwießono ká-
mień młyńſki v ßy-
ie iego/ y zátopio-
no go w głębokośći
morſkiey. Biádá
świátu dla zgorße-
nia. Abowiem mu-
ßąc przyść zgorße-
nia: á wßakże biá-
dá człowiekowi o-
nemu/ przez ktore-
go zgorßenie przy-
chodźi. A ieśli rę-
ká twoia ábo nogá
gorßy ćię: odetni ią

lys/ taſay ira dide-
ſnis karaliſtei dun-
gaus. A kas priims
wienu toki wayke-
li wardan mano/
mani priima. A kas
wei papiktins wie-
nu iźg tu mażitelu/
kurie ing mani tiki:
giereſn iam butu/
adunt vźkartu ak-
meni girnu (aba
akmeni melnićios)
vnt kaklo io/ ir nu-
ſkundintu ii gilu-
mon mariu. Beda
(aba deia) ſwie-
tuy nuog papikti-
nimu. Nes muſiia
atayt papiktinimay
wienokig beda tam
żmoguy per kuri
papiktinimas ata-
yt. A iey runka ta-
wo/ aba koia tawo
piktina tawi: at-
kirs iu ir atmeſk nu
ogſawis. Giereſn

y zárzuć od śiebie.
Lepieyći tobie vło-
mnym ábo chro-
mym wniść do ży-
wotá: nizli máiąc
dwie ręce/ być wrzu-
conym w ogień
wieczny. A ieśli o-
ko twoie gorßy ćię
wyłup ie/ y zarzuć
od śiebie. Lepieyći
tobie iednookim
wniść do żywotá/
nizli dwie oczy má-
iąc bydź wrzuco-
nym do piekła ogni-
ſtego. Pátrzcież á-
byśćie nie wzgar-
dzáli iednego z tych
to máłych. A bo-
wiemći wam po-
wiadam iż anyoło-
wie ich w niebie-
śiech záwßę widzą
oblicze Oycá mego
ktory ieſt w niebie-
śiech.

taw ira lußam aba
rayßam ieyt ing iz-
watu: negi dwi run-
ki, aba dwi koiì tu-
rinćiam but imeſtu
vgnin vmzinon. A
iey akis tawo pikti-
na tawi/ izdreſk
(aba izgierzſk) ių
ir atmeſk nuog ſa-
wis: giereſn taw
ira wienu aki turin
ćiam ieyt ing ziwa-
tu/ negi dwi aki
turinćiam but ime-
ſtu vgnin pragaro
(aba peklos.)
Weyzdekite adunt
nepaniekintumite
wieno izg tu mazu-
iu. Nes ſakau iu-
mus/ iog Angelay
iu dunguoſe wiſa-
dos regi weydu te-
wo mano/ kuris ira
dunguoſe.

W dźień

W dźień śś. Symona y Iudy Apostołow Ewan: s. Ian 15.

Won czas: Mowił Jezus vczniom swoim. To wam przykázuie; ábyśćie sie społecznie miłowali. Jeśli was świat nienawidzi: wiedzćież iż mnie pierwey niż was nienawidźiał. Byśćie byli z świátá: tedyby świat co swego iest miłował. Lecz iżeśćie nie są z świátá/ alem ia was wybrał z świátá: Przetoż was świát nienawidzi. Wspomnicie na słowa moie/ ktorem ia wam mowił: Nie iest sługá wietszy niż Pan iego. Ieślić mnie przesládowáli: y waści przeslá-

N

Vnt dienos ss. Simono ir Iudos Ewangelia Ioniep 15.

ANuo metu. Biloio Jezus moktiniams sawo. Tay isakau iumus/ adunt mitetu mites draugie. Jey swietas iusu nopkincia, zinokite iog mani pirm neg iusu nopkinte. Bad butumite isg swieto esti/ swietas kas io ira/ miletu. A iog isg swieto ne este/ bet as isrinkau ius isg swieto/ del to iusu swietas nopkincia. Atminkite vnt zodziu mano/ kuriuos as iumus kalbeiau: Ne est didesnis tarnas vnt Wiespaties sawo. Jey mani persekio io ir ius persekios/

dowáć będą. Jeślić słowá moie chowáli: y wáſzeć chowáć będą. Aleć wam to wſzytko czynić będą dla imienia mego: bo nie znaią onego ktory mię posłał. Bych był nie przyſzedł/ á nie powiadał im: nie mieliby grzechu. Lecz teraz nie máią wymowki z grzechu ſwego. Ktoć mnie nie nawidźi: y Oyca mego nienawidzi Bych był miedzy nimi vczynkow nie czynił/ ktorych żaden inſzy nie czynił: niemieliby grzechu. Lecz teraz y widzieli/ y nienawidźieli mnie/ y Oycá mego. A to żeby ſię wypełniło ſłowo ktore ieſt w zakonie ich nápiſane: Ze mię dáremnie mieliſz nienawiśći.

iey żodżius mano ażulaykie/ ir iuſu ażulaykis. Bet tay wiſſa daris iumus del wardo mano: iog nežino to/ kurſay atſiunte mani. Kad bućia notais ir nekalbeis iiemus nuſideimo ne turetu bet nu neturi iſſikalbeimo iżg nuſideimo ſawo. Kas mani nopkinćia ir Tewo mano nopkinćia. Kad bućia darbu ne daris terp iu/ kuriu ne wienas kitas ne dare/ nuſideimo neturetu. Bet adunt iżſipildytu żodis/ kurſay iſtatimi (aba żokany) iu ira paraśitas. iog nopkuntoy tureio mani dowanay.

W dźień

W dźień wszytkich Swiętych Ewange: Matth. 5.

WOn czas: Widząc Jezus rzesze / wstąpił na gorę. A gdy usiadł / przystąpili k niemu uczniowie iego: bo otworzywszy usta swe nauczał ich/mowiąc: Błogosławieni ubodzy duchem: ábowiem ich iest Krolestwo niebieskie. Błogosłáwieni cisży: ábowiem oni osiędą ziemię. Błogosłáwieni ktorzy są smutni: abowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni ktorzy łákną/ y prágną: abowiem oni będą násyceni. Błogosłáwieni miłośierni: abowiem oni miłośierdzie otrzymáią. Błogosławieni czystego serca: ábo-

Vnt dienos Vissu ßwyntuiu Ewangelia Matth. 5.

ANuo metu. Regiedamas Jezus minias / ußeio unt kalno. A kad sedos prieio iop mokitiniey io. ir atweris nasrus sawo mokie mos bilodamas: Palaymintic(aba pagirti) ubagay dwasiu: Nes iu ira karaliste dungaus. Palayminti romus: nes anis aptures ziemy. Palayminti kurie werkia nes anis bus palinksminti. Palayminti kurie alksta ir trokßta teysibes: nes anis bus pasotinti. Palayminti mielosirdingieii: nes anis mielasirdistę igis(aba apturęs) Palayminti čistos sirdis: nes anis Diewu re-

wiem oni Bogá ogla daia. Blogosłáwieni pokoy czyniacy: abowiem ná zwani beda synámi Bozymi. Blogosłáwieni ktorzy ćierpia prześladowánie dla spráwiedliwośći: ábowiem ich iest krolestwo niebieskie. Blogosłáwieni iestesćie / gdy wam złorzeczyć beda / y prześládowáć was / y mowić wszytko złe przećiwko wam kłámaiac / dla mnie. Raduyćie sie y weselćie: ábowiem zápłátá wászá obfita iest w niebiesiech.

gies. Palayminti pakaiu daru: nes anis sunumis Diewo buswadinti. Palayminti kurie persekioimu kinčia del teysibes: nes iu ira karaliste dungaus. Palaymin ti este / kad piktus zodzius iums kalbes zmones / ir persekios ius / ir wissa pikta bilos priesz ius meluodami del manis. Dziaukites ir linksminkites: nes alga iususkalsi ira dunguose.

W dźień S. Marćina Bisk: Ewan Luk: 11.

WOn czás: mowił Jezus vczniom swoim: Zaden świece zápaliwszy / nie stáwiá w skrytośći; áni pod korzec: ale ná

Vat dienos s. Mnrtino Ewang: Luk. 11.

ANuo metu: Bilo Jezus mokitiniams sawo Nekas zwakies ajudegis / ne stato pastaptey / ney po kietwirciu: bet

ále ná świecznik/ áby ći ktorzy wchodzą / widźieli świátło. Swiecá ćiáłá twoiego / iest oko twoie. Jeśliby tedy oko twe było szczyre: wszytko też ćiáło twe świetne bedźie. Lecz iesliby złe było: y ćiáło też twoie ćiemne bedzie. Pátrzayże tedy żeby świátło ktore w tobie iest / ćiemnośćią nie było. Jeśliby tedy ćiáło twe wszytko świetne było/ nie máiąc iákiey cząstki ciemney / bedźie wszytko świetne: a iáko świecá iásną oświeći ćię.

vnt liktoriáus/ adunt kurie ieyt / regietu świesiby. Zwakie kuno tawo ira akis tawo. Jey tadu akis tawo bus tiesi / wissas kunas tawo świesus bus. Bet iey pikta bus/ ir kunas teypagi tawo tumsus. Weyzdekig tad / adunt świesibe / kuri tawimp ira/ tumsibems ne butu. Jey tadu kunas tawo wissas swiesus bus ne turedamas kokios dalos tumsibiu/ bus wissas swiesus ir kaip zwakie świesi apświes tawi.

W dźień ś. Katharzyny Ewā: tażktora ś. Agnieszki iest w dźień poświącania Kośćioła Ewangelia v Luk. ś 19.

Vnt dienos S. Katrinos Ewang: toiig, kuri vnt s. Iagnieβkos ira paguldita.

Vnt paβwyntimo Bažnicios Ewā. Luk: 19.

Won

WOn gás: Wyßedßy Jezus ßedł przez Jerycho. A oto mąż imieniem Zacheuß: ktory był Arcycelnikiem / á tere mu bogatym. Y ſtarał ſię aby widział Jezuſa coby zácz był: a nie mogł przed rzeßo / bo był małego wzroſtu. A bieżáwßy naprzod / wſtąpił ná drzewo płonney figi / áby go vyzrzał / bo támtędy iść miał. A gdy przyßedł ku onemu mieyſcu / poyzrzawßy wzgore Jezus / vyzrzał go / y rzekł do niego. Zacheußu / ęſtąp prędko: ábowiem dziś potrzebá mi mießkáć w domu twoim. Y prędko ęſtąpił: y przyiął go z radością. A widząc wßyſcy / ßemrali /

ANuo metu: Jßeis Jezus eio per Jerichu. A ßitay wiras wardu Zacheus / kurſay buwo wireſniu terp muytiniku / ir buwo didzio turto. Jr rupinos regiet Jezaus kuo butu eſſus ir negaieio del minios / nes buwo mazo ſtomenio Jr pirm vztekieis / vzlipo vnt medzio figos lauko / adunt ii iʒwiſtu: nes tinay tureio praeyt. Jr kad ataio vnt anos wietos / pawizdeis aukßtin Jezus / ißwido ii ir tare iop. Zacheußay nulip weykiey: nes ßiudienu reykia man but namuoſe tawo. Jr nulipo weykiey / ir prieme ii ſu dzieugſmu. A regiedami wiſsi / murmeio bilo

mowiac:

mowiąc: iż ſtánął gospodą v człowieká grzesznego. A ſtánąwszy Zacheusz / rzekł do Paná: Oto Pánie połowicę máiętnośći moiey/ dawam vbogim: á ieslim kogo w czym podszedł/ wracam we czwornasob. Y rzekł mu Jezus: Iż ſię dziśia zbáwienie ſtáło temu domowi: dla tego że y on ieſt ſynem Abráhámowym. Bo przyszedł Syn człowieczy szukáć y záchowáć to co było zginęło.

Na święto iednego: Męczennika Euan. v Luk. ś. w Roz. 14.

ONego czáſu: Rzekł Pan Jezus do rzeszy: ieśli kto idzie do mnie / á nie ma w nienawiśći Oycá ſwego y mát-

dami: Jog żmogaus pusideiusiop vzeio. A ſtowedamos Zacheus/ tare Wieszpatieſp. Wieszpatie śitay puſy turto mano duomi vbagams/ a iey ku kami apgawau ataduomi kieturiopay Jr tare iam Jezus: iog śiu dienu ſtoios izganimas tiemus namams/ todrin iog ir anas ira ſunumi Abrahamo. Nes ataio ſunus żmogaus ieszkotu ir izganitu/ kas buwo prazuwi.

Vnt Szwiętes wieno Kintetoio. Luk. 14.

ANuo metu: Tare Jezus miniomus iay kas eyt paſkuy mánu/ a netur nopkintoi Tewo ſawo/ ir motinos / ir ſunu/ ir

ki/ y żony y dzieci/ y braciey y siostr/ ieszcze tesz y duszе swoiey/ nie może bydź vczniem moim. A kto nie nosi krzyżá swego/ á idźie zá mną/ nie może bydź vczniem moim. Abowiem kto z was chcąc budowáć wieżę/ nie pierwey siadszy ráchuie nakłady/ ktorych potrzebá/ ieśli ma do wykonánia: aby gdyby założył fundament á nie mogł dokończyć/ wszyscy patrząiący nie poczęli śmiáć śie z niego/ mowiąc: Iż ten człowiek począl budowáć/ á nie mogł dokonáć? Abo ktory krol/ máiąc iáchać stoczyć woynę z drugim krolem/ nie pierwey siadszy myśli ie-

broliu/ seseru/ a dá bar ir dusios sawo/ ir eyt paskuy mani/ negal mano buut mokitinis. Net kas izg iussu noredamas isztatit weziu / ne pirmiaus sededamas suskaito indeimus ku rius reykia/ adunt turetu kuo pabaikt? Idant kad vżguldis fundamentu/ a nega letu pabaikt/ wisi re giedámi ne pradetu apuiokt io táridami: iog tas żmogus pradeio budawot/ a negaleio pabaikt. Arba kuris karalus eidamas kariaut prieś kitu karalu/ ne pirmiaus sededamas musto/ ieigu galetu su deszimti tukstunćiu sutiktie tu/ kuris su dwiem deszimtim tukstanćiu eit iop?

śli

śli może z dźiesiąćią tyśięcy potkać śię z onym / ktory z dwudźiestą tyśięcy iedźie przećiw niemu? Bo inaczey / gdy on ieszcze iest dáleko / poselstwo wyprawiwszy prośi o to co do pokoiu należy. Ták tedy káżdy z was / ktory nie odstępuie wszytkiego co ma / nie może być moim vczniem.

kitaypo / dabar iszg tolo essunćiop siuzdamas meldźia ape tai / kas pakaiuosp prigul. Teipgi wienas kurisgi iszg iussu / kuris nopłaidźia wisa ku tuur / negal mano buut mokitinis.

Wtora o tymże, Ewangel: Matth. 16.

Antara apė tugi, Ewan: Matth: 16.

ONego czásu: Rzekł Pan Jezus vczniom swoim. Jeźli kto chce zá mną iść / niech sam śiebie záprzy / y weźmie krzyż swoy á náśláduie mię. Bo ktoby chćiał záchowáć duszę swoię / stráći ią: á ktoby stráćił duszę swoię dla mnie / nay-

ANuo metu: Tare Jezus mokitiniáms sawo: Jay kas nor eyt paskui mani / tegul sawis vżusizada / ir tegul nesza krizių sawo / ir seka mani. Nes kas nores iszganit dusziu sawo prapuldis ių: a kas paterios dusziu sawo del mádźik

dźieia. Bo coż pomo ze człowiekowi/ ieśli-by wſzytek świat zy-ſkał/ á ná duſzy ſwey ſzkode podiał? abo co zá odmiáne da człowiek zaduſze ſwoie? Abowiem przyidźie ſyn człowieczy w chwale oycá ſwego z Anyoły ſwoimi: á tedy odda każdemu wedlug vczynkow iego.

mui/ ras iu. Net ku pades žmogui iay ir wiſu ſwietu nupelnitu/ á dušiu ſawo nuteriotu? arba kokiu atmainu duos žmuo ažu dušiu ſawo? Net ſunus žmogaus tuur ataít garboi Tewo ſawo ſu Angelais ſawais: ir tuomet atduos kuriamgi wienam palig darbuio.

Na święto wielu Męczennikow Ewang: v Luk: ś. w Rozd. 21.

ONego czáſu: Rzekł Pan Jezus vczniom ſwoim: Gdy vſłyſzycie walki y rozruchy/ nie lekáyćie ſie: potrzebá/ áby to było wprzod/ álec nie wnet koniec. Tedy im mowił: Powſtánie národ prze-

Vnt świętes daug kin tetoiu Luk: 21.

ANuo metu: Tare JEzus mokitiniams ſawo: Kad iž girſite karius ir trukſmu neſibiiokite/ bet dabar ne tay galas. Tadu kalbeio iiemus Kialſis gimine prieſz gimini: ir karaliſte prieſz karaliſti: ir ziames drebeimai čiw na-

čiw narodowi/ y kro-
ſtwo przećiw krole-
ſtwu: Y wielkie trzę-
ſienia ziemie będą
mieyſcami/ y mory/
y głody / y ſtrachy z
nieba/ y znaki wielkie
będą. Ale przed tym
wſzytkim targną ſię
ná was rękami ſwe-
mi/ y będą prześlado
wáć / podawaiąc do
bożnic y więzienia /
ćiągnąc do krolow y
ſtaroſtow dla imie-
nia mego á potkáć
was na świádectwo
A przeto kładzie do
ſerc waſzych nie ob-
myśláć żałobyśćie
mieli od powiádáć.
Abowiem ia wam
dă vſtá y mądrość/
ktorey nie będą mo-
gli odeprzeć ani ſię
ſprzećiwić wſzyſcy
przećiwnicy waſzy.
A będziećie wydani

didi bus wietomis /
ir marai / ir baday/
ir nuſgundimai izg
dungaus / ir zinklay
didi bus. Bet pirmá
to wiſo / ſzoks vnt
iuſſu runkomis ſa-
wo / ir perſekios /
páduodami Bażni-
ćioſya ir apkaline-
ſna / tiſdami Kará-
lump/ ir ſtoraſtump
del wardo mano. A
pricitš iumus vnt
ludiimo. A dekite
ſzirdiſna iuſſu ne ru-
pinties kaip atſaki-
tumete. Nes aſz
duoſiu iumus burnu
ir iſzminti / kuriay
negales atſiſpirt/ ir
atſakit wiſi prieſzi-
nikay iuſſu. A buſite
iſzduoti nuog gimdi-
toiu / ir broiu / ir
nuog ginčiu / ir prie
telu : ir numarins
niekurios izg iuſſu.
dd

od rodźicow y brácie y / y krewnych / y przyiaćiol: á ośmierć przyprawia niektore z was: y bedźiećie w nienawiśći v wßytkich dla imienia mego: á wlos z glowy wáßey nie zginie. W ćierpliwośći wáßey otrzymaćie duße wáße.

Jr busite nopkintu wisiemus zmonemus del wardo mano. A plaukas izg galwos iussu nepra puls / kantribei iussu apturesite dusiu iussu.

Wtora Ewangelia, na święto wielu Męczennikow, v Luk: ś. w Rozdź: 6.

Onego cżasu: Zße dßy Pan Jezus z gory / stánal w polu / y rzeßa vcżniow y mnostwo wielkie ludu ze wßytkiey Zydowskiey ziemiey z Jeruzalem / y z pomorza / y Tyru y Sydonu: ktorzy byli przyßli áby go sluchali / y byli vzdrowieni od niemocy

Vntara Ewângelia vnt Kintetoiu Luk. 6.

ANuo metu. Nuzingdamas nuog kalno Jezus stoiosi vnt lauko / ir minia mokitiniu io / kuopa zmoniu dide izg wisos ziames Judeos ir Jeruzalem ir izg pamariu ir Tyru ir Sidono / kuriey ata io idant klausitu io / ir butu izgiditi nuog liguu sawo. Jr ku

swoich. Y ktorzy nágábáni byli od duchow nie czystych/ v zdrawiáni byli. Y wßytká rzeßa prágnęli się go dotknąć: abowiem moc wychodziłá od niego/ y vzdrawiáłá wßytkich. A on podniozßy oczy ná vczynie swoie/ mowił: Blogosłáwieni vbodzy: bo wáße iest krolestwo Boże. Blogosłáwieni ktorzy teraz łáknięcie: bo będziecie násyceni. Blogosłáwieni ktorzy płączecie teraz: bo się śmiáć będziecie. Blogosłáwieni będziecie gdy was będą niená widzieć ludzie/ y gdy was wyłączą/ będą sromocić/ á imię wáße wyrzucáć iáko złe/ dla Syná czło-

riey nuog dwásiu neczystu kludineci buwo/ paswetkinti liko. Jr wisa mini a gieide dasilitet io/ nes galibe izg io ißeidinetio / ir sweikino wisus. A anas pakielys akis vnt mokitiniu sáwo/ tare: Pagarbinti vbagai/ nes iussu iir karaliste Diewo. Págarbinti kuriey nu álkstáte / iog busite pasotinti: Pagarbinti kuriey werkiete / iog iuoksites. Pagarbinti busite/ kadu iussu nopkins zmones/ ir kad atskirs ir vżugiedzius ius / ir ißmes iussu war. du kaip piktu del Synaus zmogaus. Dziaukites anoi dienoi ir linksminkites: nes ßtay alga iusʃ-

wie-

wiecznego. Weselcie sie dnia onego y raduycie sie: bo oto zápłata wászá iest obfita w niebie.

su gausi ira dungui.

Ewangelia ná święto Panien y Męczenniczek taż, ktora na święto S. Iagnieszki Mat: 25.

Ewangelia vnt ßwętes Ponnu Kinteto iu, toigi, kurioi vnt ßwętes S. Iagnieß. Matth: 25.

Ná dźien Popielcowy v Matth: s. 6.

Vnt Pelenu dienos, Matth: 6.

WOnczás mowił Pan Jezus vczniom swoim: Gdy pośćićie / nie bądźćie iáko obłudnicy smętnymi: Abowię twarzy swoie niszczą/ áby sie ludźiom zdáli poszczącymi. Záprawdę powiádam wam/ iż wźięli zapłatę swoię. Ale ty kiedy pośćiß/ námaż głowę twoię/ y vmy oblicze swoie: ábyś sie nie okazał ludźiom

ANuo metu: Tare Jezus mokitiniamus sawo: Kad pasnikauiate/ nebukite kaip weydamariay nuludi. Nes iżnaikina weydus sawo/ idant butu regieti nuog żmoniu iog pasnikauie. Vżtiesu sakaw iumus/ eme nuopełnu sawo. A tu kad pasnikauii/ patepk gálwu sawo / ir weidu tawo nuprausk/ idant iż pośćiß

iż pośćiß / ále oycu twemu ktory ieſt w ſkrytośći : á oćiec twoy ktory widźi w ſkrytośći) oddato- bie. Nie ſkarbćie ſobie ſkárbow ná źie- mi: gdźie rdzá y mol pſuie/ y gdźie zło- dźieie wykopywaią y kradną. Ale ſkarb- ćie ſobie ſkarby w niebie : gdźie áni rdzá/ áni mol nie pſuie/ y gdźie zło- dźieie nie wykopu- ią / áni kradną. A- bowiem gdźie ieſt ſkarb twoy / tam ieſt y ſerce twoie.

neſirodітumei žmo- nemus iog paſnıká- wii / bet Tewui ta- wam kuris iir uuž- dangoi (A Tewas ta wo kuris iir vuzdan goi adduos taw. Ne iždinkite iumus yžd- ziamei/kur rundis ir malosgadina/ir kur wagiei iškaſa ir pa- wagia. A traukite yždus iumus důgui/ kur nei ruudis / nei malos gadina/ ir kur wagiei neišßkaſa ir nepawagia. Net kur iir yždas tawo/ tyi iir ir ßyrdis tá- wo.

Na dźień Bożego Ciała, Iana 6.

vnt Szwętes Kuno Wießpaties Iezaus. Iona 6.

W On gás: Mo- wił Pan Iezus rzeßom Zydowſkim: Ciało moie prawdźi

A Nuometu: Tare Iezus miniomus Zydu: Kunas mano tikrai iir pianas: ir

wie iest pokarm: á krew moia prawdźiwie iest napoy. Kto pożywa mego ćiáłá/ á pije moie krew/ we mnie mieszká/ á ia w nim. Jáko mie posłał żywiacy Oćiec/ y ia żywię dla Oycá: á kto mie pożywa / y on żyć bedźie dla mnie. Ten iest chleb ktory z niebá zstąpił. Nie iako oycowie wászy iedli manne/ y pomarli. Kto pożywa tego chlebá/ żyć bedźie ná wieki.

Na dźień pogrzebu vmarłego Ewangelia Iana II.

WOn czas: Rzekłá Márthá do Jezusá: Panie/ byś tu był/ nie vmárłby był brat moy. Lecz y

krauias mano tikrai gierimas. Kas walgo mano kunu/ ir giaria mano krauiu/ manimp giwena / ir aß iump. Kaipo siunte mani giwiandamas Tewas / ir aß giwenu del Tewo: ir kuris walgo mani/ ir anas giwens del mani. Tai iira duona/ kurioi ižg dundaus nužingis Nekaipo Tewai iussu walgis monnu/ ir pamire. Kas walgo tu duonu / giwens vnt vmžiu.

Vnt dienos Prałaidawimo numirusiu. Ioan. II.

ANuo metu: Tare Mortha Jazausp: Wießpatie/ kad ćia butumei buwis brolis mano butu ne-

tetaz

wiem/ że o cokolwiek bedzieß Bogá prośił/ dáć Bog. Powiedział iey Jezus: Zmartwychwstanie brat twoy. Rzekłá mu Martha: Wiem iż zmartwychwstánie w zmartwychwstaniu/ w ostátni dzień. Rzekł iey Jezus: Jam iest zmartwychwstánie y żywot. Kto w mie wierzy/ choćby y vmarł/ żyw bedzie. A wszelki ktory żywie á wierzy w mie/ nie vmrze ná wieki. Wierzyß temu? Powiedziáłá mu: Jśćie Pánie/ iam vwierzyłá żeś ty iest Chrystus Syn Boży/ ktoryś ná ten swiat przyßedł.

numiris. Bet ir nu zinau/ iog ko nikai paprašysi nuog Diewo/ duos taw Diewas. Tare iey Jezus: Kielsis brolis tawo. Tare iam Mortha: žynau iog kielsis prieg vsikielimu paskutinei dienoi Tare iey Jezus: aß esmi vsikielimas ir giwenimas: kas tik ing mani/ nor numirtu/ giwens/ ir kurisgi wienas kuris giwena ir tik ing mani nenumirs amžinai. Tikigu tam? Tare iam: Szepgi Wießpatie/ aß tykiu iog tu esi Christus sunus Diewo/ kuris ßian swietan ataiai.

DOKONCZENIE.